

Ruh ve Madde

Metapsişik Tetkikler ve İlmî Araştırmalar
Derneği Yayın Organıdır

* * *

Cilt: 34 Sayı: 399 NİSAN 1993

(KDV DAHİL) 10.000 TL. YURTDIŞI: 7 DM.

Dernek Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayım: Erol KONYALIOĞLU
Basım: Ahmet HIZVEREN
Mizanpaj-Montaj: Özgür SÜZER
Hakan Erkan ERASLAN

Yönetim ve Dernek Merkezi:
Hasnun Galip Sokak, Pembe Çıkmazı
No:4 D:8 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 Fax: 252 61 25

* İÇİNDEKİLER

● SEVGİLİ OKUYUCULAR	1
● REALİTE: MİTOLOJİ	2
● BİR AKIŞ: ULU KAPI	5
● BEYİN VE ŞUUR: BEYİN DALGALARININ MESAJI	6
● KAYNAĞINI YÜKSEK BEN'DEN (RUH'TAN) ALAN KARARLAR VE EYLEMLER: EVRENSEL ELMAS	9
● KUANTUM MEKANIĞI VE KAOS TEORİSİ	13
● İDARECİ PLÂNLAR	17
● BİZDEN ÇOK ÖNCELERİ BİZDEN FAZLASINI BİLİYORLARDI: BİLİNMEYEN TOPLUMLAR	21
● ÖBÜR DÜNYA NEŞTERİ ELE ALINCA	24
● İNSANIN BÜYÜK MACERASI	28
● HAÇ SEMBOLÜNÜN ANLAMI	29
● TEBLİĞ: VAZİFE	31
● VE ÖLÜM ÖTESİ	33
● BİLGİ ÇAĞI'NIN GERÇEĞİ: HERKES VAZİFESİNİ YAPIYOR	37
● ACIYI KONTROL YETENEĞİ	41
● PERDENİN ARDINDAKİ İHTİYAÇLARIMIZ	43
● EVRENSEL DÜŞÜNCE	44
● DEJENERASYON ALANLARINDAKİ İNSAN	45
● SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER: İNSAN RUHUN GÖLGESİDİR	47
● KİTAPLAR ARASINDA: TANRI VE İNSAN	48

Dizgi: Ruh ve Madde Yayınları, 243 18 14

Kapak ve İç Baskı: Emre Matbaacılık, Dizdarıye Medresesi Sok. No:15
Çemberlitaş/İSTANBUL, 518 23 74

Renk Ayrımı: Degrade, Teşvikiye / İSTANBUL, 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi: RUH ve MADDE P.K. 9 80072 Beyoğlu/İSTANBUL

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 120.000 TL. (Öğrenciler: 90.000TL.), Yurtdışı: 84 DM.

Posta Çeki No: 168305

Sevgili Okuyucular

Yeni Çağ'ın eşiğinden geçerken bütün dünyanın geçirdiği çok baskılı imtihanlar dizisinden nasibini almayan hiçbir yaratık yok gibi. Hangi şuur düzeyinde olursa olsun, bulunduğu düzeyin üstünden ve altından gelen, "zaman-mekân enerjisinin" etki alanı içinde bulunmamak mümkün değil... Bu yoğun baskının varlıklar üzerinde meydana getirdiği derin yankılar ve sonuç olarak gösterilen tepkiler, varlıkların bünyelerinde taşıdıkları çeşitli dirençlerin bir özeti mahiyetindedir. Dirençler... Evet, işte bu tortulaşmış kalıntılar, hepimizin mükemmele doğru hareketimizi zorlaştıran ve çoğu kez de hareketi durduran, yolun değişmesine sebep olan ve sırf varlığın kendisinden kaynaklanan bir husustur.

Dirençler, realiteler arasında bulunan tampon realitelerin bir çeşit uyum sağlama aygıtları gibidir.

İki realite arasında, çeşitli zaman süreleriyle kalan Varlık -eskilerini arâf ehli- bünyesinde taşıdığı dirençlerin güçlerini değiştirerek bu iki deniz misali realiteler arasında kendisine yer bulma savaşı verir. Dirençlerin güçlerini değiştirebilme esnekliğini gösterebilen bir varlık, bulunduğu ortamın her türlü değişimine uyum sağlayabilen bir varlık niteliğini kazanmıştır ki tekâmülün temelinde bu "uyum sağlama iradesi" de büyük bir yer tutar.

Dirençler türlü türldür. Eskilerin nefis ifadesi ve bundan türemiş nefsaniyet de dirençlerin anlatımı için zamanın ihtiyacına cevap veren bir kavram olarak kullanılmıştır. Ruh ve Madde'de, Sevgi Enerjisinin deviniminde dirençlerin nasıl rol oynadığı yeterince anlatılmıştı. Sevgi ve nefret, direncin niteliğine bağlı iki ters uç gibi görünür. Oysa dirençler Uyum Sağlama İradesi'nin etkisiyle direnme güçlerindeki değişimlerle fonksiyon değişimlerine her zaman uğramışlardır.

Dünya hayatının Ruh Varlığı'na karşı gösterdiği doğal bir etki de işte bu direnç konularıdır. Madde'nin her türlü etkisine ve direncine karşı enkarne olan Varlıkların da etkileri ve dirençleri vardır. Realiteler arasından ilerlerken, ihtiyaç ve gerekçelere uygun olarak, çeşitli esnek hareketler göstermek ve her esnek hareketin beraberinde getirdiği uyum alanlarında yeterince alıştırmalar yaparak -rezâ ve sabır haleti- bilgi, görgü ve tecrübeyi arttırmak esas fonksiyonumuzdur.

Realiteler yerlerini daha kapsamlı realitelere terk etmek zorundadır. Realiteler statik ve tek biçimli değildir. Bu bakımdan realite hareketlerini izlemek çok önemlidir ve maharet ister. İzleyebilmek maharetini gösteremeyenler için en emin yol direnç sistemlerini devreye daha fazla sokmaktır. Katlaşıp esnekliğini kaybeden bir yaylı sistemin de çeşitli baskılara göstereceği uyum da çok azalır. Hayatımızın bütün mücadelesi, esneklik ve uyum sağlama hususunda bize türlü ıstıraplar getiren dirençlerimizin niteliğidir. Sevgi, hoşgörü, merhamet, dostluk, sempati ve bunların karşılıkları dirençlerin gücüne bağlıdır.

* *
*

Derneğiniz, belli bir programın sonuna kadar uygulanması, aslî vazifelerini kesintisiz olarak sürdürmesi; her türlü dirence karşı esneklik ve uyum sağlayarak hareketine, gidişine ve aslî amacına -her ne bahane ile olursa olsun- engel oluşturacak etkileri kendi bünyesinde eritmesi azmini bir an dahi olsun azaltmamıştır. Derneğin etki çatısı altında korunma hâlinde bulunanlar, Yüce Amaca doğru, seçme özgürlüğünün bütün genişliğiyle ilerlemektedirler ve de tam zamanında buluşma noktasında biraraya geleceklerdir. Bugünden yarına hüküm yok ise dünden de geleceğe hüküm yoktur. İnsan eliyle gelen, insan eliyle gider...

İçinde yaşadığımız zaman ve mekânın nitelikleri, emsali görülmemiş bir hazırlığın manzarasından ibarettir. Karıncalar gibi çöp yığınları arasında -ayrıntılar içinde- dolaşmıyor; Bütünlüğü gözleyen delici gözlerle sahip bir güneş kuşu gibi vazifesini izleyen kartallar misali sakin, atik ve hızlı bir hareketin getirdiği güven ve vekar içinde bulunuyoruz.

Selâm ve Sevgiler
Ergün ARIKDAL

KONFERANS ÖZETİ

Ergün ARIKDAL

Tüm mitolojiler yaradılışı, evreni ve insanı konu alan sembolik ifadelerdir. Sembolü açmak kişinin anlayış seviyesine ve çabasına bağlıdır. Mitolojilerdeki ilâhlar İdareci Plânları ve Evrensel Yasaları ifade eder.

MİTOLOJİ

MİTOLOJİNİN içeriği hakkında sembolizm yargısına bağlanarak hareket etmek gerekir. Ancak öncelikle sembolizmin niçin kullanıldığını ele alalım Birtakım şeyler niçin mecazî ve benzetmeli bir şekilde kullanılmıştır? Neden buna gerek görülmüştür?

Semboller, mecazlar benzetmeler bir bilginin istismar edilmemesi, insan iradesinin, ruhsal çabasının eksilmemesi için kullanılmıştır. Çünkü bir sembolün çözülebilmesi, açılabilmesi yumurtanın kırılması gibi kolay olsaydı (yumurta kırılınca içi dışına çıkar), tekâmül bakımından o bilginin taşıdığı yükü, sorumluluğu taşıyamayacak insanların elinde tehlikeli bir

Mitolojik ilâhlar Ruhsal İdare Mekanizması'nın ya da evreni yöneten yasaların sembolüdür.

duruma girerdi. Bu yüzden hemen hemen 12.000 yıldan beri (Eski Mu uygarlığının ilk sembollerinden beri) kullanılan semboller bir çeşit bilgiyi korumuş, ehil olmayan insan bundan yararlanamamıştır.

SEMBOLLERİN AÇILIMINDA KİŞİSEL ÇABANIN ÖNEMİ

Sembollerin çözülüp anlaşılabilmesi için de bireysel çaba, insandan geri alın-

mamıştır. İnsanların bu çabaları göz önüne alınmıştır. Bu da insanın gelişmesi için çok önemli bir etkidir. Çaba harcamayan, her şeyi hazır isteyen insanların gelişeceği konusunda kuşku vardır. Buna önce kendimizden pay biçelim. Sonra çevremizi inceleyelim. Toplumda iş yapmayan, düşünmeyen insanlar başarılı olamamışlar, kendilerini düzeltememişlerdir. Her şeyi hazır bulan varlık, varlık olmadığı gibi, her şeyi hazır bulan uygarlık da uygarlık değildir. Nitekim fazla uzun sürmez; çabuk yıkılıp kaybolur gider.

Bu nedenle her şeyde bir çaba, bir çalışma şarttır. Sembolizmin en büyük iki özelliği bir bilgiyi içermesi ve bir bilgiyi saklamasıdır. Bilginin bu şekilde saklanması tüm insanlar için ortak bir dil hâline gelmektedir. Dünyada, tüm dinlerde öyle semboller vardır ki çağlar boyu, insanların evrimlerinde büyük değişiklikler olsa da, aynı fikri onlara tekrar verebilmektedir. Böyle bir sadeliği, böyle bir biraraya getirici özelliği vardır.

HEMEN HER TOPLUMUN MİTOLOJİSİ VARDIR

Sembolizmle ilgili bu kısaca açıklamadan sonra artık mitoloji konusuna girebiliriz. "Mit", efsane demektir. "Mitoloji" ise efsane bilimi, mitlerin incelenmesi demektir. Bugün elimizde değişik uygarlıklara ait değişik mitolojiler bulunmaktadır. Orta, Kuzey ve Gü-

ney Amerika'da İnkalara, Mayalara ve Kuzey Kızılderililerine ait mitolojiler vardır. Afrika'ya inerseniz, orada da Eski Mısır'ın, Dogonların mitolojisiyle karşılaşsınız. Kuzey uluslarında, Nordik dediğimiz kuzey ırka ait mitolojiler bulunmaktadır. Ve Yunan mitolojisi vardır. Ancak Yunan mitolojisi, tüm mitolojiler içinde en çok hayal karışmış olanıdır. İçine daha fazla hayal gücü katılmış, dejenere edilmiştir. Bu yüzden çok ayıklanması gerekir. Ayıklayan büyük yazarlar var. Bunun örneklerini Hint'te, Tibet'te görüyoruz. Orada mitoloji dinsel kavramlarla birarada bulunmaktadır. Aynı şey Japonya'da, Kore'de, hatta Okyanus Adaları'nda bulunan Pasifik mitolojilerinde de vardır. Buna uygun daha yakın çağlarda da Pers ve Türk Mitolojileri bulunmaktadır.

TÜM MİTOLOJİLER EVRENİ VE İNSANI ANLATIR

"Mitoloji nedir?" sorusuna cevap verebilmek için, tüm mitoloji tiplerini teker teker gözden geçirmek gerekir. Birincisi, mitolojinin kozmolojik bir nitelikte olmasıdır. Yani evrenin, insanın nasıl meydana geldiğini işler. Demek ki bir kozmogoni ve kozmoloji var. Bugün aynı mitoloji çağdaş bilimde de vardır. Bir astrofizikçi, bir radyofizikçi evrenin nasıl oluştuğunu, Dünya'nın ya da Güneş'in ve Güneş'e bağlı gezegenlerin nasıl yaratıldığını anlamaya ça-

lıyor. Ay'a gidişin büyük hedeflerin biri de Ay toprağının Dünya'ya benzeyip benzediğini anlamaktır, ki benzediğini anlaşılmıştır artık. Tümyle farklı bir toprak özelliğine sahiptir. Ay, Dünya'dan daha yeni bir zaman içerisinde bu yörüngeye yerleştirilmiş bir gezegendir. Demek ki burada bir tür kozmogonik bir araştırma yapılmaktadır. Bu araştırma, ileride, çok yıllar sonra bir mitoloji olarak kalacaktır. Geleceğin insanı, "Çok eskilerden dünya insanı böyle böyle düşünmüş..." diyecek. Ak deliklerden, kara deliklerden, girdaplardan, yerin kaymasından, vs, söz edilecek. "Bundan iki bin yıl, üç bin yıl önce bunlar tahmin ediliyordu..." denecek. Nitekim benzer şekilde biz de bazı şeyleri geçmiş için söylemiyor muyuz?

İkincisi mitolojinin varoluşunun, insanın varoluşuyla ilgili olmasıdır. Önce evrenin oluşumu ve yaratılışın işlevleri anlatıldıktan sonra yaratıcılığın kapsamı, yani işin kendiliğinden mi yoksa belli bir nedene bağlı olarak mı oluştuğu konusu ele alınmıştır. Ayrıca canlıların, yani zeki varlık olan insanın ortaya çıkışı konu edilmiştir. Tüm mitolojilerde bunlar kaydedilir. Ondan sonra insanın doğa ile kaynaşması (toprağı ekip biçmesi ve çoğalması) ve inancının nasıl oluştuğu işlenir. İlk insan Tanrı'ya nasıl inanmıştır? Ya da Tanrı'ya inanma ihtiyacını nasıl duymuştur? Neler hissetmiştir? Nasıl meydana geldiğinden sonra bu so-

rular ortaya çıkmıştır. Bunlar giderek dünya insanının kafasında objeleşmiş, kişileşmiştir. İnsan kişileştirilmiş şeyleri anlayabilir. Fikren ya da mecazen olan şeyleri anlamakta zorluk çeker. Onların kişilik kazanması gerekir. Onlara Venüs, Kukulkan, Çıva demesi gerekir. Peki, nasıl bir şey? İşte imaj burada başlar. Semboller şekil kazanır. Yani oradaki o sanatçıya kalmıştır iş. Bu nedenle mitoloji ile sanatın da büyük bağlılıkları vardır.

Müzeleri gezerken görürüz. Bir Zeus heykeli vardır, tanrıların tanrısı, Olimpos Dağı'nın en tepesinde oturur ve hepsine hükmeder. Bir hiyerarşi vardır. En büyüğünden en küçüğüne kadar her tanrı ayrı ayrı işlev görür. Böylece yeryüzündeki insanlar yönetilirler. Onlara yardım edilir. Birtakım doğa olayları meydana getirilir. Olayların yönlendirilmesiyle de insanlar geliştirilmeye çalışılır. Zaman zaman insanların dar, yanlış anlayışları, tek açıdan bakışları onları, kendileri gibi düşünmeye yöneltmiştir. Tanrılar arasında savaşlar, kavgalar, kıskançlıklar, hatta hırsızlıklar, vs. meydana getirmişlerdir. Yunan mitolojisinde tüm bunları görürüz ve beşerî unsur çok fazladır. Homeros, yazarken bazı şeylerin arısına insanî olaylar katmıştır. Olayları sadeleştirmiş, basitleştirmiştir.

Mitoloji genelde üç ana maddeye ayrılmıştır:

- 1-Kozmik yaradılış
- 2-İnsanın yaradılışı,

3-İnsanın maddeyle ilişkisi ve tekâmül çabası, çeşitli semboller hâlinde ifade edilmiştir.

FARKLI EVRENSEL YASALARA FARKLI İLÂHLAR

Mitolojideki "ilâhlar"ın hangi sisteme dahil edilmesi konusuna gelince: Ancak asil sorun şudur; eski insanlar, yani mantık süreci içinde hareket etmeyen insanlar, sebep-sonuç bağıntısı içinde olmayan toplumlarda, doğa yasaları, ilkeler, şaşmıyan düzenler hemen ilâh yaratmıştır. İlkbaharda çiçeklerin açmasına, meyvelerin olgunlaşmasına şu ilâh müdahale eder, şeklinde düşünmüşlerdir. Bu ilâhın gönlünü alma için ona birtakım sunularda bulunmuşlardır. Bu şekilde insanlara basit fakat cevheri sağlam bilgi aktarılmıştır. Gerçekten de dünyada mevsimlere bağlı olarak bazı değişiklikler olmaktadır. Bunlar birtakım yasalara bağlı olarak oluşmaktadır. Bir bitkinin çiçek açması, meyve vermesi körü körüne olmuyor; bunu yöneten bir güç var. Bu kavram zihne giriyor ancak bugünkü 20. yüzyıl düşüncesi şeklinde değil. Daha basit ama öze daha yakın. Onun "tanrı" dediği zaman neler hissettiğini tam anlamıyla anlayamayız. Onların, bu nedenle, "ilâh" demeleri bizi hiç ilgilendirmez. O devrin gereğidir. Ancak bilirler ki işler kendiliğinden olmamaktadır. Aynı şey atmosfer olayları

için de geçerlidir. Yağmur yağıyor, gök gürüyor, yıldırımlar düşüyor. Bunların korkusu vardır. Bunu da "Gök Tanrısı"na bağlamışlar. Bu, ilkel ancak samimî bir bilgi olarak tüm uluslarda çeşitli isimler altında her kültüre yayılmıştır: Aşk Tanrısı, Bereket Tanrısı, Ölüm Tanrısı, Karanlıkların Tanrısı, vs. Yani keşfettiği, anlayamadığı her şeye bir yönetici atamıştır. Burası çok önemlidir, insan için. Hepsinin bir sahibi vardır. Hiçbir şey kendiliğinden olmuyor. Bunlar putperestlik değildir. Çünkü başka türlü bir Tanrı anlayışı yok. Yaradan'ı anladıktan sonra O'na eşkoşarsanız, o zaman putperest olursunuz. Bu nedenle herhangi bir sisteme dahil etmemize gerek yoktur.

MİTOLOJİK BİLGİLERİ YAŞAMIMIZA AKTARABİLİRİZ

Mitolojinin beşerî tekâmüldeki yeri nedir? Bu soruyu isterseniz önce şöyle soralım: Bugün geçmiş mitolojilerin kitapları, her türlü açıklama ve yorumlamalar insanların elleğinde var. Acaba bizim dostluk, insanlık, tekâmül düzeyimizdeki anlayış, tolerans, nezaket, karşılıklı sevgi anlayışı üzerinde, öğrendiğimiz mitolojinin ne etkisi olabilir? Pek bir etkisi olamaz, sadece bunları okuyup bunlardan kendisine göre bir bilgi alabilen ve geçmiş insan tecrübelerinden yararlanarak şimdiki insanlara bir şeyler aktarabilen insan için bir ışık tutacaktır.

Devamı S.40'da

ULU KAPI

Aydınlığın bittiği,
Gölgelerin aksettiği yerde,
Boyunlar uzadıkça,
Kollar kavuşmayı unuttular.
Bacaklar gövdelerini,
Eller birbirini unuttular.
İnsan bastığı toprağı unuttu.
Göğsünde taşıdığı,
Sevgiyi unuttu.
İçerdeki bensizlik,
Öylesine sindi ki diplere,
Kürek kürek atarken,
Darbeler saplanıyor derinlere.
Kaçışıyor kin, öfke, nefret,
Sevgisizlik, sığınacak dip köşe arıyor.
Hele hoyratlık, bencillik,
Ortalarda dolaşıyor.
Dar gelen meydanlar,
Yavaş yavaş boşalıyor.
Hepsi birbirini kovaladı.
Açtıkları zemin,
Yukarıdan inen için.
Birbirini yiyenler,
Dolanırken içiçe,
Halkalar oluşturuyorlar sessizce.
Açılan Ulu Kapının önünde,
Diz çökerek şükrediyorlar,
Kulaktan kulağa Yüce Işığı müjdeliyorlar.

BEYİN ve ŞUUR

BEYİN DALGALARININ MESAJI

(Geçen Sayıdan Devam)

Lutz BERGER Çev: Mustafa KARTOPU

TETA DALGALARI: YALNIZ İSTİRAHAT HÂLİNDE İKEN DEĞİL...

BEYİN dalgaları dünyasını yorumlamak ve ondan yararlanmak için başka yollar da vardır. Elmer ve Alyce Green çifti, meditatif şuur hâllerinin ölçülmesinin öncüleri olmuşlardır. 40 yıl önce sabırlı yogilerin ve rahiplerin izlerini bulmak ve onlarla ilişki kurmak için büyük ve hassas âletleriyle dünyayı dolaşmaya çıktıklarında pek hayret uyandırmışlardı. Oysa onları candan karşılayan üstatlar meraklı, neşeli ve tam anlamıyla işbirliğine yatkındılar.

Araştırmaları, meditasyon sırasında beyinde alfa ve teta dalgalarının hâkim olduğunu gösterdi. Diğer zamanlarda hep ön plânda olan beta dalgaları meditasyon sırasında bastırılmakta ve genelde çok farklı olan her iki beyin yarım küresinin elektriksel aktivitesi de giderek senkronize olmaktadır.

Green çiftinin yazdıklarına göre, teta dalgaları, özellikle "derin bir içe dönüş hâli, beden, duyguların ve düşüncelerin sakinleşmesi" ile bağlantılıdır. Böylece "yeni ve değerli fikirleri veya sentezleri doğuran" sezgi yeteneği harekete geçirilmiş olur. Bununla beraber teta dalgalarının yalnız ipnoz, trans gibi olağandışı şuur hâllerinde veya şifacılar da değil, aynı zamanda gündelik hayatın her aşamasında büyük rol oynadığı görülmektedir. Çetin bir problem üzerinde çalıştığımızı ve

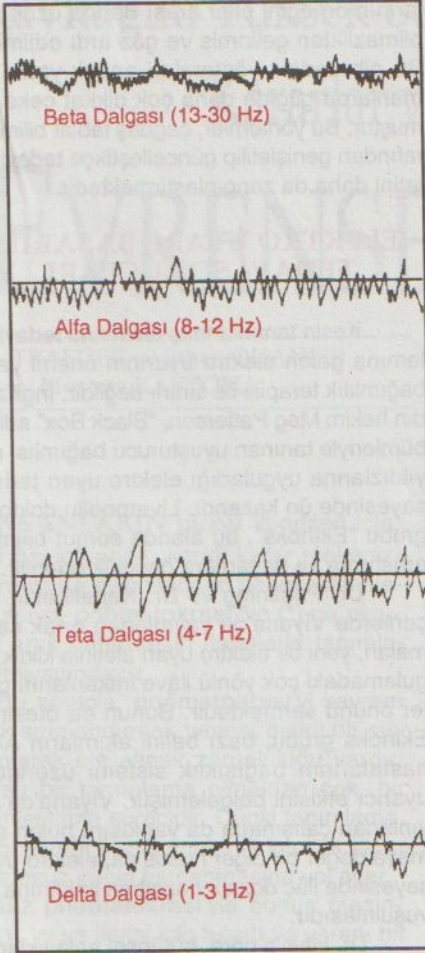
aniden çözümünü bulduğumuzu varsayalım.

İşte, tam çözüme kavuştuğunuz, sorunun cevabını bulduğunuz anda beyinde spesifik bir reaksiyon meydana gelmekte, teta dalgalarının belirmesi de bu ana rastlamaktadır. Bunu keşfeden, 8000'den fazla EEG kaydını değerlendiren Norman Don'ın vardığı sonuca göre; "düşünce blokajı" esnasında beta dalgaları çoğunlukta iken, çözüm aşamasından hemen önce EEG'de, gitgide artan oranlarda alfa ve teta dalgaları belirir.

Biofeedback araştırmalarında bir otorite olan Thomas Budzynski bir adım daha ileri giderek teta dalgaları kapsamında "kolay öğrenme"nin kaynağını görmektedir. O; tetayı, uyanıklık şuurumuzun kritik bir bölümünün devreye girdiği "ara durum" olarak nitelendirmektedir. Öyle bir ara durum ki, çok yoğun bilginin zahmetsizce öğrenilmesi amacıyla yararlanılabilir. Budzynski, öğretime yardımcı olmak üzere özel bir biofeedback âleti geliştirdi. Bu âlet, beyinde teta dalgaları ön plâna çıktığı zaman otomatik çalışmaya başlayan bir kasetçalardan oluşmaktadır. Budzynski bununla büyük başarılar elde etmiştir. Meditasyon deneyimi olmayan çoğu insan için derin uyku hâli dışında teta dalgalarının hâkim olduğu bir şuur hâline geçmek hemen hemen imkânsızdır; fakat bu, biofeedback yardımı ile belirgin bir kolaylıkla kazanılabilir.

BİOFEEDBACK: BİLİMİN BATILI YOLU

Biofeedback, ruh ve makine arasında geleceğe dönük bir köprüdür; bedene özgü sinyallerin elektronik olarak kuvvetlendirilmesi olayıdır. Kas gerilimi, beden ısısı, kan basıncı, derinin direnci veya beyin dalgaları

Beyin dalgalarının elektrotlarla ölçülmesi

Beyin Dalgaları Şuur Hâllerini Açıklıyor

Beyin dalgaları frekanslarına göre alfa, beta, teta ve delta dalgaları olarak sınıflandırılır. Oysa gerçekte çok daha karmaşık modeller oluştururlar. Belirli şuur hâllerindeki dalga özelliklerine göre yapılan aşağıdaki sınıflandırma, işi basitleştirmektedir:

Beta dalgaları (13-30 Hz.), her şeyden önce uyanık iken, gerginlik ve stres durumlarında belirlemektedir.

Alfa dalgaları (8-12 Hz.), gevşeme durumuna has olup uyku ile uyanıklık arasındaki devreyi ifade eder.

Teta dalgaları (4-7 Hz.), uykuda ve derin meditasyonda hâkimdir. Bu devrede şuuraltı aktiftir ve öğrenme kabiliyeti büyüktür.

Delta dalgaları (1-3 Hz.), derin uykuda ölçülmektedir. Bedenin iyileşme ve bağışıklık sistemini destekleyicidir.

gibi normalde istem dışı işleyen sistemler bununla işitilebilir veya görülebilir hâle getirilmektedir.

Kuvvetlendirilmiş sinyal üzerine konsantre olunduğu zaman beden ile bir geriye etki (feedback) ilişkisi kurulur; böylece zihin yoluyla bedensel sinyallere tekrar geriye etki uygulanmış olur. Uzun yıllar boyunca meditasyon yapılması ve ruhu günahlardan arıtma pratiklerinin inatla sürdürülmesi, bir söfuyu bu sinyalleri doğal olarak algılayabilecek düzeye getirebilir. Modern elektronik ve bir rehber kitap yardımı ile günümüzde herkes istemli olarak kendini gevşetmeyi, serbest bırakmayı ve bilinmeyen iç dünyalara girmeyi

öğrenebilir.

Birkaç İngiliz ev hanımı EEG feedback yoluyla sadece bir, iki oturumda Zen üstatlarının karakteristik beyin dalgalarını taklit etmeyi başarmışlardır. Bu hanımlar elbette birdenbire aydınlanmadılar, fakat o zamana kadar hiç tanımadıkları yoğun bir gevşeme ve huzur duygusu hissettiler. Onlar, beynimizin sonsuz öğrenme yeteneği sayesinde, zamanla elektronğin yardımı olmaksızın da, bu şuur düzeyine ulaşabiliyorlardı.

EEG feedback, Batı insanına, kendi beyni ile fevkalâde pragmatik bir diyalog kurmanın, bedensel ve ruhsal kaynaklara herhangi bir kimyasal madde kullanmaksızın

ulaşmanın yolunu açmaktadır. Bu yol, bilimin Batılı yoludur. Çok etkin koruyucu bir önlem olarak, bu yöntemin vücut ve ruh sağlığı açısından faydasını küçümsemek gerekir.

Örneğin parmaklarınızdan birini hareket ettireceğinizi, Graz Üniversitesi'nden Prof. Pfurtscheller bir saniye önceden bilebilmektedir. Söz konusu hareketin yapılmasından hemen önce EEG'de yaklaşık 10 Hz'lik bir potansiyel değişikliği meydana gelmektedir. Bu dalga, beynin aksi yönünde bulunan hareketlerle ilgili bölgesinde ortaya çıkmaktadır. Bu olgu, beynimizin elektriksel yapısı hakkındaki bilgilerimizin uygulama alanına aktarılmasını sağlamaktadır. Bu dalgalar, kol veya bacak felçlerinde, kesilmelerinde veya yarım felçlerde bir ümit olarak, yapay organların elektronik yönetilmesinde kullanılabilir.

Bu, uzak geleceğe ait bir vizyon sayılmalıdır. Örneğin yeni bir işitme cihazı Kiel'de, Berlin'de, Hamburg'da veya Frankfurt'ta Prof. Christoph von Illberg tarafından vücuda takılmaya başlanmıştır bile.

35 000 Mark karşılığında sağ ve sol iç kulağa 22 elektrot yerleştirilmektedir. Yani sinir ve çip (yonga) beyin ve bilgisayar arasında elektriksel bir bağlantı. Günümüzde körlerle de bu şekilde yardımcı olunabilmektedir. Onlarda görme siniri bir video kameranın dijital görüntüleri ile besleniyor. Bu cihazlar birkaç yıl öncesine kadar büyük ve kullanışsızdılar; aradan geçen süre içinde küçüldüler. Şimdi büyüklükleri ancak bir walkman kadardır.

İnsan ve makine arasındaki böyle bir ortaklık bazılarını ürkütebilir. Fakat bunu bir de, bu tür biyosibernetik implant teknikleri sayesinde yeniden işitme ve görme imkânına kavuşanlara soralım...

Son yıllarda sinir sistemini kimyasal olmayan yollarla uyarma konusunda birçok yöntem geliştirilmiştir. "Zihin makineleri", özel ses imajlı kasetler, ışık terapisi ve biofeedback bunlar arasında sayılabilir.

Manyetik veya elektriksel alanlarla karşılaştırıldığında, biyokimyasal model daha kaba yapıldır. Biyofizik alanında varılan sonuçlara göre, zaten çok gelişmiş durumda bulunan Doğunun geleneksel tıp okullarında, daima daha süptil bilgi kaynaklarına doğru bir eğilim meydana gelmektedir. Aküpunktür,

rengin ve sesin etkisi, bedene has tesir alanlarının örneğin, eller arası Batıda uzun süre bilmezlikten gelinmiş ve göz ardı edilmiştir. Bu gibi tedavi yöntemleri ancak yakın zamanlarda gitgide daha çok dikkat çeker olmuştur. Bu yöntemler, çağdaş tabiat bilimi tarafından genişletilip güncelleştikçe tedavi potansiyelini daha da zenginleştirmektedir.

ELEKTRO UYARI: BAŞARILI TEDAVİ SONUÇLARI

Kesin tanımlanmış akımlarla tedavi alanına gelen elektro uyarının önemi yalnız bağımlılık terapisi ile sınırlı değildir. İngiliz kadın hekim Meg Patterson, "Black Box" adlı albümleriyle tanınan uyuşturucu bağımlısı rock yıldızlarına uyguladığı elektro uyarı tedavisi sayesinde ün kazandı. Liverpoollu doktorlar grubu "Ekinoks", bu alanda somut bilimsel araştırma ve başarılarla öncülük edebilir.

Dr. Possnigg ve Dr. Kapellner'in geçenlerde Viyana'da yayınlanan ortak çalışmaları, yeni bir elektro uyarı aletinin klinik uygulamadaki çok yönlü ilâve imkânlarını gözler önünü sermektedir. Bunun da ötesinde Ekinoks grubu, bazı belirli akımların AIDS hastalarının bağışıklık sistemi üzerindeki uyarıcı etkisini belgelemiştir. Viyana'da yayınlanan çalışmada da yankısını bulan anılmaya değer bir diğer husus da, elektro uyarı sayesinde ilâç dozajını azaltma imkânına kavuşulmasıdır.

Dr. Hein'a göre, bütünsel anlayışlar ve vücut terapileri ile yakın bağlantısı olan bu gelişme, önümüzdeki yıllarda yeni bir "enerjetik halk hekimliği"nin doğmasına sebep olacaktır. Aktif ve kendi sorumluluğunun şuurunda bir sağlığı koruma anlayışı sadece parasal nedenlerle bile giderek daha fazla ön plâna çıkmaktadır.

Şuurluluk, mantal eğitim programları, beynin gizli yetenekleri ile ilişkileri hakkındaki yeni bilgiler bu süreçte kesinlikle birer anahtar rolü oynayacaklardır.

Bazıları artık işin sonuna geldiğimizi düşünürsünüz... Ben, daha henüz başlangıçta olduğumuz kanısındayım. 12'ye 5 değil, bilakis 2000'e 10 var!

(ESOTERA - 3 Mart, 1990)

Kaynağını Yüksek Ben'den (Ruh'tan) Alan

Kararlar ve Eylemler

EVRENSEL ELMAS

James TRAEGER ve Johan QUANJER
Çeviren: Mustafa KARTOPU

İNSANLARIN bizzat kendileri için, kendi hayatlarında, kendi karar mekanizmalarında ve eylemlerinde deneyebilmele-ri amacıyla **pnömatokrasi'nin (*)** ne olduğunu artık daha kesin ifadelerle tanımlamak ihtiyacındayız.

Bu amaçla, **pnömatokrasi'yi** kavram olarak sınırlandırmak yerine, belirli bir sistem olarak ele almak zorunluluğu vardır. Bu katı bir tanımlama olmaktan çok, bir sistemleştirme sürecidir. Çünkü tanımlama, niteliği gereği kısıtlayıcıdır ve kılı kırk yarar-ken sonsuz enerji harcanmasına yol açar.

Biz **pnömatokrasi'yle** bunun ötesinde, 21. yy ve ilerisi için tutarlı ve yararlı bir model oluştururken, aynı zamanda onun insanlığa sunduğu sınırsız imkânı görmekteyiz. **Pnömatokrasi**, Yüksek Ben'in yönetimidir. (Ruh'un Egemenliği) "Yönetim" terimini kullanırken toplum içerisinde en geniş düzeyde karar vermeyi kastediyoruz. Yönetim, liderlik imajı çağrıştıran bir terimdir; önemli olmasına rağmen kararların oluşturulduğu tek süreç de değildir.

Yönetim kavramı, kabinedeki bakanlardan temizlikçilere kadar toplumun her kesiminde verilen kararları içerir. Bazı kararların diğerlerinden daha fazla etkinliği olmasına rağmen, tümü karar verme süre-

cinin içinde yer alır.

Bu nedenle burada yönetim kavramı, her düzeyde bir karar verme vizyonunu anlatmak için kullanılmıştır. **Pnömatokrasiden kasıt, Ruh'un veya Yüksek Ben'in ışığında yönetmek, karar vermektir.**

Ruhun ne olduğunu tanımlamak yerine, kendi görüş açımızdan kavramımıza ve araştırmamıza yardım edecek bazı niteliklerini ele alarak Yüksek Ben'i incelememiz çok daha yararlı olabilir.

Dinî içeriğinin dışında ele alındığında Yüksek Ben, modern anlamda giderek bizim en iyi, en incelmış ve en saf yanımızı ifade etmek için kullanılmaktadır. O, bizim enerjimizi aldığımız en soylu yanımızdır. O, bizim;

- Kendimize özgü heyecanlarımızın,
- Bedensel sağlığımızın,
- Yaratıcılığımızın,
- Sezgi gücümüzün,
- Akılcı ve kozmik zekâmızın,
- Anlayışımızın,
- Pratikliğimizin,

tüm bunların en iyisini kapsar.

Bu sistem, "Evrensel Elmas" adı verilen şema ile gösterilmektedir (Şekil 1).

Bu şemanın amacı, tüm varlığımızla açık ve esnek bir durumda iken, kararların nasıl verildiğini ve tek bir noktaya odaklanmış olarak nasıl eylemde bulunduğunu göstermektir. Bunun için hissetme, düşünme, yaratma ve sezgi yeteneklerimizi ve bunların bize sağladığı idraki temel almaktayız. Bütün bu yeteneklerimiz için sonsuz

(*) *Pnömatokrasi: Ruh'un (Yüksek Ben'in) yönetimi veya egemenliği*

Şekil 1. Evrensel Elmas

yeni enerji kullanabiliriz: Daha çok hissedebilir, daha çok düşünebilir, daha çok yaratabilir, daha çok sezebiliriz ve sonuçta bu sonsuz enerji sayesinde son derece berrak ve yoğun idraklere ulaşmayı, güçlü kararlar almayı ve olumlu eylemlerde bulunmayı sürdürebiliriz.

"Elmas"ın tepe noktası, verdiğimiz karara dayanan eylemimizi simgeler. Burada kavranması gereken esas, açık olmamız sayesinde belli bir noktaya odaklanmış kararlar verebilmemizdir. Açık olduğumuz ölçüde, idrakimizi yoğunlaştırmak için o kadar daha fazla enerji (heyecansal, yaratıcı, kozmik enerji, sezgi ve zekâ enerjisi) kullanabiliriz; kararlarımızın ve eylemlerimizin etkinliği de eskisinden o ölçüde daha büyük olabilir.

Bu "Evrensel Elmas" aynı zamanda "Evrensel Piramit" olarak da ifade edilebilir (Şekil 2).

Piramit de, eylemlerimizin geniş ve sağlam bir duygu, yaratıcılık, zekâ, sezgi ve idrak temeline dayandığını göstermektedir. Şu küçük farkla ki, burada bir hiyerarşi vurgulanmaktadır. Bu hiyerarşi içerisinde her yetenek, bir altındakinden daha "incelmış" hâldeki bir enerji formu olarak kabul edilebilir. Fakat temel düşünce bura-

da da aynıdır: Eylemlerimiz ve kararlarımız, hayata karşı açık ve bütünsel bir yaklaşımla, sözcük anlamlarının ötesinde çeşitlilik kazanır ve zenginleşir.

Böylece pnömatokratik karar verme süreci bir yandan tümüyle açık iken, diğer yandan da ileri derecede odaklanmıştır. Bu tarz bir karar verme süreci, asla değişmez prensiplerden oluşan katı bir ideoloji ile bağdaştırılamaz. Böyle bir sabit sebep-sonuç kavramı, sistemin potansiyelini sınırlandırır. Kendi öz heyecanlarımıza, kendi yaratıcılığımıza, kozmik ve akılcı zekâmıza, kendi sezgi gücümüze ve idrakimize bağlı kaldığımız süreç gelişmemiz **asla sona ermez**. Pratikliğimiz kaynağını bunlardan alır ve bu sistem içinde incelenebilecek daha pek çok faktör vardır; o sonsuzdur.

Bu sistemde, daha iyi anlaşılması için aydınlatılabilecek birkaç husus mevcuttur. Yüksek Ben, başka idrak alanlarına açılan sembolik bir kapıdır. O, kapalı değildir; daha yüksek imkânlarla geçiş noktasıdır; zirve olmaktan çok taçtır. İnsanlığın bu kapıya hep birlikte yaklaşmakta olduğunu düşünüyoruz. İnsanlığın ortak amaçlara doğru birlikte çaba gösterdiği, tarihte, benzer şekilde, başka yaklaşımlarla da görülmüştür. Marksizm "Parlak Gelecek"ten söz etti, fa-

Şekil 2. Evrensel Piramit

kat bu kavramı, ruhtan yoksun madde dünyası ile sınırlandırarak yok etti. Kilise cennet şarkıları söyledi; fakat bu dünya yerine, kapıdan geçip öbür hayata gitmenin hoşnutluğu ile yetindi. Pnömatokrazi Yüksek Ben'i, bireylerin elinin altında, herkesin kendi varlığında ulaşabileceği bir yerde görmektedir.

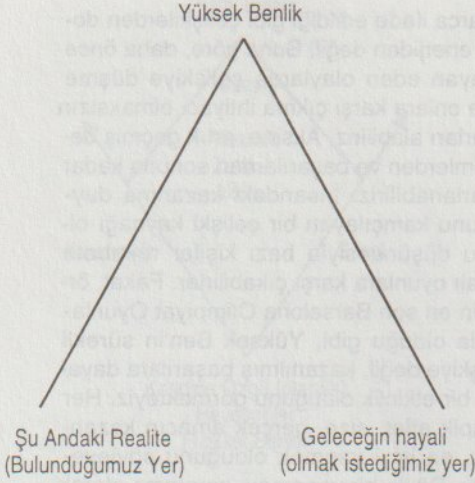
"Yüce Kavramlar Alanı"na (bu arada birçok başka şeylere de) giden yol bu kapıdan geçmektedir. Keşfedilmeyi bekleyen yeni kavramların bulunduğu yerdirdir burası; Jung'un ve Freud'un sözünü ettikleri "Kolektif Şuurdışı"nın ötesidir... Biz bireyler olarak, bu "Yüce Kavramlar Alanı"ndan kolektif şuurdışına büyük kuvvet ve enerji sağlayabiliriz. Bu, genellikle korku durumunda bilinmeyene yöneltilen "refleks direnç" ile sıkça karşılaştırılabilir. Fakat "Yüce Kavramlar Alanı"ndaki bu büyük kuvvet, bizim başlangıçtaki küçümseme ve alay fırtınasından veya açıkça saldırganlıktan kendimizi kurtarmamıza yardımcı olabilir. 1913'te, Paris'te, başyapıtı "İlkbahar Ayını"nin ilk seslendirilişi sırasında son derece saldırgan bir dinleyici topluluğuna "pislikler" diye bağırarak büyük besteci Stravinsky'nin gücü işte böyle bir güç idi! Başka bir deyişle, Yüce Kavramlar Alanı; yaratıcılığımız, zekâmız ve sezgi gücümüz için daha fazla enerji ve ilham kaynağıdır. Bu nedenle Yüce Kavramlar Alanı'ndan Yüksek Ben'e aktarılanlar, hiçbir zaman sabit değildir ve geriye dönüştürülemezler. Bunun sorumluluğunu kabullenen, "yaşayan yaratıcı varlık"tan başka hiçbir şeyin aracılığı ile de "kanallaşamaz". Bu anlamda hiçbir şey nihai değildir; bu yolda her adım bir öncekinden daha ileridedir ve içinde bulunan zaman da ancak yararlılığı ile değerlendirilebilir. Bunlar, Yüksek Ben aracılığı ile böyle bir enerjiden pratikte tezahür eden kararlar ve yaratılışlardır: Yemeğin lezzetinin kanıtı, onu yemekdir!

Yüksek Ben, karar verme süreci içinde sonsuz bir enerji düzeyinde faaliyet gösterir. Bu yüzden ilerleme **kendiliğinden** meydana gelir; yoksa Hegel vb. filo-

zoflarca ifade edildiği gibi çelişkilerden doğan enerjiden değil! Buna göre, daha önce cereyan eden olaylarda çelişkiye düşme veya onlara karşı çıkma ihtiyacı olmaksızın kararları alabiliriz. Aksine, artık geçmiş deneyimlerden ve başarılarından sonuna kadar yararlanabiliriz. İnsandaki kazanma duygusunu kamçılayan bir çelişki kaynağı olduğu düşüncesiyle bazı kişiler rekabete dayalı oyunlara karşı çıkabilirler. Fakat, örneğin en son Barselona Olimpiyat Oyunları'nda olduğu gibi, Yüksek Ben'in sürekli çelişkiye değil, kazanılmış başarılarla dayanan bir etkinlik olduğunu görmekteyiz. Her olimpiyat atlet, size, gerçek amacın kazanmak, en iyiyi yapmak olduğunu söyleyecektir. Böyle bir yarışmayı çarpışma olarak göremeyiz; olsa olsa Yüksek Ben'in atletik anlamda gerçekleşmesini sağlayacak kolektif bir çaba olabilir. Altın madalya ise bunun simgesidir.

Aynı şekilde, Rusya'daki Ağustos 1991 Özgürlük Hareketi, Marksist-Leninist komünizme karşı bir savaş değildi; daha çok Yüksek Ben'in gelişmek için özgürlük elde etme çabasıydı. Avrupa'da Sovyet işgalinin ve soğuk savaşın sonu bu Yüksek Ben'in bir yan ürünü olmuştur. Bu örnekte Yüksek Ben'in ve onun tezahürünün otomatik sonucu olarak problemlerin nasıl kolay çözümlendiğini görebiliriz. Değişimlerden önceki 46 yıl boyunca barış kavramına odaklanmakla çatışma düşüncesi giderek büyüdü ve barış güvence altına alınamadı. Buna karşılık Yüksek Ben'in gerçekleşmesine odaklanınca, Avrupa'da barış, dikkati çekecek kadar kısa bir sürede ve kalıcı olarak garantilenmiş oldu. Faydalı kararlar verebilmek için, düşüncelerimizi olaylar ve günün gerçekleri üzerinde yoğunlaştırmak zorundayız. Bu, bir tür bilgi toplamadır. Olaylar her düzeyde var olabilir ve her zaman da bir "X" faktörü bulunur; yani o anda tam olarak bilemediğimiz, fakat hesaba katabileceğimiz bir şey... Düşüncemizi bir noktaya odaklarız. Bu odaklama, doğaldır ki, koşulların olanak verdiği ölçüde geniş ve kapsamlı olacaktır. Olayın kendisinden

Şekil 3. Üçlü Olumluluk

yola çıkararak, düşüncemiz doğrultusunda yapılabilecek olanı ancak bundan sonra uygulamamız gerekir. "X faktörü"ne göre ayarlama yaptığımızın da hep farkındayızdır. Çalışmalarımızda esnekliğimizi böyle koruruz. Sonuçta; A noktasından B noktasına doğru, evrenden alıp bütünleştirdiğimiz her türlü enerjiyi kullanarak kendi araçlarımızla yol alırken, aynı zamanda bir sistem içinde kalmış oluruz. Tanımladığımız bu süreç, Üçlü Olumluluk (Triple Positive) olarak adlandırılmaktadır (Şekil 3).

Bu süreçte, kendi yaşamlarımızda çatışmaya girmeksizin kullanabilmek için en yüce kaynaklardan enerji kazanılmaktadır. Zaman zaman bu süreci kısıtlamaya çalışanlar da olacaktır. Bu kişiler gerçek "reaksiyoner"lerdir. Onlar, bize tepki göstererek eylemde bulunmayı denemektedirler. Bu kişilere sağda da, solda da, hatta otobüste

de rastlanır! Onlarla çatışmaya girmek enerji israfıdır. Üçlü Olumluluk sürecinde Yüksek Ben'imiz, bizi kozmik esirlerde do-laştıran altın bir sarkacın dayanak noktası görevini yapmaktadır.

Bir geleceğin var olduğunu, böyle modellerden ve Üçlü Olumluluk gibi sistemlerden yararlanarak daha yüce beşerî yeteneklerin gelişmesine çaba gösterebileceğimizi kabul ettiğimiz zaman, ilerleme arzusuna sahip olduğumuzu da kabul etmemiz gerekir. Çalışmamızı sağlayacak bir itici güce daima ihtiyaç vardır. Yüksek Ben'imizin kendini göstermesi ile, bizzat kendi yarattığımız parlak geleceğe doğru ilerleyebiliriz. Cenneti bu dünyada yaratma isteğinin pek çok insan tarafından paylaşılması gerçeğinden büyük rahatlık hissedebiliriz.

Evrensel Elmas ve Üçlü Olumluluk, Yüksek Ben'in, gündelik hayatta ve tarihî düzeyde karar vermede pratik olarak kendini ifade etmesine yarayan modellerdir. Pnömatokrasinin bu işlevini, onu sınırlandırmaksızın ve pratik eyleme giden yolda, derin bir kavrayışla, ne kadar güçlü ve kesin bir şekilde yoğunlaştırılabileceğini göstererek anlattık. Yüksek Ben'in, kuvvet alabileceğimiz daha güçlü enerjilere açılan kapının üstündeki taç olduğunu söylemiş-tik. Bu enerjilerden kuvvet almak, giderek güncelleşmektedir. Yeni beşerî güçleri temel alan bu sistem, çatışmasız çalışır. Kullandığımız "Elmas" önemli bir simgedir. Onun birçok yüzeyi vardır; bilinen en sert madde olup temiz ve berraktır. "Elmas"ın yüzeyleri, sonsuz geçitleri içermektedir. Elmas parlıyor. Biz, Işık Çağı'na giriyoruz.

(Kaynak: The New Humanity, 1992)

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

● CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)		
3 NISAN Sorumluluklarımız Nelerdir?		Ercüment KAYA
10 NISAN Dünya Hayatının Anlamı		Atilla UYSAL
17 NISAN Sevginin Evrenselliği		İsmet YALÇIN
24 NISAN Evrenin Ahengini Sağlayan Nedir?		Emre ÜLKER
● HALK SEMİNERİ (Saat: 14.30-16.30)		
4 NISAN Ruhçuluğun Evrensel Niteliği		İsmet YALÇIN-Saadet YILMAZ
11 NISAN Olaylar ve İnsanlar		Ercüment KAYA- Günay YALÇIN
18 NISAN Varlıksal İlikeler Işığında Sevgi		Emre ÜLKER-Kemal ERDER
25 NISAN Bireysellikten Bütünselliğe Geçiş		Atilla UYSAL

HALK SEMİNERİNE DEVAM ZORUNLULUĞU VARDIR. YUKARIDAKI TÜM ETKİNLİKLER DERNEK MERKEZİNDE YAPILACAKTIR.
Yer: Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği, Necatibey Cad. No: 72/7 06430 ANKARA
Tel: 229 54 46
NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

KUANTUM MEKANİĞİ VE KAOS TEORİSİ

Derleyen: A. Aytuğ ŞENTÜRK

BU yüzyılın ilk yarısında bilimadamları madde dünyasına ait alışılmış "katı" yapının, atomaltı düzeyde (subatomic level) kaybolmaya başladığına şahit oldular. Tıpkı Hinduların Maya inanışında olduğu gibi, görüldü ki; doğanın atomları boyadığı paletin, kendisine yaklaşıldığı ölçüde yanıltıcı bir görünüm sergilediği giderek daha açık bir biçimde ortaya çıkmaya başladı. Madde dünyasına biraz yakından baktığınız zaman, onun partiküller ve dalgalar ayrılmış olduğunu görürsünüz ama biraz daha yaklaşırsanız hem partiküllerden hem de dalgalardan oluşan bölünmez bir bütünlük ile karşı karşıya gelirsiniz. **Atomun derinliklerinde, parçacık hareketlerinin kesintisiz bir bütünlük içinde aktığı sonsuz bir olasılıklar zinciri vardır.** Bu, insanı sonsuz olasılıkların içine doğru çeken uçsuz bucaksız bir dünyadır. Çok sayıda bilimadamını ürküten bu yapının en sarsıcı yanı, bilimsel açıdan nesnel gerçeklik denilen şeyin yalnızca gözlemciye görüldüğü şekliyle saptanabildiğinin anlaşılmasıdır. Daha açık bir ifade kullanmak gerekirse, atomaltı dünyanın nesnel bir görünümünün yakalandığı henüz kanıtlanamamıştır. Kimbilir, belki de, nesnel anlamda gerçekliği olmayan bir sonsuzluktur bu. Pozitif bilim için son derece ürkütücü olan bu yapı, ilk karşılaştığı anda Einstein'ın "Tanrı zar atmaz." sözünü söylemesine neden olmuştur.

Kaotik sistemler ve kuantum teorisi diye adlandırılan yaklaşımlar, işte bu olasılıkların içinden çıkan yaklaşımlardır. Atomaltı dünyanın ilginç yapısını, "kuantum mekaniği" ile

açıklamaya çalışan bilimadamları, araştırmalarını geliştirirken, bu düzeydeki tüm belirsizlik yetmiyormuş gibi tüm inceleme metotlarını temelinden sarsacak bir yapıyla karşılaştılar: **Atomaltı dünyada doğrusal (lineer) sebep-sonuç ilişkisi geçerliliğini yitiriyor; doğa, kaotik olarak tanımlanan başka bir düzeni tercih ediyordu.** İşte bu noktadan sonra kuantum kaos ikilisi devreye girmektedir. Araştırmacıların bu yapıyı anlamak için yaptıkları binlerce deneyden biri, California Üniversitesi'nden, fizikçi John Clauser'e ait. Deneysel Clauser tarafından dile getirildiği şekliyle, "doğanın kuantum mekaniği ve kaos sistemini mi yoksa bildiğimiz anlamıyla gerçekliği mi seçtiğini anlamak için" yapılmış. Buna göre, farklı yönlere hareket eden fotonların kutupları değiştirilmiş ve söz konusu işlemin ardından bunların kutupları tekrar kontrol edilmiş, sonuçta, bir fotondaki değişimin diğerinin de kutbunu değiştirdiği anlaşılabilir. Basit gibi görünen sonuç, bir prensibin ortaya çıkmasına yardımcı oldu. Buna göre; **birbirleriyle ilintili durumda olan herhangi iki foton, birleşik bir durumda olmasalar bile, birbirlerine nitelikleri henüz bilinmeyen gizemli bağlarla bağlıdır ve birinin diğerinden kopuk olarak algılanması ve incelenmesi, yanlış ve eksik sonuçlara ulaşılmasına neden olur.** Böylece doğanın bir şekilde kuantum mekaniğini ve dolaylı olarak da kaotik bir sistemi seçtiği ortaya çıkmış oldu, çünkü böylesi bir bulguyu doğrusal sebep-sonuç ilişkisi içerisinde açıklamaya çalışmak imkânsızdır.

Clauser'in çalışmaları, atomaltı parçacıkların hareketlerini anlamak için yapılan deneylerden çıkan sonuçlara göre, kuantum mekaniğinin kendine has prensiplerinin,

Newton ve Einstein gibi bilimadamlarının ortaya koydukları modelleri de ne kadar aştığını göstermiş oldu. Bu tür çalışmaların ardından ortaya çıkan bir başka sonuca göre; klâsik fizik kanunları, görünen evreni yeterli biçimde açıklamamıza yardımcı oluyorken, kuantumun prensipleri de, göremediğimiz yani algılama sınırlarımızın ötesine taşan evreni açıklamamıza yardımcı olmaktadırlar. Örneğin, bir gezegenin hareketini, klâsik fiziğin prensipleriyle açıklayabilirken; bir elektronun hareketlerini ancak kuantum mekaniği ile açıklayabiliyoruz.

Yukarıda verilen sonuçlar, başka ilginç sonuçlara ulaşabilmemizi sağlayacak yeni sorular üretebilmemizi de sağlayabilir. Devasa maddî sistemlerin temellerinde böylesine sonsuz olasılık zincirleri varken, gayet belirgin bir mekaniğe sahip olan doğrusal bir yapının oluşabilmesi oldukça şaşırtıcıdır. Âdeta, düşsel bir özellik gösteren sonsuz madde/enerji birleşimlerinin belirli bir noktada sıkışıp katı ve gerçek bir makroevreni oluşturabilmeleri, üzerinde düşünülmesi gereken bir konu olmalıdır.

BİLİM DÜNYASINDA YENİ BİR UFUK: KAOS TEORİSİ

Atomaltı dünyayı anlamak için geliştirilen matematik sistemine kuantum mekaniği adı verilir. Teori; kuarklar, leptonlar ve buna benzer atomaltı parçacıkların hareketlerini tahmin etmek için kullanıldığında çok yararlı olduğu gibi, bunun yanında imkânsız olarak kabul edilen çeşitli türde olgularla ilgili bilimsel anlaşma ortamını da sarsmaktadır. Örneğin, **belirli şartlar altında bir objede meydana gelen herhangi bir değişim, onunla herhangi bir şekilde ilintili durumda olan (aynı evrende olmak gibi) başka bir objenin de yaklaşık olarak aynı anda değişmesine sebep oluyor.** Hatta bu obje evrenin öteki ucunda olsa bile! İşte, bu değişimleri içinde barındıran yapılarla ve bunları açıklamaya çalışan bilimsel sistemlere "**kaotik sistemler**" adı verilmektedir. Bu prensiplerin bilim dünyasının gündemine getirdiği başlıca zorluk,

bilimsel anlamda "objektif" gözlemlerle kontrol edilebilmelerinin neredeyse imkânsız olmasıdır. Bu gelişmeler, bilim dünyasında zaman zaman oldukça etkili olmuş, tutuculuğu etkileyerek bu anlamda yeni ve kaygan bir zemin doğmasına sebep olmuştur.

AZ önce, kaotik sistemlerin ve atomaltı yapıların objektif bir gözlemlenemeyeceğini belirtmiştik. Dilerseniz şimdi bunun sebeplerini açıklamaya çalışalım: Atomaltı yapılar düzeyinde şartları kontrol etmek çok zordur. Çünkü bu yapıları gözlemlemeye çalışacak herhangi bir gözlemci, ne zaman bir elektronun hareketlerini izlemek istese, bu elektronun kutupları, gözlemcinin bedeninin veya devreye soktuğu herhangi bir âletin polarizasyonundan etkilenmekte, yani gözlemci gözlemini yaparken izlediği objeyi etkilemektedir. Bu yüzden de bilimsel deneylerin temel şartlarından olan tekrar edilebilirlik olayı gerçekleştirilememektedir. Bunun da ötesinde sadece gözlemcinin yaratabileceği şartlar değil, hesaplanabilmesi ve kontrolü çok zor olan birçok ek faktör de elektronu devamlı etkiler, polarizasyonunu değiştirir; ayrıca şartların ne zaman değişeceğini de tahmin etmek çok zordur.

Yukarıda açıklamaya çalıştığımız atomaltı hareketler bilimadamları için giderek, alıştıkları pozitif bilim düzeni doğrultusunda açıklanması zor olgular hâline geldiler. Bu yüzden, atomaltı düzeyde keşfedilen bu yeni sistemi tanımlamak için "**kaos**" terimi kullanılmaktadır. Her ne kadar "**kaos**" terimi sözlük anlamıyla "karışıklık" olarak biliniyorsa da, bilim dünyasında, "**birbirini izleyen belirli, doğrusal bir düzen içermeyen sistemler**"i tanımlamak amacıyla kullanılmaktadır. Kaotik sistemler, bilim dünyasının tanıdığı pozitif düzen fikriyle uyuşmadıklarından, kaos "**düzensizliğin düzeni**" de denilmektedir.

Görülüyor ki, böylesine etkileyici keşiflerin ortasında yeni açıklamalar geliştirmek bilim dünyasını, dolayısıyla hepimizi, bilimsel düşüncenin yeni ufuklarını kavramaya zorlamaktadır. Kuantum mekaniği ve kaotik sis-

temlerin keşfi, onların pratik yaşantımıza kadar inerek bedenlerimiz ve sağlığımızı etkileyen yönlerinin incelenmesi açısından da önemlidir. Şimdi dilerseniz, bu keşiflerin kuramsal yönlerinin ötesinde, pratik yaşantımızın, örneğin sağlığımızın anlaşılması açısından yarattığı yeni alanlar hakkındaki bilgilerimizi artırarak anlayışımızı geliştirelim.

MİKROKOZMİK KAOSTAN MAKROKOZMİK KAOSA

İnsan vücudunun mikrokozmetik düzeydeki faaliyetinden, üzerinde yaşadığı dünyanın bir ölçüdeki makrokozmetik faaliyetine uzanan yolda şöyle kısa bir seyahate çıktığımızda, yaşantımızın nasıl bir kaotik sistem içerisinde oluştuğunu gözlemlememiz mümkün. Öyle ki; kalp atışlarımızdan düşünce sistemimize, oradan da dünyamızın meteorolojik yapısına uzanan muazzam bir kaos egemenliği ile karşılaşarak şaşırabiliriz. Yalnız, ısrarla belirtmekte fayda var ki, burada bahsedilen "kaos", düzensizlik ve kargaşa anlamına gelmiyor, bu sadece bilim dünyasının değişik bir yapıyı açıklamak için kullandığı özel bir terimdir.

Vücudumuzun iç yapısı ve belli başlı organlarımız üzerine yapılan bilimsel araştırmalar gösteriyor ki, tıpkı doğanın diğer birçok atomaltı sistemlerinde olduğu gibi, insan vücudu da kaotik sistemlerle işlenmektedir. Örneğin, insan beyninin çalışma sistemini incelemek için yapılan araştırmalar, düşünce faaliyetinin artışıyla beyin dalgalarının giderek kaotik bir yapıya büründüklerini gösteriyor. Beyin dalgaları, nöronların ateşlenmesi ile ortaya çıkan elektrik sinyalleridir. Beyin dalgaları, deneklerin elektroansefalografına bağlanması ve bu âletin ekranında çizgilerin belirmesiyle tespit edilmektedir.

İnsan beyni âdeta bir kasırgalar okyanusu gibidir. Düşünme derecesi arttıkça kasırgaların şiddeti artar ve giderek karmaşık bir görünüm sergilemeye başlarlar. Beyindeki bu kaotik işlemler bütünlüğünü anlamak için yapılan deneylerden biri de şudur: Bu çalışmada denekler önce elektroansefalografına

bağlanıyorlar, kendilerinden hiçbir şey düşünmemeleri isteniyor ve beyin dalgaları kaydediliyor. Daha sonra deneklerden 700'den geriye doğru yedişer yedişer saymaları isteniyor (yedişer saymanın ikişer, beşer ya da onar'lı saymaya göre daha zor olduğu kabul ediliyor) ve beyin dalgaları kaydediliyor. Görülüyor ki, geriye sayarak düşünen deneklerin beyin dalgalarının elektroansefalograf (EEG) çizgileri dinamik artışlar kaydediyor ve giderek önceden tahmin edilmesi imkânsız bir akış içine giriyorlar. Bunun gibi, bu konuda yapılan başka bir araştırmanın sonuçları da çok ilginçtir. Bu deneyde sara hastalarının kriz durumundaki EEG çizgileri kaydedilmiş ve normal insanların EEG çizgileriyle karşılaştırılmış. Ortaya çıkan sonuç son derece ilginç: Sara krizi sırasında beyin dalgaları daha düzenli ve periyodik bir hâl almaktadır. Bu tür deneyler bilimadamlarına, beynin aslı düzeninin kaotik olduğu ve ancak hastalık gibi olağanüstü durumlarda, düşünce akışının düzenli bir hâle büründüğünü göstermiş oldu.

Beyin üzerinde yapılan deneylerin dışında, kalple ilgili olarak yapılan araştırmalarda, sağlıklı bir kalbin vuruş düzensizliğinin, sağlıklı olan bir kalbe göre daha kaotik olduğu gözlemlendi. Bu araştırmalara göre, sağlıklı bir kalp, vuruşlarını belirli bir aralıktaki frekanslar içerisinde devamlı olarak değiştirmektedir. Kalp yaşlanıp, hastalanmaya başladıkça vuruşlar düzensizliğini kaybedip daha periyodik olmaktadır.

ESNEKLİK VE UYUM

Vücudumuzda varolan kaotik sistemi dikkatinize sunarken, bu sistemin giderek daha belirgin şekilde tanınmaya ve anlaşılmaya çalışılmasının da ne kadar önemli olduğunu vurgulamaya çalıştık. Peki ama beynimiz ya da kalbimiz neden kaosa gerek duyuyor? "Sağlıklı olmak için!" diye yanıtıyor, bu konu üzerinde çalışan Ary Goldberger ve ekliyor: "Çevrenizdeki şartlar sizi değişik hareketler yapmaya zorluyor. Eğer siz periyodik ve monoton bir dinamiğe sahipseniz, çevrenizdeki düzensizliğe uyum sağlayamazsınız. Çevre-

KELEBEĞİN KANADI VE KAOSUN SÜRPRİZİ

ye uyabilmenin ve gerekli esnekliğe sahip olmanın tek yolu kaostur. Kaos; düzenli, kontrollü bir düzensizlik içerir." İlginç değil mi? Her ne kadar burada araştırmacının söyledikleri kendi öznel düşüncelerini yansıtıyorsa da, yine de gelecekte kaos üzerine yapılacak araştırmaların gündelik hayatımıza dek inebilecek etkilerini şimdiden tahmin edebilmemizi kolaylaştırmaktadır.

Kendisinden ileride de bahsedeceğimiz ünlü düşünür Fritjof Capra ise "The Turning Point" (Dönüm Noktası) adlı kitabında bu konuda şunları söylüyor:

"Sağlığa sistemler açısından bakış, hayata sistemler açısından bakışa bağlıdır. Görduğümüz üzere, canlı organizmalar yüksek derecede bir kararlılığa sahip, kendi kendini organize eden sistemlerdir. Söz konusu kararlılık tamamen dinamik olup kesintisiz, birden fazla ve birbirine bağlı dalgalanmalarla ifade edilmiştir. Böyle bir sistemin sağlıklı olabilmesi için çevresiyle etkileşimde bulunması, çok sayıda seçme hakkına sahip ve esnek olması gerekmektedir. Bir sistemin esnekliği, hoşgörüsü sınırları içinde ne kadar çok değişkenin dalgalanıp durduğuna bağlıdır. Daha dinamik bir organizma grubu, esnekliğinin de artmasını gerektirir. Esnekliğin doğası ne olursa olsun -fiziksel, ruhsal, toplumsal, teknolojik ya da ekonomik- o sistemlerin, çevrenin değişmelerine uyulanma yetenekleri için esastır. Esnekliğin yitirilmesi sağlığın yitirilmesi anlamına gelir." Fritjof Capra'nın görüşlerine katılalım ya da katılmayalım, bu esneklik ve uyumun gelecekte oldukça ilginç araştırmalara konu olacağı gerçeğini değiştirmiyor. Anlaşıldığı kadarıyla doğanın dinamikleri hakkında öğreneceğimiz daha çok şey var.

Vücudumuzdaki mikro düzeyin ötesine doğru yumuşak bir geçiş yaparak, dikkatimizi üzerinde yaşadığımız gezegene çevirecek olursak, kaotik sistemlerin işleyişine dair yeni örneklerle rastlamak, an meselesidir. Örneğin, dünyanın meteorolojik yapısını ele alalım. Meteoroloji uzmanı Edward Lorenz, 1963 yılında yapmaya başladığı bazı çalışmalar sırasında, dünyanın meteorolojik yapısının kaotik bir düzenle çalıştığını ortaya çıkarmıştı. Bilgisayar simülasyonlarıyla yaptığı çalışmalar sonucunda Lorenz, meteorolojik düzenimizin doğrusal olmayan kurallarla işlediğini tespit etmişti. Onbinlerce değişkenden oluşan bir atmosferik olayın küçücük bir etki altında bile beklentilerin tamamen dışında sonuçlara ulaşabildiğini ortaya çıkardı. Bu olayı açıklayan en ünlü örnek, "kelebek etkisi" adıyla bilinir. "Kelebek etkisi" olarak tanımlanan meteorolojik keşif basitçe şunu söyler: Uygun koşullarda Çin'de kanatlarını çırpan bir kelebek bu hareketiyle aynı anda Amerikan sahillerini dövebilecek bir kasırgayı başlatabilmektedir. Meteorolojik yapımızın oldukça hassas dengeler üzerinde kurulu olduğunu gösteren bu örnek, dünyadaki meteorolojik yapının birtakım tesadüflere dayanarak harekete geçtiği izlenimini uyandırmamalıdır. Yapılan çalışmalar meteorolojik olayların belirli bir sebep-sonuç çizgisini takip ederek geliştiğini ancak doğrusal olmayan bir sıralamayı takip ettiklerini göstermiştir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

● SALI KONFERANSLARI (Saat:19.30-21.00)

6 NISAN	Yardımlaşma ve Dayanışma Yasası	Reşat GÜNER-Semra ORDU
13 NISAN	Yeni Realitelerde Doğmak	Engin EMİR
20 NISAN	Kiyametli Yaşıyoruz	Elvan ÖGÜT
27 NISAN	Her Varlık Vazifesini Yapar	Kenan YILMAZ-Kevser YILMAZ

Yer: İzmir Ruhsal Araştırmalar Derneği, İnönü Caddesi No:398 B-1 Danış Apt.
Susuzdede Hatay/İZMİR Tel: 43 98 54

TÜRK AMERİKAN DERNEĞİ

4 NISAN Stres ve Bunalımlarımızın Kökeni Hasan SEZER-Elvan ÖGÜT

Yer: Türk Amerikan Derneği, Alsancak/İZMİR

Saat: 12.00-14.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

İDARECİ PLÂNLAR

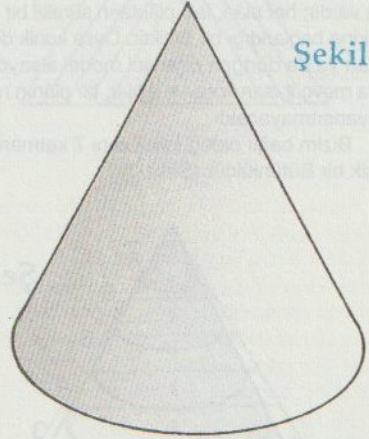
Derleyen: Erol KONYALIOĞLU

KÂİNAT sonsuz fizik ve ruhsal mekânlarıyla, o mekânlara has çeşitli zaman yoğunluklarında tekâmüllerini sürdüren varlıklarıyla şaşmaz bir denge ve ahenk içindedir.

Kendi seçtikleri yönde bilgileri oranında sorumlu oldukları Kozmik Vazifelerini yerine getirirken iradeleri birbirini çelmeyen, aynı özü taşıyan ve Bütün karşısında mutlak bir eşitliğe sahip olan varlıklar, kâinat şümul bir ortak alan oluşturarak eşsiz bir düzen ve uyum içerisinde yaradılış sürecine katkıda bulunmaktadırlar.

İşte, varlık âlemindeki bu dakik yönetim, tüm kâinatı, fiziksel ve ruhsal tüm mekânları bir ağ gibi sarmış olan **İdareci Plânlar** tarafından gerçekleştirilir. İdareci Plânlardan oluşan **hiyerarşik koniler**, bu idarî organizasyonlar, kendi kendini organize etme niteliğini taşıyarak, kendisine dışarıdan müdahale eden herhangi bir güç olmaksızın, girift tesir şebekeleriyle iç içe, tüm fizik ve ruhsal kâinatları içten ve dıştan sarıp sarmalamış durumdadır. Tüm varlıklar bu plânların uzantısı olduğundan, her varlık hem yöneten, hem de yönetilen konumunda olmaktadır.

Şekil 1

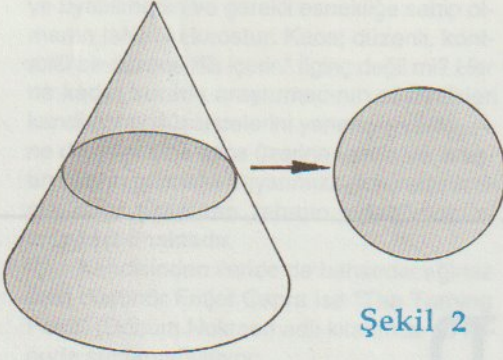

KONİK PLÂN MODELİ

Plânları bir **koni modeli** üzerinde açıklamaya çalışacağız. Kuşkusuz plânların bir şekli yoktur, ama plân ve plânlar kavramını anlayabilmek için böyle bir model kullanmak, zihin yapımıza uygun gelecektir (Şekil-1).

Konik sistem, plânların yapılaşma ilkelerini, işleyişini, yönetimini, hiyerarşisini ve birbirleri üzerindeki hâkimiyet derecelerini göstermesi bakımından iyi bir modeldir.

Tabana paralel bir düzlemlerle, koninin ara kesiti bir dairedir. Bu daire plâtfomu, konik sistemi oluşturan plânlardan biri olsun. Söz konusu dairesel durum, bir plâna ilgili bazı önemli bilgileri sem-

Şekil 2

bolize etmektedir (Şekil-2):

- Bir çemberin başlangıcı ve sonu yoktur; her plân başlangıcı ve sonu olmayan bir Bütünlüktür.
- Bir çemberde sürekli bir açısızlık, birbirini tamamlayış ve zincirleme bir şekilde birbirinin içine giriş vardır; her plân, tali plânların sürekli bir şekilde birbirine bağlandığı bir Birliktir. Oysa konik değil de, üçgen ya da dörtgen piramidi model alsaydık, onlarda mevcut olan köşe ve açılar, bir plânın niteliklerini yansıtmayacaktı.

Bizim bağlı olduğumuz koni 7 katmanlı hiyerarşik bir Bütünlüktür (Şekil-3).

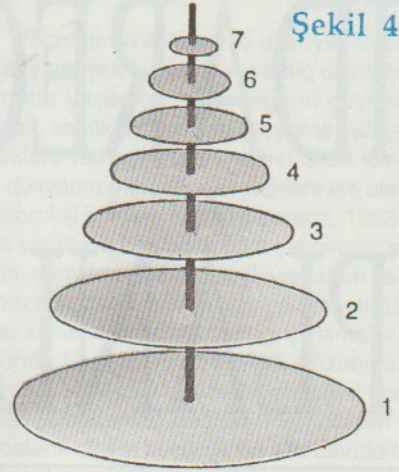

Şekil 3

Bundan sonraki açıklamalarda kolaylık sağlamak üzere konimizi bir eksen üzerinde üst üste dizilmiş ve yukarı doğru küçülen dairesel düzlemler şeklinde tasavvur edelim. En alttaki en büyük daireyi 1, en üstteki en küçük daireyi 7 rakamıyla gösterelim (Şekil-4).

Bu maketin izdüşümü, eşmerkezi giderek bü-

yüyen iç içe 7 çemberden oluşan bir sistem olacaktır (Şekil-5).

Şekil 4

Şekil 5

KÂİNAT İDARİ ORGANİZASYONLARLA ÖRÜLÜ BİR BÜTÜNLÜKTÜR

Tüm fizik ve ruhsal âlemler, sonsuz zaman ve mekân şartlarındaki tüm varlıklar, mutlaka bir İdarî Organizasyona, bir İdareci Plâna dahildirler. **Kâinatta organizasyon dışı, plân dışı tek bir varlık dahi mevcut değildir.**

Sadece kendi sistemimizi ele alacak olursak, Dünya ve Dünya spatyomu iç içe organizasyonlarla kaplıdır. Cansızlar, bitkiler, hayvanlar büyük organizasyonlara dahildirler. İnsan, gerek bedensel

varlığı, gerek psişik varlığıyla bir yönetim organizasyonunun, bir İdareci Plânın bir kopyası, bir yansımasıdır. İnsan bütün bu plânları kendi bünyesinde yaşamaktadır. Biz başlı başına bir tesir konisiyiz. Bir atom da kendi boyutunda bir organizasyondur. Kozmik bir varlık olarak plânlara makro düzeyde ve insan da mikro düzeyde olmak üzere tüm varlık âlemi bir organizasyonlar mahşeridir.

Plânlara, organizasyonlar tüm kâinatı bir ağ gibi sarmıştır. Kâinat yatay ve dikey tesir şebekeleriyle birbiri içine girmiş, sürekli etkileşim içerisinde işlem ve işlev gören, devamlı eylem ve yenilenme hâlinde plânlardan oluşan bir Bütünlüktür.

Kuşkusuz bütün bu organizasyon sistemlerinin yönetimi Yüce Ruhsal Varlıkların, Büyük İdarî Merkezlerin elindedir.

Bizim bağlı olduğumuz koniyi ele alacak olursak, tüm plânlara Bütüne bağlıdır. Bütün olan (tümel, kül) tepededir, bütün katmanlarıyla beraber koninin kendisidir. Plânlara, Bütünün çokluk hâlinde uzantısı ya da tezahürüdür.

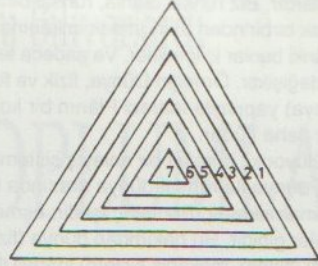
Fizik ve Ruhsal İdare Plânı Ayrımı Yoktur

Temelde fizik dünya, bir Bütünsellik içerisinde ruhsal dediğimiz bölümün bir uzantısından, âdeta saçaklanmalarından ibarettir. Fizik dünya, ruhsal dünyanın uç kısmıdır. Bu uç kısımlardan yukarı kısımlara çekildiğimiz zaman geçeceğimiz yer, kendiliğinden, otomatik bir şekilde ruhsal dünyamızdır. Ölüm olayında, ruhsal varlık, uzantısı olan kalıptan, bedenden kendisini çeker ve fizik beden atıl olarak kalırken, varlık öbür tarafta büyük bir potansiyel hâlinde, ruhsal bir görünüm arz eder. İşte insan varlığı için geçerli olan bu durum, tüm kâinatlar için de geçerlidir. Onlar da fizikî bütünlüklerini entropi yasasına bağlı olarak kaybettiklerinde, bütün enerjisi ruhsal dünyaya dönüşür.

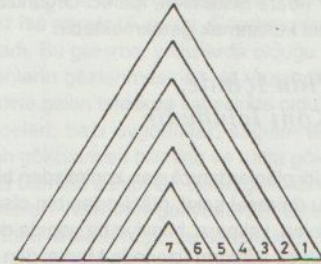
İdareci Mekanizmalar, İdareci Plânlara da aynı şekildedir. Fizik dünyada ayrı bir organizasyon, ruhsal dünyada ayrı bir organizasyon yoktur. Bunlar birbirlerinin devamı ya da uzantısı şeklindedir. Her biri kendine ait aşamalar içerisinde, yüzeyler, plântformlar hâlinde mevcuttur.

Fizik dünyada herhangi bir formun, hareketin ya da enerjinin, ruhsal dünyada bir karşılığı mevcuttur. Yani temelde ruhsal dünyanın, fizik dünyaya doğru bir uzantısı vardır. Aşağıda olanın yukarıda mutlaka bir karşılığı vardır. Eflâtun bunu "İdealar" şeklinde ifade etmiştir.

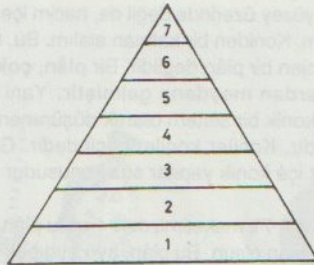
Bunlara globalliği, birliği ve beraberliği göster-

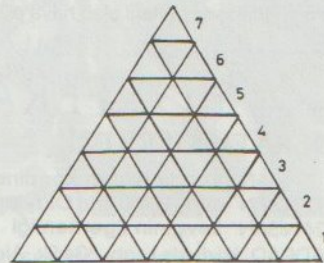
Şekil 6

Şekil 7

Şekil 8

Şekil 9

ren hususlardır. Biz ruhsal olanla, ruhsal olmayanı kesin olarak birbirinden ayırt etmek imkânına sahip değiliz. Çünkü bunlar iç içedirler. Ve sadece tezahür zeminleri değişiktir. Örneğin Dünya, fizik ve fiziküstü (ötedünya) yapısıyla İdareci Plânın bir kopyasıdır, ancak daha flüdürlü.

Görülüyor ki, küresel bir anlayış sistemi içerisinde fizik dünya ile ruhsal dünya arasında bir ikilem bulunmamaktadır. Bunlar iç içedir; eşmerkezli iç içe küreler gibidir. Bu bakımdan dünya (fizik sistem, maddî sistem, mekanik sistem) idaresi ile ruhsal idareyi birbirinden ayırmak kesinlikle mümkün değildir. O hâlde Ruhsal Plânlar (Ruhsal İdare Mekanizması, Ruhsal Organizasyonlar) yerine **İdareci Plânlar** (İdare Sistemleri, İdareci Organizasyonlar) terimini kullanmak gerekmektedir.

Plân Plân İçinde, Koni Koni İçindedir

Çeşitli plânlardan oluşan konimizden bir kesit alalım. Bu dairesel şekil, plânlardan biri olsun. Bu plân homojen, yekpare, biteviye bir yapıda değildir. Bir plân tek bir plâtfon üzerinde Merkezden başlayarak dışarıya doğru, yoğun olandan seyreltik olana doğru, tesirin temerküz ettiği ana Merkezden tesirin azaldığı cidarlara doğru açılır.

Plânı geometrik bir düşünce sistemine bağlı olarak bir yüzey üzerinde değil de, hacim içerisinde inceleyelim. Koniden bir katman alalım. Bu, tek başına homojen bir plân değildir. Bir **plân, çok değişik plânlardan meydana gelmiştir**. Yani tek bir plânı da, konik bir sistem olarak düşünmemiz gerekmektedir. Koniler konilerin içindedir. Giderek küçülen iç içe konik yapılar söz konusudur (Şekil-6,7,8,9).

Örneğin 7'li maketimizdeki 1 no'lu plân, taban plânı, fizik plân olsun. Bu plân, ayrı ayrı pek çok tali plânlardan oluşmuştur. Bu katmanların sayısı belli değildir. Nasıl bir sınıflandırma, nasıl bir hiyerarşi olduğunu bilmiyoruz. Kategorik ayırım şekline bağlı olarak belki de eskilerin dört unsur diye belirledikleri ve her biri yoğunlaşmış enerji olan hava plânı, su

plânı, toprak plânı, ateş plânı bu katmanlardan bazılarını teşkil edecektir. Ancak bunlar da kendi aralarında plânlara ayrılıyor. Koniler koniler içindedir. Hava plânı da, su plânı da, toprak plânı da, ateş plânı da kendi içinde bölünüyor. Atmosferi yöneten plân, hareketsiz fiziği yöneten plân, hareketli fiziği (yanardağlar, deprem bölgeleri vs.) yöneten plân gibi. Tabiatın kendi arasında bölünmeleri vardır. Denizleri, ormanları, dağları ve üzerindeki canlı örtüsünü yöneten plânlar vardır. Bitkileri yöneten plânlar, hayvanları yöneten plânlar ve nihayet insanları yöneten plânlar vardır.

Görülüyor ki, ana konideki her bir plân, sayısı belli olmayan pek çok tali plânlardan, tali konilerden meydana gelmiştir.

İdareci Plân Kendi Kendini Organize Eder

Bir Koni, bir İdareci Plân otonom bir sistemdir. Yani kendi kendini organize eder ve yönetir. Kozmik bir Vazifenin kendi seçtiği bölümüne ait sorumlulukları yerine getirmek için organ ve organ grupları oluşturur, feedback (geribesleme) sistemiyle dışarı her an kontrol ederek kendi Bütünlüğünü ve yönetimini kendi sağlar.

Bir plânı dışarıdan organize eden herhangi bir güç yoktur. Çünkü bu sistemin kendisinde, varoluşu itibarıyla potansiyel olarak her türlü bilgi ve güç mevcuttur.

Koninin hiyerarşik yapısı, Ana Ortak Alan, vakum, enerji sirkülasyonu hep Koninin kendi marifetiyle gerçekleşir. Koniye bağlı tüm plânlar da otonom çalışırlar. Esasen kendini organize etme gücü tüm varlıklarda mevcuttur.

Plânların kendi kendilerine yeter olmaları, kendi kendilerini organize edebilmeleri onların diğer plânlardan ve Koniden bağımsız olmaları ve kaos yaratacakları anlamına gelmez. Çünkü tüm plânlar aynı öze sahip olduklarından kendi iç organizasyonları Bütünlü ve diğer plânlarla mutlak bir uyum içindedirler.

(Devam Edecek)

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ'NDEN

KONFERANS DUYURUSU

DERNEK MERKEZİ

3 NİSAN	Kendine İnan Kendine Güven	İlkay ATILLA
17 NİSAN	SÖYLEŞİ-Konu: Olayların Dili	Azime YUMRU
24 NİSAN	Sevginin Egemenliği	Zülal ÇEVİK

Yer: ADRAD, Kurtuluş Mah. 304 Sk. Alganlar Sitesi B Blok Kat:1 No:1

Saat: 14.30-16.00

PK. 1128 01122 Gar/ADANA Tel: (71) 54 60 29

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Bizden Çok Önceleri Bizden Fazlasını Biliyorlardı

BİLİNMEYEN TOPLUMLAR

Lucien BARNIER

MODERN astronomimizin ancak 1862'de keşfettiği çıplak gözle görülmeyen bir yıldızın varlığını, *Batı Mali Dogonları* asırlardır biliyorlardı. Bugün, Büyük Britanya'da Salisbury buğday ovasında şaşılacak ölçüde belirgin bir uzay gözlemevi yükselir.

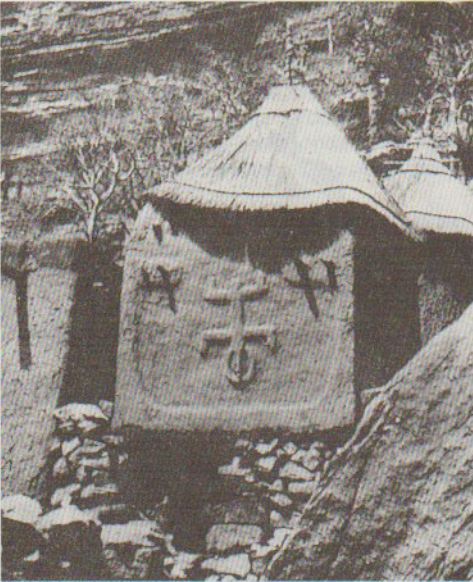
Bu, inşası kuşkusuz 3 000 yıldan daha fazla bir zaman önce yapılmış Stonehenge dikilitaşlarının devasa anıtıdır. 7. yy'da Mayalar bir Dünya gününün uzunluğunu hesaplamışlar hatta

gelecekteki 200 000 yıllık bir dönemin Ay ve Güneş tutulması tarihlerini de belirtmişlerdi. Bizim astronomimiz ise ancak 15. yy'da, Copernic ve Galilee ile başladı. Bu gelişme, yıldızlarda olduğu gibi bazı gezegenlerin gözlenmesinde de vazgeçilmez bir araç hâline gelen teleskop sayesinde oldu. Bizden çok önceleri, bazı uygarlıklar, sağlam temellere dayanan gökcisimleri bilimine ve hatta göksel mekanizma bilimine sahiptiler. Bu uygarlıkların sahipleri kimlerdi? Nereden geliyorlardı? Özellikle ilk inisiyâtörleri kimlerdi? İşte bu sorular hep zihnimiz

Geçmişten gelen Dogonlar yıldızların gerçek uzmanlarıdır. İlkel dansçı maskeleri altında gökcisimlerinin şaşırtıcı bilgisi vardır.

meşgul ediyordu. Günümüzde kolayca sinirlenen birçok arkeolog, gezegenimizde, bizimkinden daha ileri uygarlıkların varlığının kabul edilmesine tahammül edemiyorlar. Bununla birlikte, garip olayların açıklamasını, bizden çok önce yaşamış uygarlıklardan başka ne ile yapabiliriz ki? İngiliz uzman Robert K.G. Temple "The Sirius Mystery" (Sirius Gizemi) adlı eserinde Dogonlar'daki heykelticilik sanatının, Picasso ve Braque üzerinde, tartışma götürmez bir etki yaptığını, ileri sürmüştü. Yazara göre, Marcel Griaule ve Germaine Dieterlen adlı iki Fransız, Batı Mali halkının sırlarından birkaçını öğrenmiş olmalıydılar. Bu insanların gökbilimsel ve felsefeye ilişkin bilgilerinin zenginliği bugün bile insanı hayrete düşürüyor. Örneğin Dogonlar, dikkatli bir gözlemcinin bile çıplak gözle zor görebildiği Jüpiter'in dört uydusunun varlığını asırlardır biliyorlar. Daha da olağanüstü bir şey, Sirius'a, kozmik evrimlerinde eşlik eden bir yıldıza özel ilgi duyuyorlar. Bu yıldıza, bildikleri en küçük tohumun adını vermişler: Digitaria. Dogonlar, Digitaria'nın gökyüzünde bulunan en küçük ve en ağır gökcsimi olduğunu söylüyorlar. Yıldız, Sirius'un çevresindeki turunu 50 yılda tamamlıyor. 1862'de Clark tarafından keşfedildikten sonra, resmen Sirius B diye adlandırılmış. Çıplak gözle görülmeyen, 40 000 km çapındaki bu beyaz küreyi, bizim astronomimiz daha yeni bulmuşken, Dogonlar nasıl olmuştu da

Kübist tarzda inşa edilmiş bir ambar

Cambaz ayaklığı üzerinde duran bir Dogon

yüzyıllar önce bulmuşlardı? Hepsı bu da değil, Dogonlar Sirius'a çok önem veriyorlar. Digitaria'nın keşfinin önemi bile, onlar üzerinde bu kadar etkili olmamış. Sirius, onların kültüründe, hayal bile edemeyeceğimiz bir derecede yer alıyor. Dogonlar için, Sirius ve Sirius B ayrılmaz bir bütünler ve aynı saygıyı görüyorlar. Sirius her zaman, arkadaş bı beyaz cücenin yörüngesiyle birlikte çiziliyor. Dogonlar'ın dinsel ayınlerinde ve kültürlerinde yer alan yıldızlar, aynı zamanda da, kaynağı yüzyıllarca belki de binlerce yıl gerilere giden görkemli törenlerin kronolojisine egemen olmuşlar. Dogonlar, Sirius B'nin bazı zamanlarda özellikle daha parlak hâle geldiğini biliyorlar. Alışılmışın dışındaki bu dik kat çekici parlaklık "yakınlaşma göstergesi" olarak adlandırılıyor. Bu, bizim gökbilimciler için yorucu ve anlaşılmaz bir durumdur. Robert Temple, Dogonlar'ın biliminin, gökbilim alanında çok daha geniş ve özellikle bizimkinden çok daha eski bir kültür oluşturduğunu düşünüyor. Temple'a göre, çok eskiden, Dogonlar'ın, Herodot'un Garamantları ile çok sıkı bir ilişkide olması mümkün, hatta Jason tarafından yönetilen ve řu meşhur Altın Postu ele geçirmekle tanınan Argonotlar'la bile bağları olabilir. Eğer durum gerçekten söylediği gibiyse, bu esrarlı kültürün yıllar boyu saklı kaldığını kabul etmek zorundayız. Sonra bir ün, bu kültür aniden, 16. yy'da büyük Müslüman Üniversitesi Tombouctou'nun kürsüsünde ortaya çıkıyor. O devrin uygar dünyasını aydınlatan bu üniversite birden ilginin odak noktası oluveriyor. Amacı, Yunanistan'ın, Mısır'ın, Sümer'in, Afrika'nın büyük krallıklarının Konfüçyüs öncesi Çin'in ve bugün hâlâ bilmediğimiz diğer gizemli uygarlıkların çeşitli kültürel merkezlerinden miras kalanengin bilginin dünyaya yayılmasına aracılık etmek... Dogonlar'ın bu garip oluşumlarının ötesinde, burada muhtemelen, eskileri (eski uygarlıkları), göksel cisimlerin hareketleri konusunda aydınlatmış olan bu ilk bilimin o büyük esrarının da farkına varıyoruz. "Bethléem Yıldızı"nı anımsayalım. Çağımızda "Rois des Mages" (Maj'ların Kralı) yıldızı olarak adlandırdığımız gökyüzündeki bu anormalliği kim saptayabilirdi? 11. yy'ın başında, Çinliler, devasa bir yıldız patlaması-

Bir dogon kasabası

nı hangi şartlar altında fark etmişlerdi? Ve patlama meydana geldi. O patlamadan günümüze, Yengeç nebülözü (bulutsusu) şeklinde görünen o olağanüstü bulut kalmış olabilir. Çin, mutluluk ve mutsuzluğun habercileri olan işaretlerin görünmesini her gece gözetleyerek, gökyüzünün gece nöbetçiliğini mi yapıyordu?

Şimdi açıkca görülüyor ki, İngiltere'deki Salisbury ovasında Stonehenge dikilitaşlarının anıtı, büyük bir titizlikle belirlenmiş, gökbilimsel işaret noktaları olarak vazife görüyorlardı. Bunlar, yıldızsal senenin önemli anlarına denk düşen temel göksel işaret noktalarını gösteren bir kılavuzdu. Sütunlu girişlerin eksenleri, gündönümü ve ekinoks zamanlarında, Güneş'in doğduğu yer olan göğün o noktalarına dönük inşa edilmişti.

İngiliz bilimci Fred Hoyle'un çalışmaları sayesinde, bugün ilk insanlık devrinde inşa edilen bu devasa rasathane temel işlevlerini tekrar yapabilirsin diye yeniden kuruluyor. Çok zengin bilgi kaynaklarına sahip olan bu toplumlar kimlerdi? Nereden geliyorlardı? Günümüzde yaşayan hangi topluluğun atalarıydılar, soyları devam etti mi?

(L'INCONNUE Dergisi'nden

Çev: Zuhal BAYRAKÇI

ve Azniş ATASEV

(Devamı Gelecek Sayıda)

KKTC METAPSİŞİK ARAŞTIRMALAR DERNEĞİNDEN

DUYURU

Nisan ayı boyunca her Cumartesi günü, saat 14.00-16.00'da, Sn. Ergün ARIKDAL'ın Salı Konferansına ait VIDEO GÖSTERİSİ yapılacaktır. GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

İNSAN DOĞASINI ARAŞTIRMA DERNEĞİNDEN (İDAD)

KONFERANS DUYURUSU

15 NİSAN Ölüme Yakın Deneyimler Hayriye PEKİŞTİREN
Saat: 19.00-21.00

Yer: Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi
Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

ÖBÜR DÜNYA NEŞTERİ ELE ALINCA...

Dr. Harold Wiesendanger, Çev: Mustafa KARTOPU

*Stephen Turoff ameliyat ediyor; fakat onun elleri
öbür dünyadan yönetilmekte. Ölmüş bir Avusturyalı
doktor, İngiliz medyumun ellerini yönetiyor,
hem de başarıyla...*

1990 yılının Temmuz ayı. İngiltere'de, Essex Kontluğu'na bağlı Chelmsford'da, İngiliz şifacı Stephen Turoff'a ait Barbican Kliniği'ndeyiz. Ameliyat masasında kırk yaşlarının sonunda, ünlü olduğu kadar da çeki-

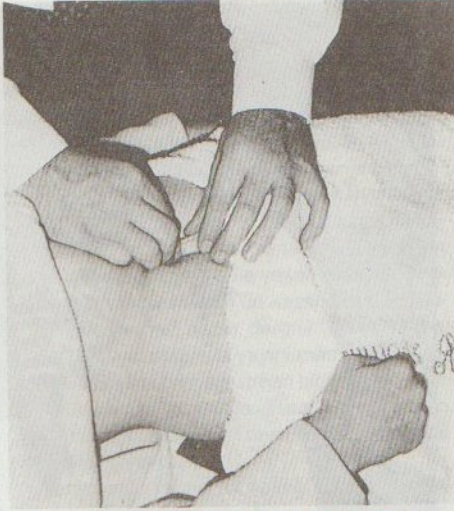
ci bir hanım, Hayvanları Koruma Örgütü'nden Bayan Michaela Denis-Lindsay yatmakta. Bu İngiliz hanım, Afrika'nın tehdit altındaki vahşi yaşamı hakkında yaptığı çok sayıda TV filmi ile milyonlarca insanın ilgisini uyandırmayı başarabilmiş bir sanatçı.

Fakat ne yazık ki, şimdi yardıma ihtiyacı olan Michaela'nın bizzat kendisi. Üç yıldan beri karnının alt kısmındaki inatçı ve dayanılmaz ağrılardan ıstırap çekiyordu. Aradan geçen süre içinde âdeta yürümek bile onun için eziyet hâline gelmişti. O zamana kadar hiçbir hekim ne teşhis koyabilmiş, ne de yardım edebilmişti. Turoff'un yanında, işte bu enerjik sarışın, uyanık gözleriyle "Modern bir mucize!" diye tanımladığı olayı yaşamaktaydı.

Onun yanına oturan Turoff, gözlerini kapatıp derin derin solumaya başlıyor. Daha sonra yüz hatları giderek dramatik bir şekilde değişiyor. Michaela Denis birdenbire onun ağzından yabancı bir sesin konuştuğunu duyuyor. "Endişelenmeyin," diyor bu ses, sakinleştirici bir tonda, "şimdi her şey geçecek!" O esnada Turoff, Michaela'nın karnını yavaşça ovuşturmaya başlıyor. Sonra ovuşturduğu bölgeye biraz su serpiyor. Daha sonra da asistanının kendisine uzattığı bir ustura ile deriyi birkaç santimetre uzunluğunda kesiyor. Michaela Denis bunu, "Biraz acıdı, fakat dayanılmaz bir acı değildi." diye ifade ediyor. Şuuru tamamıyla açık olarak, Turoff'un çıplak elleri ve sterilize dahi edilmemiş iki bıçak yardımıyla açılan bölgeden karnının alt kısmına girdiğini hissediyor. Birkaç saniye sonra Turoff büzüşmüş,

Ameliyat âletinin niçin ille de bir mektup açacağı olması gerektiğini hiç kimse bilmiyor; fakat işe yarıyor. Stephen Turoff, hastalıklı dokuyu vücuttan uzaklaştırmak amacıyla, alışılmışın dışında, sterilize edilmemiş bir âletle hastanın karın boşluğunu açıyor.

Yara yeri dikilmiyor, aksine elle birleştiriliyor; buna rağmen iltihaplanmaksızın kısa sürede iyileşiyor.

kanlı bir kitleyi çekip alıyor: Bir yumurtalık kisti. Turoff'un elleri hastanın karın boşluğundan tümüyle çıkar çıkmaz da açık yara âdetâ bir anda kapanıveriyor.

Böylece müdahale sona ermiştir. Turoff yine hastanın karnına masaj yapıyor ve onu lavanta çiçeği yağı ile okşarcasına ovuyor. Yara yerinin üstüne dar, uzun bir yara bandını yapıştırıyor. Bu sırada ameliyatla çıkartılan doku bir küvete konuyor ve Turoff, "Emin olmak için lütfen bunu alın ve analiz ettirin." diye bir öneride bulunuyor. Michaela Denis, "Her türlü aldatmaca ihtimali ortadan kalkmıştır." diyecek kadar sonuçtan emindir. "Yıllarca süren şikayetlerimden bir anda kurtuldum. Kendimi harika hissediyorum. Sevinçten dans edebilirim."

Bunun gibi çarpıcı başarıları, Danburyli bir marangoz 1948 yılında yüzlerce kez göstermişti. Bu adam, 1973 yılında bu yana da hiçbir tıbbî ön bilgiye sahip olmaksızın şifacılık yapmaktadır. Daha 12 yaşında iken gaip ten sesler duymaya başlamıştı. "Seni spiritüel ameliyatlarda kullanmak istiyoruz." diyen bu sesler, daha sonra da onun yakasını bırakmayacaktı.

Başlangıçta Turoff, yalın bir şekilde sadece ellerini kullanarak yardımcı oluyordu. Ta ki 1985 yılında birdenbire trans hâline geçip de bir dönüm noktasına gelinceye kadar. Ve o zaman ilk kez olarak başka bir varlığın kendisine hâkim olduğunu hissetti. Kendi ifadesiyle, artık Dr. Kahn'ın bir aracı olmuştu. (Turoff'un yaptığı araştırmalar, gerçekten de bu yüzyılın başında Avusturya'da Dr. Joseph Abra-

ham Kahn adlı bir cerrahın yaşadığını doğrulamıştır.) Dr. Kahn'ın açıkladığına göre, kendisine öbür dünyada 15 doktordan oluşan bir ekip yardım etmekteydi. Turoff yakınlarında, ayrıca zaman zaman iki ölmüş insanın ruhu tarafından daha yönlendirildiğini hissederek olmuştu. Bunlardan biri Mısırlı bir adam, diğeri ise bir hemşire idi. Turoff'un her şeyden habersiz hastaları da onların bazen onun muayenehanesinde, hatta bazen de kendi evlerinde hayalet gibi ortaya çıktıklarını görüyorlardı. Turoff, resim çizen bir medyoma bu kadının portresini yaptırdı. Bu resim, çok sonra onun eline geçti, 1893 tarihli bir

Acı verir gibi gözükse de bu olayda, aslında hastanın çok az canı yanmaktadır. Hiçbir narkoz uygulanmamasına rağmen, hastalar kendilerine, duyularını engelleyen ve acı hissetmemelerini sağlayan soğuk bir sıvı enjekte edildiği duygusuna kapılırlar. Bazıları ise, Turoff'un avuçlarında, trans hâlinde gerçekleştirdiği bu ameliyatlarda materyalize olduğu açıkça görülen yağlı ve hoş kokulu bir madde algılamaktadırlar.

resme şaşılacak derecede çok benziyordu. 1991 yılının başından itibaren de Turoff'un sadece Dr. Gino olarak bildiği başka bir ölmüş İtalyan doktor, arasına devreye girmeye başlamıştı.

"Kahn'ın yönlendirmesi ile tedavi yöntemlerim temelden değişti." diyor Turoff ve şöyle devam ediyor: "Genellikle sessizce ve rahat bir şekilde oturuyorum. Bir dua okuyorum ve yardım diliyorum. Sonra birdenbire bir sesin 'Buradayım' dediğini duyuyorum. Ve bir anda derin bir uykuya dalmışçasına kendimi kaybediyorum. O andan itibaren hiçbir şey algılamıyorum. Uyandıktan sonra da, aradan geçen süre içinde bana neler olduğunu hiç mi hiç hatırlamıyorum." Bazı insanların, bunun aşamalı bir proses olduğunu iddia etmelerine rağmen, onun transa geçişi çok anı olmaktadır. "Yılların akışı içinde giderek daha çabuk transa girer oldum." diyor Turoff ve ekliyor: "Her şeye olduğu gibi, bu da bir alıştırmaya me-selesidir."

Başlangıçta göz kapaklarını kapalı tutuyordu. Daha sonraları ise ellerinin uzaktan kumandalı gibi gerçekleştirdiklerini, açık, sabit bakışlarla izler oldu. Ancak bu sırada hiçbir şey görmüyordu; gözlerinin önünde tam bir siyahlık vardı. Turoff'un yüzü her an değişerek 20 yaş birden ihtiyarlıyor, cildi ve gözleri daha koyu renk görünüyor, alnında ve yanaklarında derin çizgiler belirliyordu. Yabancı bir ses, Alman aksanı ile bozuk bir İngilizce konuşmaya başlıyordu.

Turoff, "Dr. Kahn'ın yönetiminde tedaviler zaman içerisinde daha maddî (fiziksel) olmaya başladı." demektedir. Bu arada çakılar, makaslar ve mektup açacakları ile kesiyor ve hastalıklı bedenlerde birkaç santimetre derinliğinde delikler açıyordu. Bazen göze görünmeyen aletlerle çalıştığı da oluyordu; görünmez bir alet kullandığı, garip el hareketlerinden anlaşılıyordu. Bazen de ameliyatlarını yalnız elleriyle yapıyordu. Bu sırada hastaları, şuuruları tam açık olarak, Turoff'un parmaklarının kendi vücutlarında, kemiklerin ve kasların arasında dolanıp durduğunu hissediyorlardı. Arasına kan da akmaktaydı. Tedavi görenlerin hemen hemen hepsi önce kuvvetli ve acı veren bir darbe hissetmekteydiler. Hemen arkasından birçoğu, kendilerine soğuk bir sıvı enjekte edildiği duygusuna kapılıyorlardı. Bu sıvının etkisiyle de, sanki gerçek bir uyuşturucu madde zerkedilmiş gibi, kendilerini ayağa kalkamayacak derecede uyuşmuş hissediyorlardı. Bazı hastalar, Turoff'un ellerini açık renk pırıltılı ektoplazma ile kaplı olarak gördüklerini söylemişler, diğerleri ise şifacının avuç içlerinde oluşan yağlı, güzel kokulu bir sıvıdan söz etmişlerdir. Müdahalelerden sonra kanlı ameliyat izleri açıkça görülebilmekte, fakat bunlar

Kendisine başvuran birçok insana yardım elini uzattığı için, bu şifacı hayatının büyük bölümünü transta geçirmektedir.

çok kısa süre sonra, hatta bazen birkaç saniye içinde kaybolmaktaydı. Genellikle geriye sanki sivri uçlu bir iğne cildi delmişçesine küçük, nokta şeklinde yara izleri kalmaktadır. Bunların etrafındaki yara veya kırmızılık bazen günlerce devam etmekte, fakat asla iltihaplanma olmamaktadır.

Turoff, tahminen haftada 30-40 saat süreyle buna benzer trans hâllerine girmektedir. Bu kadar uzun süreli bir yük altında kalmak, onun dinlenmesine, her şeyden evvel şifacılık güçlerini yeniden kazanmasına yetecek kadar zamanı ona bırakıyor mu? Turoff, gözle görünür bir gerginlik içinde: "Aslında yeterli değil." diye yanıtlıyor bu soruyu ve devam ediyor: "Fakat bana hiç durmadan, yardıma ihtiyacı olan insanlar geliyor. Ne yapabilirim ki? Kısaca içimden hiç kimseyi reddetmek gelmiyor."

Turoff, genellikle kendisini yalnız, bitkin ve tükenmiş değil, aynı zamanda da aşırı duyarlı hissediyor ve "Her şeyi olduğundan daha yoğun algılıyorum. Bana zor gelen, tekrar kaba gerçeklikle karşı karşıya gelmektir." diyor.

Turoff bugün geriye baktığında, başlangıçta, mümkün olduğu kadar çok insana yardımcı olabil-

mek tutkusu ile olayı abarttığını itiraf ediyor: "Bir defasında kesintisiz iki saat süreyle transta kaldım. Yeniden kendime geldiğimde, vücudumun bazı yerlerinde garip yanık izleri vardı. Bunun üzerine iki ay hasta yattım." Turoff, giderek artan hasta akımının izin verdiği ölçüde artık kendi güçlerini idareli kullanmaya çalışıyor.

80'li yılların sonuna kadar bu yük, henüz tek başına taşınabilir derecedeydi. Zaten o zamana kadar Turoff olayı bir sır idi; muayenehanesi kulaktan kulağa yayılan propaganda ile yaşamaktaydı. Şifacıya ülke çapında birdenbire ün kazandıran, İngiltere'nin en çok okunan pazar dergisi "News of the World'de 1989 yılı sonunda yayınlanan uzun bir röportaj oldu. PSİ konularında uzman bir gazeteci olan Alan Whittacker bu yazısında, Turoff'un gazetesinin ağır hasta olan şef muhabiri Trevor Kempson'u nasıl tedavi ettiğini anlatmaktaydı.

Kempson, şifacıya ilk verdiği bilgilerde, çok şiddetli sırt ağrılarından şikayetçi olduğunu bildirmişti. Ancak bu arada gizlediği bir şey vardı: Üç yıl önce kendisine kemik kanseri teşhisi konmuştu. Kanser, özellikle kafa bölgesinde ve her iki bacakta yayılmıştı. Kemoterapi imkânı kalmamış gibiydi.. Alan Whittacker şöyle anlatıyor: "Şifacının elleri yumuşak bir şekilde Trevor'un kafasında, kollarında ve bacaklarında gezindi." Daha sonra Turoff'un, "Ameliyat etmeyeceğim." dediği duyuldu.

ONUN ELLERİ ALETİSİZ DE İYİLEŞTİRİYOR

Ameliyat etmek yerine Turoff, ellerini 4 dakika süreyle Kempson'un sırtına koydu. Tedavi edilen şahıs, şifacının avuçlarından neredeyse inanılmaz bir sıcaklık yayıldığını hissetti. "Birisi âdeta kızgın bir ütüyü sırtıma dayamış gibiydi. Anında bir rahatlama hissettim." diyerek bu duygusunu anlatıyordu. Kempson o kadar rahatlamıştı ki, Turoff'a iki defa daha gitti. "Her seferinde anında rahatlıyor ve gitgide iyileşiyordum."

"News of the World" dergisi etkileyici bir tarzda ikinci bir ruhsal cerrahî girişiminden daha söz etmişti. Bu, kronik karın ağrıları sebebiyle Turoff'a başvuran 58 yaşındaki bir İngilizin, yani Renford Stephen'in hikâyesi idi. Stephen tamamıyla giyimli olarak kanepede uzanmış yataken Turoff gözlerini yumdu, derin nefes aldı ve kuvvetli Alman aksanı olan kırık dökük bir İngilizce ile konuşmaya başladı:: "Sizin alın sinüslerinizde de bir problem var!" Bunun üzerine şifacının elleri, sanki deri altına görünmeyen bir enjeksiyon yapıyormuşçasına garip hareketler çizmeye başladı. Aynı anda Stephen,

kendisine bir şey batmış gibi titredi. Daha sonra Turoff'un bir mektup açacağı ile 3 santim kadar burun boşluğuna nasıl girdiğini hareketsizce izlemeye başladı. Şifacı, ancak bu işlemden sonra onun karın bölgesine yöneldi. Önce parmakları ile hastanın karnını yokladı; daha sonra bir çakı ile karnın içine girdi. Bu müdahaleden beri Renford Stephen'in hiçbir şikayeti yoktur.

"News of the World" dergisinde bunlar yayınlanırlar yayınlanmaz Turoff'a, ümitsiz insanlardan yardım isteyen telefonlar ve çağrılar yağmaya başladı. O tarihten itibaren de "çakılı cerrah" diye anılan Turoff'a kamuoyunun ilgisi İngiltere sınırlarını aşarak yurt dışına taşdı. "Ebediyete Yedi Adım" adlı ilk eseri de bu ününü pekiştirdi.

Şimdi Turoff, zaman zaman halka açık toplantılarda, yüzlerce kişinin tanıklığında, topluluktan gönüllü kişileri sahneye davet ederek ruhsal cerrahî müdahaleler yapmaktadır. Bu şifacılık seanslarına sık sık garip olayların da eşlik ettiği görülmektedir. Meselâ İngiltere'nin Essex kentinde Stansted Hall salonundaki bir celsede Turoff'un ellerinde yağlı bir madde ve ekto plazma materyalize olmaya başlamıştır. Bunun üzerine Turoff, yani Dr. Kahn dört hanımı sahneye çağırılmış, avuçlarına bir miktar su döktükten sonra, en çok sevdikleri parfümü hayal etmelerini istemiştir. Hemen arkasından hanımların her birinin avucundaki su değişik kokulu parfümlere dönüşmüştür.

İngiltere'deki şifacılık celselerinde Turoff "en büyük" kabul edilmektedir. Öyle ki, Tom Johanson'un ve George Chapman'ın şöhretlerini bile gölgede bırakmıştır. Tabii artan şöhretle beraber tatsız olaylar da çoğalmıştır. İşin hayret edilecek yanı, bu tatsızlıkların, kendi meslektaşlarının ve meslek kuruluşlarının aksine devlet denetleme kurumları, onu çekemeyen tabieler odaları veya hoşnutsuz hastalar tarafından ortaya çıkmasıdır. Bu arada Turoff kendisine karşı çok acımasız davranmaktadır. "Bir şifacı, tedavilerinde en az yüzde elli başarıya ulaşmak mecburiyetindedir. Bundan azı zaman ve enerji kaybıdır. Sonuç almak zorundayız." demektedir.

Bir defasında kendisine yöneltilen, "Uyanık geçen zamanınızın büyük bölümünü trans hâlinde geçirmenizden dolayı hiç hayıflanmıyor musunuz?" sorusuna Turoff şu cevabı vermişti: "Bazen evet, fakat genelde asla! Ben hayatımı bu işe adanmış ve hizmet etmeyi seçtim." Şüphecilere ise şöyle sesleniyor: "Gelin ve beni işimi yaparken izleyin. Saklayacak hiçbir şeyim yok. Yaptıklarımın açıklaması kendi içindedir."

(Kaynak: ESOTERA-MART, 1992)

İNSANIN BÜYÜK MACERASI

Ayhan TOLAYBENK

DİNSEL metinlerde, dünya insanının meydana getirilişini, neden çok basit ve sembolik ifadelerle anlatmışlardır? Âdem'in çamurdan yaratılışı, ona "tanrısal" bir nefesin üflenerek hayat verilmesi, canı sıkılan Âdem'e bir eş olarak da onun kaburga kemiğinden Havva'nın meydana getirilişi ve onlardan da insanoğlunun üreyip çoğalması... Bu yaratılış daha sade ve sembolik kelimelerle anlatılmıyordu da o yüzden.

TANRISAL BİR HAZIRLIK

İnsanoğlu hiçbir zaman çamurdan yaratılacak bir varlık niteliğinde olmamıştır. Çamur sembolüyle fizik yapının içinde bir karışım ve birleşimin var olduğu anlatılmak istenmiştir. Bu fizik yapı ise, zaman ve hayat enerjilerine hükmedip varlık yaratabilen varlıksal sistemlerin oluşturduğu uyumlu organizasyonların bir sonucudur. Ve bu beden birdenbire değil, aşama aşama oluşturulmuştur. En basit organizasyonlar

üzerinde edindiği tecrübelerin üstüne yeni tecrübeler kazanan ruhsal varlık, böylesine gelişmiş bir yapıyı meydana getirecek bir enerji birikimine sahip olmuştur.

Dünya maddesinin elverdiği ölçüde, elde etmek istediği bilgiye ulaşmak için kendisi gibi ilkesel bir varlık yaratma vazifesini yüklenen varlık sistemleri, bu okulun başında aldıkları emaneti ancak insan gibi bir tanrısal yapıyla açığa çıkarabilirlerdi. Ancak ortada bir sorun vardı. O da, böylesine yüce bir sorumluluğu yüklenecek, sadece kendisi adına değil, aynı zamanda diğer gezegenler adına da bu gibi bir yükün altına girecek bir varlığın, bunu bilmemesi gerektiğidir. Onun da çözümü hazırды: İnsanoğlunun, şuuru daraltılmış, asıl varlığı perdeler arkasında gizlenmiş şekilde dünya üzerinde gezmesi sağlandı. Bu perdelere de icap ve ihtiyaçlar adı verildi. Emanete ulaşabilecek kapasiteye erişmesi için de duygu ve istekler mekanizmaları yaratıldı. Çünkü insanı motive edecek onun arzuları ve ihtiyaçlarıydı. Çok kapsamlı ve geniş organizasyonlar için dünyasal icaplarla vazifelerini yerine getirmeye yönlendirildi. Vazifeler otomatik tarzda, şuursuz olarak da pekâlâ yerine getiriliyordu.

BEDENLENMENİN GETİRDİĞİ NİTELİKLER

Elçiye zeval olmaz derler ama elçisi, temsilcisi ve uzantısı olduğu sistemlerin adına çok acı çekti, ısıtırlar yaşadı, şoklara girip çıktı, dayanılmaz savaşlar yaptı, kardeş kanları döktü, katliamlar yaptı, duygularını kontrol etmek için tozun toprağın içinde yuvarlandı, hayal kırıklıkları yaşadı, yaratmış olduğu ben'leri kendisine işkence yaptırdı, şuuraltında biriktirdiği tortular kendisine oyunlar oynadı, depremlerin, sellerin ve kasırgaların ortasında kaldı, devletler yıkıp devletler kurdu, kendi elleriyle yaratmış olduğu kabuklar altında acı çığılıklar attı, gerilimli ve baskılı geçirdiği günlerin yanında gerilimsiz günlerin garipliğini yaşadı.

Ama diğer yandan insan sevdi, iyilik yapmanın o kelimelere sığmayan güzelliğini yaşadı, yardım etmenin mutluluğunu tattı, acı ve tuzlu denizlerin içinden tatlı su kaynaklarını çıkarmasını öğrendi, doğanın ritmine ve büyüleyiciliğine ayak uydurdu, dayanışmanın giderek genişleyen çemberleri içinde kendine yer açtı, her türlü engellere rağmen bir elini yukarı çevirirken diğer elini yanında

Devamı S. 30'da

HAC SEMBOLÜNÜN ANLAMI

S.MAHDIHASSAN

Çev.: Ayhan TOLAYBENK

MUSKALAR ve Tılsımlar adlı klâsik çalışmasında Sir William Budge, haçın, insanlığın üretmiş olduğu belki de en eski

sembol olduğunu belirtmektedir. Ama diğer yandan da ne anlamıyla ilgili şeyler söylüyor, ne de bu konuyla ilgilenen birilerinin olup olmadığını ifade ediyor.

Şekil ya da tasarı olarak haç oldukça kolay meydana getirilmektedir. Üstelik kayalara ve başka yerlere çizilen çizgilerde hemen bir haç şekli ortaya çıkabilmektedir. Sembol olarak belirtmek gerekirse haç, öncelikle gamalı haç olarak ortaya çıkmıştır. Gamalı haç uğurlu olarak kabul edilir. Gamalı haçın geliştirilmesinden ortaya çıkan haçın yine uğurlu sayılıp sayılmadığı konusunda eldeki kaynaklar sınırlı durumdadır. Eğer gamalı haç, normal haçın geliştirilmiş bir şekli olsaydı, normal haç da uğurlu sayılmalıydı. Eldeki kaynaklar sınırlı olmasına rağmen, bunu ortaya koymak için elde yeterince resim mevcuttur.

Doğal olarak meydana gelmiş çizgilerden kolayca basit bir haç oluştuğunu belirt-

Şekil 1

miştik. Bu yüzden insanoğlu, doğal olarak meydana gelmiş çizgilere benzetilmemesi için değişik formlarda haç resmetmeye çalışmıştır. Şekil 1'de, yaprağı Ficus religiosa'ya (Hindistan'da bu bitki gerçekten kutsaldır) benzeyen kutsal bir bitkiye tapınmayı resmeden hayalî bir sahneyi görmekteyiz. Sahnenin tümü uğurludur. Burada sadece uğurlu semboller olabilecek üç adet haç vardır. Her haçın 4 çizgiden değil, 4 üçgenden oluştuğuna dikkat edin. O hâlde her haç özellikle bir sembol hâlinde ele alınmalıdır. Şekil 2'de Bülücistan'da yapılan kazılardan çıkmış bir çömlek görülmektedir. Taraklı şekil bir tür oyunun resmidir. Zikzak çizgilerden oluşan üç yatay çizgi ise suyun resmidir. Çömlek kırılabildiği için, korunması gereklidir. Bu yüzden ortasında, uğurlu enerjiler üreterek çömleği koruyan haç şekli vardır. Şekil 3, muhtemelen Orta Çağlara ait bir evin kapısını göstermektedir.

Evin girişini ele aldığımızda uğurlu enerji üreten semboller tarafından korunmaktadır. Kemer altında iki tip haç bulunmaktadır. Bir tanesi ortada ve bir çiçeğin dört taç yaprağı hâlinde, diğeri de onun çevresinde X harfine benzer biçimde düzenlenmiş dört yaprak hâlinde. Bu iki sembolün her biri de bir haçı temsil etmektedir. Şekil 1'de maksatlı olarak belirli bir formda çizilmiş haçlar var, Şekil 2'de lineer bir haç var ama yine maksatlı olarak çizildiği yeterince belli, Şekil 3'teki haçlar çiçekler ya da yapraklar hâlinde ve yine sembol olarak kullanılmış. Bu üç şekildeki haçın uğurlu bir sembol olduğunu ve gamalı haçın, haçtan çıkarılmış bir şekil olduğunu açıkça görmekteyiz.

Şimdi ise eski insanların haç şeklini neden ve nasıl tasarladıklarını görelim. İlk insanlar öncelikle bitki yetiştirirdi. Ama sonraları hayvanları avladı ve insanın uygarlığı avcılıkla başladı. Mağaralarda

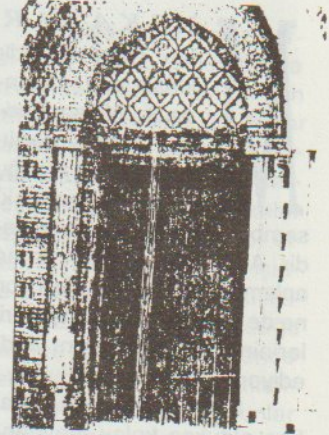
Şekil 2

yaşıyor ve sadece mızrak ve taş kullanarak grup hâlinde ava çıkıyorlardı. Geyik sürülerinin, ormandan meydanadaki çayırlara çıktığını bildiği için avcı grubu, onları pusuda bekliyor ve geldiklerinde de her yönden saldırıya geçiyorlardı. Ancak avcılık, sonu belli olmayan bir girişimdi. Hatasız olması için de bir şeylerin yapılması gerekiyordu. Bunun için de uğurlu enerjilerin meydana gelmesi lâzımdı. Ama bu enerjinin kaynağı neydi? Avcı, güneşin yükseldiği yer ve aydınlığın ilk işareti olan ufku seyret-

mekteydi. Daha sonra güneşin yükseldiği yön olan doğuya yönelmede ve sağ eli güney diye adlandırdığı yöne uzatmadı ve bu enerji oradaydı. Doğu ve güneyin zıt yönleri herkesin bildiği gibi batı ve kuzeydir. Kısaca avcının yaşadığı dünya doğu, batı, güney ve kuzey olarak haritalara geçirildi. Zıt yönler uygun şekilde bağlandığında, haç şekli ortaya çıktı. Yani dünyanın bir kısmını sembolize ediyordu. Eski öğretilere göre her varlık potansiyel olarak bir kuvvete sahiptir. Doğu, güneşin yükseldiği yer anlamındaydı ve güneş de bir kuvvettir. Diğer yönlerde de bilinmeyen kuvvetler mevcuttu. O hâlde haç dört kuvveti, yani güneş ve diğer üçünü temsil ediyordu. Dört kuvvetin sembolü olarak haç, uğurlu enerjinin kaynağı oluyordu. Bir muska olduğu zaman bir kemik parçası üzerine çizilebiliyordu.

Avcı üzerinde böyle bir muska taşıdığında uğurlu bir enerji üretiliyor ve av başarılı geçiyordu. Haçın uğurlu enerji ürettiği kabul edildiği için, daha sonraları gamalı haç da aynı amaçla kullanılmaya başlandı.

(Hamdard, Vol. XXXV, No.3)

Şekil 3

İNSANIN BÜYÜK MACERASI Baştarafı S. 28'de

kine uzattı, yarattığı maddi sistemlere aslı olduğu ruhsal sistemleri hâkim kılmaya çalıştı, aile ve toplumsal yapıda kendisi için vazifeler üretti, organizasyonlar içinde o organizasyon için kendini feda etmeyi öğrendi, ben'lerini tek ben'e bağlamayı becerdi.

Bütün bunlar olurken geri plândan bir şeyler kıpırdamaya başlıyordu. Ardı ardına sorular oluşuyor, araştırmalara girişiyordu. "Ben kimim, neyim? Ne yapıyorum? Amacım, hedefim ne? Nereden gelip nereye gidiyorum?" Bu sorular insanın, başta belirlemiş olduğu hedefine yaklaştığının, yüklenmiş olduğu

emanete lâyıık olma kapasitesine ulaşmakta olduğunun belirtisiydi. Hedeflerinin arasında vazifelerini, madde ile ilgili bilgi araştırmalarını şuurlu olarak, bilerek yerine getirmek de vardı. Bu durum hem varlığın gelişimini, hem de maddesel yapının gelişimini gösteriyordu.

Varlık gelişmekte, dünya üzerinde insantarıların dolaşabilmesi için olanaklar hazırlanmaktadır. Ekilen tohumlar şuurlu filizler hâlinde boy vermektedir. Gezegenimiz, üzerinde temiz bedenlere hazırlanırken, gezegen dışı temiz bedenleri de kendisine çekmektedir, çünkü artık titre-

şimi buna uygun hâle gelmektedir.

Ancak insanlığın ruhsal bir temizliğe ulaşması için geçmesi gereken bir aşama kaldı. O aşamaya bizi ulaştıracak olan ise somutlaşmış bir enerji hâlinde bizleri bekleyen **Bilgi Kitabı**'dır. O aşama hakkında herhangi bir varsayımımız yok, çünkü dünyamız böylesine yükseltilmiş bir ortamda daha önce bulunmuş değil. Bütünlük ve sevgi nedir, evrensellik nedir ve yuvaya dönüş nedir? Sadece kelime olarak bildiğimiz bu kavramları elbette tüm yaşamışlığıyla tadacağız.

Tebliğ VAZİFE

9-10 Ağustos 1987

BİZİM hemcinslerimize karşı davranışımıza en ziyade hâkim olması gereken husus, ancak hakikî beraberlik, bölüşme, paylaşma içinde **hizmet** olabilir. Orta Çağ'ın **şahsî benlik ve büyüklük** arzusu yerine **şahsî mesuliyet** duygusu işlenip geliştirilmelidir. Maksatlarımız, daima, nihâî gayeleri bakımından, **başkalarının menfaatlerini** hedef tutup tutmadığı hakkındaki tahlil, tetkik ve tecrübelerle dayanacak vasıfta olmalıdır. Böyle aydın bir düşünce yapısı size çok fazla idealistçe ve çok uzak mı görünüyor? Öyle ise pratik olalım ve üstüne inşa etmek için kurulması gereken temellerin neler getirebileceğine bir bakalım. Önce, insanlar için olsun, hadiseler için olsun, **realitelerin görünüşlerinden tamamen farklı olduğu** ilmî hakikatini kabul etmek zorundayız. İnsanın beş duyusuna hitap eden şeyler bütününcü ancak ufak bir parçasıdır. Telepati, materyalizasyon ve benzeri birçok çeşit tezahürler daha geniş bir realitenin habercisidirler.

Sadece hayatın bizatihi **devamlı ve tahrip edilmez** olduğunu değil, **fakat aynı zamanda birbirinden ayrı birçok hayat yaşadığımızı fark etmek** zorundayız. Uyanıklık hayatımız olduğu gibi, bir de uyku hayatımız vardır. **Şuur ve hafıza, alabildiğine, hayatın hakikî veçhesi hakkında tamamen hatalı intibalar verecek kadar tahdit olunmuştur. Mevcudiyetimizin alt şuur ve yüksek şuur veçheleriyle ilgili hiçbir şeyden normal hâlimizde haberdar değiliz.**

Disiplinli topluluk, sıhhatli, idrakli ve vazifeleri mükemmel yapan bir topluluktur. O toplulukta **müşamaha yoktur, fakat yardım ve himaye vardır. Bu duygu ile hatalar gösterilir, tamir edilir, tekerrürü önlenir.** Disiplinli topluluklarda vazifeleri tevzi eden âmir, her ferde karşı aynı sevgi hisleri ile dolu olarak, herkesin **kudret ve liyakatine** göre hizmetleri dağıtır. Bu arada bazen, liyakati daha aşağı gibi görünen fakat **çinde cevher** bulunan kimseleri teşvik için ve biraz fazla gayret sarf ederek başarı sağlayabileceklerini hesap ederek **seviyelerinden üstün vazifeleri** verebilir. Bu, o şahsın kayrılması veya aksine, kaldıramayacağı yük altında ezilmek istenmesi mânâsına alınmamalıdır.

Bütün varlıkların hayatları boyunca, muhtelif şekillerde sonsuz vazife icaplarıyla karşılaşmak üzere, tayin edilmiş bir kaderleri mevcuttur.

Ancak, bütün efâl ve hareketlerin asıl gayesini teşkil eden **vazife şuuru ve bilgisine göre idrakli olarak hareket etmek** gibi, birçok varlıkların davranışlarında -bazı maddî arzuların tesiriyle- âdeta **otomatizm** karakteri içinde tezahür eder. Onlar birer **otomat olarak idraksiz vazifeliler sınıfını teşkil ederler.** Fakat bir de bütün **davranışlarının**, muayyen bir gayeye hizmet etmek üzere ilâhî İrade Kanunları'nın imkân ve icapları dahilinde, **yapmakla mükellef oldukları birer vazife hizmeti olarak** kabul edilmesi lâzım geldiği idraki ile hareket eden varlıklar da mevcuttur.

Bütün varlıkların, hayatları boyunca muhtelif şekillerde, **sonsuz vazife icaplarıyla karşılaşmak üzere** tayin edilmiş bir **kaderleri** mevcuttur. Bütün varlıklar, er veya geç, günün birin-

de "vazife bilgisi" idrakiyle harekete geçerek şuurlu bir fonksiyoner durumuna yükseleceklerdir. Böylece kendilerinden beklenen işlerin nelerden oluştuğunu gittikçe daha net bir şekilde sezerek, attıkları adımların nereye yönelmiş olduğunu görerek ilerlemeye başlayacaklardır. Vazife bilgisi her kademede şümülünü artırmakla, ayrıca kademelerin icaplarını ve fonksiyonunu tayin etmektedir. Her vazifenin muayyen bir gayesi mevcuttur. Bir gayenin gerçekleşmesi ile yeni bir vazifenin daha üstün gayelere yöneltici faaliyetiyle karşılaşmak mukadderdir.

Yeni bir vazifenin başlamakta olduğunu idrak ettirecek yegâne vasıta, ilk hedefe ulaştığımızı bize gösterecek yeterlilikteki bilgimizdir.

Kolektif faaliyetlerde vazife duygusu en mühim hususlardan birisidir. Herkesin kendi idrakine uyan bir vazife duygusu olduğu gibi, her topluluğun da kendi seviyesine uygun bir vazife anlayışı vardır. **Tekâmül seviyesi ileri olan topluluklarda diğerkâmca hizmetleri yapmak esas vazifedir.** Karşılıksız hizmet yapabilmek ve bunu da kendi menfaatlerini alâkadar eden vazifelerden önde tutabilmek üstün bir idrak seviyesidir.

Bu idrak seviyesine ulaşmak, birtakım acı tecrübelerden sonra insanın kendine yapılan hizmetleri ve bunlara karşı olan borçlarını görmesiyle ve bir de gerçek hızlı tekâmülün **ancak hizmetle** kabil olduğunu hissetmesiyle başlar. Bu duygu ve görüşler, birçok müşahede ve denemelerden sonra kazanılarak şahsî öyle bir idrak seviyesine çıkartır ki, o seviyede şahıs, artık **kendi selâmetinin diğer insanların selâmetine bağlı olduğunu bilir.** Yalnız ben diyen kimse, kendini düşünmeyen ve bir hayalin veya serabın peşinde koşan kimsedir.

İşte böyle gönüllü hizmetkâr seviyesine yükselen kimsedir ki, dünyadaki üstün vazife idrakine varmıştır. O kimsenin kendisi için korkacak bir şeyi yoktur. **Aç kalmak, çıplak kalmak diye bir mevzu, onun endişeleri arasından çıkmıştır.** Çünkü o düşünmektedir ki, **aç kalınır, çıplak kalınır, lâzımsa çalınır, hatta ölmek icap ederse ölünür.** Çünkü **gaye, üstün, insanî, hatta insan üstüye yaklaşmış vazifenin yapılmasıdır.** Bu vazife daima insanlara yardım, ih-sanlara hizmet, daha çok kimsenin tekâmül yolculuğunu kolaylaştırmak hedefine bağlıdır. Bu seviyedeki üstün vazifeli ise, hizmet, yardım ve iyilik ihtirası ile doludur. Yalnız bu, nefsanî ihtirasın tamamen zıt karakterinde olan bir ihtirastır veya bir tutkudur. Nefsanî ihtiras sahibi, ihtirasını tatmin peşinde koştukça dudakları daha çok kurur. Kalbi daha çok karanlıklar içine gömülür.

Halbuki üstün vazife ihtiraslıları, ihtiraslarının peşinde koştukça kalpleri daha büyük aydınlıklarla dolar, saadetleri azametli bir karakter alır. Onların başkaları için döktükleri gözyaşları bile saadetin şarkılarını terennüm eder. Onlar melekî sevginin, insanüstü sevginin dünyadaki temsilcileridir.

İşte bütün aklı başındaki kimselerin ilk ve en büyük gayeleri, böyle **üstün bir vazife idraki ve duygusuna ulaşmak** olmalıdır. **Çünkü dünyadaki bütün vazifelerin ve her çeşit menfaate müstenit hizmetlerin esas gayesi, şahısları, bu üstün vazife idrak ve duygusuna hazırlamaktır.** Hedefin bu olduğunu bilen akıllı kimselerin şuurlu adımlarla hedefe doğru yürümeleri elbette onları aslı gayelerine daha süratle ulaştırır.

Üstün vazifelere doğru yürüyen kimseler içinde, maalesef, bilgi ve idrak noksanlığı yüzünden aldıkları vazifeleri ihmal edenler, hatta vazifeye ihanet edenler vardır. Bu vazifeler ister maddî bir menfaat veya maişet karşılığı olsun, ister maddî karşılıksız cinsten olsun, vazifeyi ihmal edenler, vazifeye aykırı hareket edenler veya en kötüsü, **şahsî çıkarları için vazifeye ihanet edenler, bir nevi sabotajcılardır.** Çünkü onlar, gayeye aykırı hareketleri ile birçok kimsenin vazifelerini sabote etmiş kimselerdir. Eğer bu vazife bozucuları, hizmet ve yardım tarzındaki **manevî vazifeleri ihmal veya tekâsüle (*) uğratmakta** iseler mesuliyetleri daha ağır olacaktır. Çünkü karşılıksız yapılan manevî vazifelerin tesir sahaları daha büyük ve daha derindir. İktidarlarının üstündeki vazifelere talip olanlar veya topluca yapılan faaliyetlerde vazifeyi

(*) **Tekâsül: Kayıtsızlık, işenmek, savsaklamak.**

Devamı S. 42'de

VE ÖLÜM ÖTESİ

LIFE AFTER DEATH'den Çeviren:
Selman GERÇEKSEVER

YAŞAM, sadece bizim doğumumuzla ölümümüz arasındaki süre midir? Hemen hemen her seferinde birtakım zorlukları da beraberinde getiren bu iki olay arasında geçen zaman mıdır, ömür? Hayat için bundan daha fazla söylenecek bir şey olamaz mı? İnsan yavrusu doğana kadar, bir süre annesinin karnında, daha sonrasında birkaç on yıl yaşar, sonra ölür ve kendisini meydana getiren maddesel parçalarına ayrılır, öyle mi? Can, ölümle beraber yok olan dünya bedeninin bir ürünü müdür? Bu organizma, sadece şansa ilgili faktörlerle mi belirlenir? İnşası ve gelişimi sadece kalıtım kanunlarıyla mı ilgili?

Birçok insan buna kani olmuş vaziyettedir. Bazıları da insanın bir parçasının (can-soul) sadece var olmaya devam ettiğini bilir. Bu devamlılığın da mezar-dan yeniden dirilinceye kadar süreceğine inanırlar. Bu nedenle "Huzur içinde yatsın." olarak Türkçe'ye çevirebileceğimiz "Rest in Peace" diye yazı yazdırırlar mezar taşlarına. Kendilerinin de inkâr edemeyecekleri "bedenin çürümesi" gerçeğine rağmen bu şekilde bir yeniden diriliş inancına (resurrection) takılmış vaziyettedirler.

20 yy'ın "modern" dediğimiz bilgili (ama "enformasyon"

sahibi) insanı "ölüm" vs. gibi konulara girmemeyi tercih eder. Onun için, beş duyusuyla deneyimini yapabildiği hâller önemlidir ve esas olan da budur. Kendisini sadece fizik varlık olarak bilir, ve hayatın sadece dışsal olarak algıladığı kısmıyla ilgilenir. Nereden geldiği, nereye gideceği, alın yazısı ve bunun nedenleri gibi konular kendisi için birer sır olarak kalmaya devam eder. Dışsal olarak algıladıkları yaşamının tamamını oluşturur. Tabii bu duruma göre ve bu yaklaşımından dolayı, yaşamın sonuyla karşılaşmaktan, yani ölümden korkar. Çünkü ölümlerle birlikte varoluşunun sona ereceğini zannetmektedir.

Öte yandan insan, yaşamı sever de... Çünkü kendisine hoş olan, hoşuna giden pek çok şey sunmaktadır. Uzun yıllar yaşamak ister ve başkalarının da ölmesini istemez. Ölüm, kaçınılmaz olmasına rağmen, arkadaşlar ve hısım-akraba sevdiklerine hep bağlı kalmak isterler.

İlgisizlik ve korku; ölümüne ölmeyi tabu hâline sokmuştur. Bu tutum ancak birkaç yıl önceden bu yana değişmeye başlamıştır. Bu değişikliğin ortaya çıkmasına da; tıbbi tedavinin sonuç vermesine rağmen, hastaları kendi kendilerine ölmeye terk etmeyen doktorların, onların yanında kalarak, yaptıkları gözlemler sayesinde olmuştur. Bu gözlemlerden el-

de edilen sonuçlar; bizi hayatla ilgili bilgilerimizin ufkunu genişletmeye cesaretlendirmiştir. Pek çok insan; materyalizmin o kadar etkili olmadığı çağlarda yetişen filozofların görüşlerini, yani fizik bedenden ayrıldıktan sonra canın, değişik zamanlarda ve bedenlerde yaşamaya devam ettiği inancını benimsemişlerdir.

Esasen folklorik inançlarımız da sürekli bir varoluş hâlini onaylar. Bu bakımdan araştırmacıların gözlem raporlarını incelediğimiz zaman, bilinenen fazla bir değişiklik görmeyiz. Dinsel dogma ve benzeri nedenlerle folklorik ve filozofik bilgiler şuur dışına itilebilir. Ama yukarıda değindiğimiz gözlemlere dayalı objektif veriler kolay kolay gözardı edilemez.

ÖLÜM, BİR YOKOLMA DEĞİL, DEĞİŞİMDİR

Her şey enerjidir ve hiçbir enerji de kaybolmaz.

Yaşam, olduğu gibi bir enerji formudur. Şimdiye kadar bilimadamlarımız, enerjinin nereden, niçin ve nasıl geldiğini açıklayamadıkları gibi; yaşamı da açıklayamamışlardır. Onu sadece tasvir edebilirler. Bu enerji formu olan yaşam bu hâliyle tıpkı "can" gibi bilimsel açının dışında kalır.

Can (soul), insanın önemli bir kısmını oluşturur. Can, insan doğmadan önce neredeydi? Beden kendisini oluşturan cüzlerine ayrılıp dağıldığı zaman, o nereye gider?

Canlı bir organizma olarak, fizik beden maddenin transformasyonu ile inşa edilmiştir. Ölümden sonra, söz konusu transformasyon sürecinden geçerek, beden maddesel cüzlerine ayrılır, ama "can"a ne olur?

Bunca bilimsel çabaya rağmen; sadece maddesel olana göre ayarlanmış olan araştırmalar herkesçe bilinen bu hususları açıklayamamaktadırlar.

Bildiğimiz gibi kelebeğin yumurtasından bir kurtçuk çıkar. Bu kurtçuk kendi kendisine bir koza örür. Kurtçuk bu koza içinde gelişir, yeni bir kelebek hâline dönüşür ve kozayı delerek, uçar gider. Yaşam değişir ama kaybolmaz.

Yaşam enerjidir, yok edilemez. Onun sadece formu değişir. Yaşam, orijinal hâliyle, spiritüeldir. Canımızın spiritüel bir esası, spiritüel bir yaşamı vardır.

Batı uygarlığının dışındaki pek çok insan için; insan hâlinde tezahür etmeden önce "can"ın var olduğu ve ölümden sonra da yaşamaya devam ettiği hususu esnek bir bilgidir. Kısacası, bu dünyada doğmadan önce de, "can" hâlinde, spiritüel bir beden olarak vardır.

Canımız bu saf spiritüel âlemden geldi ve dönüp gideceği yer de, ışıklı ortamlardan oluşan öte âlemdir. Onun bu göçü canlar âlemi boyunca devam eder. Buralar saflaşma, arınma ortamlarıdır. Özel durum ve şartlardan çıkarak uzay ve zaman içindeki beşerî bir varlığın bedenine girer. Yükümlülüklerinin bir kısmı olarak yeniden bir hayat sürer. Gelişmenin (tekâmülün) süreci böylece devam eder gider.

Bu nedenle, dünyasal ya-

şam canın yolu üzerinde sadece bir ara istasyondur. Bu yol ki spiritüelliğin geliştirilmesi suretiyle; yüksek vibrasyonlara ulaşılması ve orijinal bir ışık yoğunluğunun elde edilmesi için çok gerekli ve önemlidir.

Can, doğum olayı ile maddesel beşerî beden içine girer. Fiziksel olarak ölene kadar da bu bedene bağlı kalır.

İnsandaki yaşam süreci orijinal olarak candadır. İlâhî yaşam kudreti canın içinden geçerek fizik bedene akar ve onu canlandırır.

Her şey enerjidir; düşüncelerimiz, sözcüklerimiz ve hareketlerimiz. Can, "yaşam kitabı"dır. Onun içinde her şey kayıtlıdır. Can fizik bedenden ayrıldıktan sonra da, bütün bunlar onun (canın) içinde kayıtlı olarak kalır.

Dünya yaşamı boyunca ruh ve madde dengesini korumamız bizim için en önemli görevlerden biridir. Çeşitli yüklerden ve karartılardan kurtulmuş olarak yaşamın sonuna gelmiş olmak büyük başarıdır. İşin başka bir önemli yanı da yaşamdan, öz olarak ne aldığımızdır. Öldüğümüz zaman canımızın ne kadar kararmış olarak bedeni terk ettiğidir. Çünkü bu canın daha sonraki yolunu, yolunun nasıl devam edeceğini belirleyen husustur.

ÖLÜM ANINDA NELER OLUR? CAN BEDENİNİ TERK EDİŞİ SIRASINDA NE OLUR?

Ne olduğunun kesin bir kuralı yok. Yani, hemen hemen herkes kendi bildiği gibi ölür.

Modern ölüm araştırmasının bilgi kaynağını klinik olarak ölüp de, sonradan tekrar yaşama döndürülen insanların anlattıkları deneyimler oluşturur. Bu insanlar

genellikle sert ya da içler acısı denebileceği bir olaydan sonra böyle bir deneyimden geçmişlerdir. Söz konusu olay sert, şiddetli ya da zor bir ölümdür ama nihai ölüm değildir.

Tutulan raporların birçok ortak yanı vardır:

İlk deneyim; beden dışında ve genellikle bedenin yukarısında bir yerde (çoğunlukla tavan yüksekliğinde) havada asılı gibi kalmak ve boşlukta dalgalanmaktır. Bu durumda "can" etrafında olup bitenleri en ufak ayrıntısına kadar algılar. Örneğin, ameliyathane, kaza mahalli vs. gibi. Bundan hemen sonraki aşama; uzak ucunda bir ışık bulunan karanlık bir tünelin içinden doğru kayıştır. Bu aşamanın bazı örneklerinde; parlak ışık içinde bulunmak, ahenkli sesler işitmek ya da müzikal bir diyarda bulunmak gibi ilginç deneyimler aktarılmıştır. Aslında bu durumda olan can, bedeninden tamamen kopmamıştır ve doğal olarak reanimasyon (hayata döndürme) başarıyla gerçekleşmiş olur.

Oysaki, ölümün doğal süreci tamamen farklı bir şekilde gerçekleşir. Burada bir "geriye doğru gidiş"; yaşam yıllarının bir film şeridi gibi göz önünden geçmesi ve bunun, gerçekmişçesine yaşanması söz konusudur. Ayrıca fizyolojik olarak; bir veya iki organın normal olarak çalışmaması, dolaşım sisteminde aksaklık ve vücutta gözle fark edilir bir zayıflama söz konusudur.

Ölüm zamanlarında ve biraz daha öncelerden başlamak üzere; bedeninden ayrılmayı kolaylıkla gerçekleştirebilmek için çok güzel bir yardım ve rehberlik sistemi harekete geçirilir. Örneğin, beden geceleyin derin uykuya; can, rehber varlığının yardımıyla ondan ayrılış tâlimleri yapar.

Tıpkı uzun süre yatakta kalmış bir hastanın, tamamen iyileşip

de kalkma zamanı, yataktan kurtulma zamanı geldiğinde, eskisi gibi normal olarak yürüyebilmesi için, zaman zaman kısa yürüyüş tâlimleri yapması gibi, "can"ın da yakın gelecekte terk edeceği fizik bedeninden sonra, öte âlemdede devam edecek olan yaşam yolunda doğru dürüst yürüyebilmesi için bu uygulamalara ve yardımlara gerek vardır.

Nihayet, zamanı gelince, insan (ölmek üzere) yatar, oturur ya da bir yere uzanır. Canının bedeninden ayrılışından hemen önce tüm yaşamı hızlı dönen bir film şeridi gibi gözünün önünden geçer. Tam şuuruna vakıf bir vaziyette can, geçmişini bu şekilde değerlendirdir. Bu değerlendiriş, beşerî bir değerlendirme değildir. Bu durumda can, kendi kendinin yargı-cıdır.

Eğer insan kendisini ölüme hazırlamışsa; canının, fizik bedeninden ayrılması oldukça kolay gerçekleşir. Ruhsal (rehber) varlıklar ona yardım eder. Daha doğrusu her zaman ve zaten var olan yardımı daha kolay alır. Bu yardımcıları genellikle, daha önceden dünyadan ayrılmış olan eş, dost, hisım, akrabadır. Kaba maddeden ayrılmaya çalışan bu cana, öte âlemdede alacağı yere, gerçek vatanına ulaşınca kadar yardım ederler.

Bununla birlikte, insan ölüme kendisini hazırlamıyorsa, ruhsal (spiritüel) değerleri önemsemediyse, şu ya da bu düzeyde bir tanrı anlayışına sahip değilse, sadece materyal düzeyde yaşamını sürdürmeyi tercih etmişse, çok büyük ölçüde bir dünya adamı/kadını olarak yaşamışsa; doğal olarak, maddesel varoluşun ötesinde de bir yaşam olabileceğini aklına bile getirmemiştir, inkâr etmiştir. Bunun sonucu olarak da bilerek ya da bilmeyerek ölüm gerçeğini kabul edemez, onunla mücadele-ye girer.

Spiritüel yardım mekanizması bu insan için de geçerlidir ve işlemektedir. Bedeninden kolayca ayrılabilsin diye ruhsal eller kendisine uzanmış vaziyettedir. Ama o, bu tür bir yardımlaşma ve dayanışmayı bile fark edemeyecek kadar kendini kapatmıştır. Bütün şuur-sal faaliyetleri dünyasal şartlara, bir ömür boyu öylesine konsantre olmuştur ki, çamura saplanmış araba gibi, kurtulmaya çalıştıkça batar. Çünkü o, söz konusu katılığı ve kapanıklığıyla maddesel varoluştan başka bir yaşam şekli düşünebilecek durumda değildir. Yapabildiği kadar "ölümle mücadele" eder. Daha doğrusu zamanı gelmiş olmasına rağmen "ölüm denen geçiş" becermek, kendisi için aşılması gereken büyük bir engel hâline, aşılması çok ıstıraplı bir duvar hâline gelmiş olur. Ama bu duvar, o insanın kendi elleriyle ördüğü bir duvardır. Ölümün; dünyadan, dünya ötesi âleme (spatyo-ma) bir geçişten başka bir şey olmadığını ve var oluşunun (yaşamının) ölümden sonra da devam ettiğini kabul etmediği sürece bu engelden kurtulamayacaktır. Kendisine uzanan yardım ellerinden yararlanamayacaktır. Bir dünya yaşamı boyunca, kendi hür iradesiyle, vicdan özgürlüğüyle böyle bir anlayışı benimsemiş ve öylece yaşamıştır. Bundan kimse sorumlu değildir. Bir varlığın seçme özgürlüğüne kimse müdahale edemez, aksine saygı gösterilir. İçinde bulunduğu mekânın imkânlarından; ona göre, yani kendi anlayış düzeyine göre, kapasitesine göre yararlanabilir. Anlayışını değiştirdiği zaman, kendisine gelen yardımın şekli de değişecektir. Varlık, anlayış düzeyine ve sergilediği çabaya göre alacağı yardımın türünü de kendisi tayin eder.

Varlığımız ikinci türden varlığın, dünya maddesine aşırı bağımlılığından dolayıdır ki, enerj-

akımları vasıtasıyla dünya bedenine sınırsızca bağlanmış. Cansız vücudunun başına gelenleri hissederek. Mezara götürüldüğünü görmesine rağmen hâlâ kendisini ona bağlı hisseder. Çünkü başka bir alternatifin de olduğunu bilmemektedir ya da kabul edememektedir. Bir hayat boyu bu yanlış görüşe saplanmış.

CANIN BEDENDEN AYRILIŞ BİÇİMİ, GELİŞİM DÜZEYİYLE YAKINDAN İLİŞKİLİDİR

İnsan dünyada, özellikle ömrünün son günlerinde nasıl bir hayat sürmüştü, ölümlükten sonra da canı o yaşamı hissetmeye ve yaşamaya devam eder. Örneğin, bir kazada "can"a ne olur? Bedeninden sert ve şiddetli bir şekilde çıkmışsa, hemen bağı kopmaz. Hatta bağlantısı, normal zamandaki kadar kuvvetlidir. Bu biraz da kazazedenin ruhanîyet durumuyula ilgilidir.

Sert ve şiddetli bir ayrılıştan sonra, çok nadiren can, beden ötesi yoluna hemen koyulabilir. Orada, o anda hemen yardım hazır olmasına rağmen bunu kolay kolay beceremezler. Olayın şiddetli şoku nedeniyle, can, hâlâ bedende olduğunu sanır. Çünkü olayın getirdiği darbenin ve şokun acısını hâlâ aynen hissetmektedir. Bu yanılığın varlığın durumuna göre epeyce devam eder.

Doktor fiziksel ölümün tamamlanmış olduğunu duyurmuş olabilir. Halbuki can hâlâ fizik bedenine bağlı olduğunu zanneder. Söz konusu şok nedeniyle can bu şekilde, durumuna göre, günlerce, haftalarca, aylarca, hatta bazen daha uzun sürelerde yaşamaya devam eder.

Bu intibalar içinde yaşamaya devam eder. Bu durum âdeta resim gibi bir şeydir. Can, bu resim

içinde, onunla özdeşleşmiş olarak yaşar, hisseder, düşünür, konuşur ve hareket eder. Kendisi beşerî varlık olarak hastalanmış olabilir, yaralanmış da olabilir, ama ölmüş değildir. Kendisini hâlâ fizik beden içinde hisseder. Belki de çalışmaya, işe gitmeye devam eder. Çünkü hâlâ beşerî bir varlık olduğunu zannetmektedir. Trafikte dolaşır, taşıt araçlarına iner biner. Bu durumda bulunan bir can için, eğer uyanabilirse, zaman algılaması farklıdır. Sonra, eğer dikkat ederse, kapalı kapılardan ve duvarların içinden de geçebildiğini görecektir. Bunun gibi bazı durumların, beşerî yaşamı sırasındakinden farklı olduğunu bir süre sonra anlamaya başlar. Bu arada, kuşkusuz eşiyle dostuyla konuşmak istediğinde de bir şeyler fark edebilir. Daha doğrusu kendisiyle hiç ilgilenmediklerini, hatta görmediklerini anlamakta gecikmez. Onlara seslenir. Bağırır çağırır ama aldırış eden olmaz. Sonra kendi kendine sorar: "Kimse benimle ilgilenmiyor. Benim masamda başka biri oturmuş çalışıyor. Ben tek başımayım. Ne oldu bana?"

Bu duruma geldikten sonra, ruhsal âlem bu varlığın üzerine daha çok eğilir. Böyle bir varlığa, ancak kendisinin bir eterik beden hâlinde olduğunu ve fizik bedeninin gömüldüğünü anladıktan sonra rehber varlığı yardımıyla durumu açıkça anlatılır. Ondan sonra, yine şuur düzeyine göre, dünya ötesi yoluna devam eder. Kendisine verilen öğüde göre ruhlar âleminin kendisiyle ilgili bölgelerine doğru yola koyulur. Şuur düzeyi başka türlü olan bir varlık, bakarsınız, bedeninin gömülü olduğu mezara gider ve onun yeniden dirilişini beklemeye başlar. Çünkü kendisi, mensubu bulunduğu dine göre böyle şartlandırılmıştır.

Daha önce de söylediğimiz gibi insanın yaşamı boyunca yaptığı her şey canına kaydedilir. Bu

arada kuşkusuz dinsel öğretiler de kaydedilmiştir. Eğer insan belirli bir öğretiye göre okutulmuş, o da bunu gerçek olarak benimsemişse; can, ölüm denen geçişten sonra da bunun etkisinde kalır. Örneğin, bu öğretinin bir yerinde Allah'ın sadece kilsede/camide olduğu ifadesi varsa ve o insan da bunu gerçek olarak benimsemiş hâlde bedeninden ayrılmışsa canın, bedeni terk ettikten sonra, bu imajın etkisiyle gideceği ve bir süre takılıp kalacağı yer orası olacaktır.

Fakat biliyoruz ki Allah her yerdedir. Ama can, bunun anlayışına varmadığı sürece o yanlış imajın etkisi altında kalacaktır. Bu katı hâlindeyken kendisine uzanan yardım ellerinden de bir şey anlayamaz. Bu şekilde ebediyete giden yolda bir noktaya kendi kendisini bağlamış olur. Bundan kurtulamayınca da tekrardan enkarne olmak arzusuyla kıvranmaya başlar.

Halbuki, Tanrı'ya gerçekten bağlı birisinin ölümü ne kadar farklıdır... Bu durumda söz konusu olan "vatana/yuvaya dönüş"ten başka bir şey değildir. Bu insan bilir ki, onun canı Tanrı'dan gelmiştir ve o yaşamak için enerjisini de O'ndan alır. O bilir ki canının içinde ebedî ölümsüz yaşamı vardır. Bu nedenle onun özlemi, geldiği yere, kaynağına kavuşmaktır. Bu insan bilir ki, beden bir elbiseden çok farklı değildir. Lüzum kalmayınca, gereksiz hâle gelince çıkarılır, atılır. Onun canı zaten ölümden birkaç yıl öncesinden beri bedeniyle yavaş yavaş ilişkisini gevşetmesi gerektiğinin sinyallerini almaya başlamıştır.

Belirli ışık vibrasyonları canın içine akar. Yavaş yavaş akımlarını fizik bedenın üzerinden uzaklaştırır, bir yerde depo eder. Tanrı'yla birlik hâlinde olduğunu bilen bu insanın etrafında, daha yüksek realitelerden yardımcı

canlar bulunur ve ölür ölmez, kendi rehber varlığından ayrı olarak bunlar da devreye girer. Bu varlık, beşerî bedeni içinde bulunmasına rağmen, Tanrı tarafından çağırılmaya başlandığını hisseder.

Öte âleme bir "geçiş" olarak bildiği ölümünü beklerken, yaşamının eski yıllarına bir göz gezdirmesine izin verilir. Bu arada muhtemelen öte âlemin bazı varlıklarını da görür. Çevresinin ne kadar zengin olduğunu farkına varır. Sonra, dünya bedenî görme duyusunu yitirir. Birkaç kez derin derin nefes alır. Bu arada etrafındaki ruh varlıklarını yine görür. Son olarak bir kez daha nefes alır ve kendini fizik bedeninden dışarı atar. Her şeyin farkındadır. Yeni girdiği vibrasyon alanında, aklı başında olarak yaşamına devam etmektedir.

Etrafı bir ışık halesiyle çevrilidir. Rehber varlıkların geliştirmesi sürmektedir. Birtakım melodiler hisseder. Bunlar, yönelmiş olduğu gezegenin titreşimleridir.

Herbir can, durumuna göre, farklı yardım alır. Yine durumuna göre; bir cadde, belki bir tünel ya da güzel bir çayırılık görür. Tanrı'ya bağlılığı olan böyle bir ruh belki bir ara geri dönüp, kopup geldiği dünyadaki yakınları için bir dua eder ve yoluna tekrar koyulur. Işık içindeki yolda ilerlemesine devam eder.

ÖLÜMDEN SONRA CANLAR NEREYE GİDER?

Spiritüel çekim yasına göre; kendisine uygun, arınma düzeyine ve kendisine uygun canların yanına gider. Eğer bir insan dünya yaşamında bencil idiyse; eğer arzularını tarafından yöneltmiş idiyse hep almak ve sahip olmak istediye, bir türlü karşılıksız sevediyse, bol bol nefret etmiş, kıskanmışsa, hep zevkler peşinde koşmuşsa; bu yönlere onun canına âdet kazınmıştır.

Devamı S.46'de

BİLGİ ÇAĞI'NIN GERÇEĞİ: HERKES VAZİFESİNİ YAPIYOR

Selman GERÇEKSEVER

2000'Lİ YILLARA hızla yaklaştığımız şu zamanlara herkes bir ad veriyor. Kimisi bilgisayar çağı, kimisi uzay çağı, kimisi de yeni çağ. Biz de "Bilgi Çağı" diyoruz. Şimdiye kadar bu başlıkla paneller yaptık, konferanslar verdik, yazılar yazdık. Bu yazımızda da konumuz gene "Bilgi Çağı". Burada önce, "Bilgi"den ve "Bilgi Çağı"ndan ne kastettiğimizi ele alacağız. Sonra, Bilgi Çağı'na nasıl geçileceğini, sonra da Dünya Okulu'nun son realite merhalesi olan "Vazife Sezgisini"nin Bilgi Çağı'nda nasıl yaşanacağına değineceğiz.

BİLGİ ÇAĞI

Binlerce yıllık bireysellik gelişimi boyunca, maddesel çıkar uğruna, insan faktörü her şeye araç kılınmıştır. Alınıp satılan bir meta, fazla geldiği zaman öldürülen bir unsur, ekonominin bir dışlisi vs. Bakınız, bir iktisat kitabında insan unsurunun değerlendirilmesi, daha doğrusu ondan yararlanılması hususunda neler yazıyor:

"... Tüketiciler ödünç para almak suretiyle ekonomiyi çeşitli şekillerde teşvik ederler. Tüketiciler daha çok mal ve hiz-

met satın aldıkça, maddesel yaşam standartlarını yükseltebilirler. Belirli mallara sahip oldukları zaman, (tüketicilerin) çalışmaları azalabilir ve daha çok boş zamana sahip olabilirler..."

Halbuki biliyoruz ve binlerce yıldır tüm inisiyatif öğretilerle kutsal metinlerde söylenmiştir ki, "bilgi" de dahil, her şey insan içindir. Yani her şey ve bilgi insanın gelişimine yardımcı olan bir tür araçtan başka bir şey değildir. Bu araç nasıl kullanılır? Hayatı uygulama ile, hâlinin yaşanması tarzında kullanılarak... Her ne türden olursa olsun; bilginin bu şekilde insana yararlı hâle gelmesi için, onun yaşanması, uygulanması, kendini tanıma ve fedakârlık yolunda kullanılarak yakılması ve özünün cevhere yansıtılmasıyla mümkündür.

İşte içine girmekte olduğumuz BİLGİ ÇAĞI her türden bilginin bu şekilde kullanılacağı bir çağ olacaktır. Biz bunun için bu döneme "Bilgi Çağı" adını verdik. Sadıklar Plânı tarafından da belirtildiği gibi; "**Bir bilgi, her ne türden olursa olsun, beşerin iç yapısını, zihniyetini, ahlâkını Allah'a hizmet etmek arzusuyla doldurmuyorsa; o bilgi yanlış, o bilgi hiç olmazsa kısır bilgidir.**"

Yukarıda değinmeye çalıştığımız söz konusu yanlış uygulamayla, 20. yy ve öncesinin bilimi; birleştirici, "bir" yapıcı olmaktan çok, parçalara ayırıcı

analiz edici bir gelişim göstermiştir. Onun için bilim pek çok branşa; dinler de birleşmek şöyle dursun, kendi içlerinde pek çok mezhep ve tarikata ayrılmıştır. Bunların hepsi de zeytinyağı ile su gibidir. Bir kısmı da birbirine düşmandır. Bunun sonucu olarak toplum da, parça parça, birbirine düşman ya da daima çıkar dengelerini koruma gayreti içinde kamplara bölünmüş vaziyettedir.

Bu durumda kendinden habersiz dünya insanı, kendi ayakları üzerinde durabilmenin güçsüzlüğünü giderme telâşında bulunmaktadır. Şimdi insanlığın önünde ne ekonomik refah, ne siyasi düzen, ne de sosyokültürel alışverişler söz konusudur. Bu çerçevede tüm değerler, inançlar, gelenekler sarsıntı hâlinindedir.

BARİŞTİRİCİ ve KÜRESEL

İnsanlık tüm bunların tatsızlığı içinde, eskiye bir sünger çekip, hepsini yeniden kurmak istiyor. Tüm ayrılıkları birleştirici, bilimle dini ve her şeyi birbiriyle barıştıracı, esaslı, temelli, küresel ve tüm dünyayı birleştirici bir bilgiye ihtiyaç var. Ama bu bilgiyi de kullanabilmesi için, önce onu alabileceği hâle, liyakate gelmesi gerek. İşte bugün yaşadığımız tüm bu dişme ve çekişme sözünü ettiğimiz hakem bilgiye hazırlıktan

ibarettir. Bu bilginin ortaya çıkmasına elverişli zemin hızla hazırlanmaktadır. İnsanlar dünyasal şuurlarıyla bilerek ya da bilmeyerek buna katılmış durumdadır.

Büyük bir açgözlülükle yöneldiği madde ve maddesel birikimleri de artık huzur vermiyor insana... Tam aksine, ne kadar çok biriktirmişse, o kadar başı deritte, huzursuz ve vebal altında. Elini attığı dallar elinde kalıyor. Çünkü, madde de artık insana karşı vazifesini tamamlamıştır. Madde insanın bireysellik gelişimine asırlardan beri hizmet etmektedir. Artık yavaş yavaş, insanı bırakıyor. Madde de çekiciliğini yitirmiş. İnsanı cezbetme niteliği giderek azalmıştır. Çünkü insan sayesinde o da gelişmiştir. Başka bir ifadeyle, madde artık ruh enerjisiyle satüre olmuştur. Artık insanı çekmek yerine itiyor... Kimse maddede eski tadı bulamıyor artık. "Eskiye özlem..." (nostalji) bundandır. Çünkü dünya maddesinin de kıyımı yaklaşmıştır. Gezegen olarak o da (insandan hemen sonra) kıyam sürecini tamamlayacaktır.

Dünyamız, ortak yuvamız artık eskisi kadar rahat ve temiz de değil. Onu elbirliğiyle tahrir ettik ve neredeyse yaşanmaz hâle getirdik. Geriye dönülmez bir şekilde kirlenen karalar, denizler ve hava artık bize yarar değil, zarar getiriyor.

Sadece bencilce bir maddî refah adına geliştirdiğimiz teknoloji artıklarıyla doğayı küstürdük kendimize.

İnsanlar ise, hiçbir devirde yaşamadığı kadar şaşkınlık içinde. Öz benliğini, öz kendisini unutmanın verdiği körlük içinde materyalizme saplanmış, ıstıraptan yakasını kurtaramıyor. Çektiği ıstıraptan yararlanmasını bilse, yine kurtulacak ama ki-

min umurunda...

Ne bilim, ne yüksek teknoloji ve ne de mevcut dinler insanlığın yolunu aydınlatacak ışığı artık veremiyor. İnsanlar ayrı ayrı kamplara bölünmüş savaş hâlinindedir. Bencillik ve anlayışsızlık yüzünden birbirlerini yok ediyorlar. Tanrısal yaşalar unutulmuş durumda. Dinler, ekonomik ve politik kurumlar hâline gelmiş; insanlar kendilerini ebediyen var olan ruh varlığı olarak değil, yok olmaya mahkûm bir bedenden ibaret sanmanın gafletinden bir türlü kurtaramıyorlar.

Dünya şimdi her zamankinden ve her şeyden çok "bilgi"ye muhtaç. Ruhsal yöneticiler insanlığı hiçbir zaman ışıksız bırakmadılar. Her büyük "devre sonu"nda olduğu gibi, Bilgi Çağı'na geçmeden önce de "birleştirici bir bilgi" gerekiyor.

İnsanlık, evrensel dayanışma ve yardımlaşma yasası gereği elele tekâmül etmelidir. Karşılık beklemeden, çıkarını düşünmeden yardım etmeyi doğal bir karakter hâline getirmen bu badireyi atlatabiliriz.

İnsan, ruh varlığı olarak, dünyasal şuuruyla bilmesede, esasen bu son devrenin enkarnasyonları olarak özellikle bunun için doğmuş olduğundan, eski yaşamlarından kalma (maddeyle ilgili) noksanlarını son bir gayret ve telâşla tamamlama çabası ve beşerî telâşı içindedir. Tüm noksanlar bir an önce tamamlanma aşamasına girmiştir. Bundan amaç da, dünya beşerini topyekûn kıyam ettirecek olan devre sonu bilgisini alacak liyakate yükseltmektir. Her şey bu bilginin ortaya çıkmasına elverişli zemini hazırlamak içindir. Bu hâliyle insanlık, BİLGİ ÇAĞI'na girme hazırlık ve telâşı içindedir.

BİLGİDEN KASIT...

O hâlde bu yeni çağın insanının "bilgi"den kastı; bilgiyi yaşayarak öğrenmek ve özümsemektir. Öğretilen, ezberlenen, hifzedilen bilgi değil; öğrenilen, anlayışına varılan bilgi önemlidir. Çünkü, bu anlamda öğrenilen bilgi, artık sizin öz malınızdır. Bu da; yaşamak, denemek, hâletini ta içinde hissetmek suretiyle olur. Acısını, sevincini, ıstırabını çekerek olur bu... Bilgi Çağı'ndaki bilgiden kastımız budur.

Artık herhalde anlaşılımdır ki, bilgi, dünya insanınca şu kadar bin yıldır biriktirdiği göreceli bilgilerin ve teknik buluşların toplamının genelleştirilmesi değildir. İnsanlığın bilgisi, daima düzeltilmesi, geliştirilmesi, gerektiğinde iptal edilmesi gereken yersel ve göksel bilgilerden meydana gelmiştir. Devrini tamamlamış bilgilerin insanlığın gelişiminde ve ruhsal deneyimlerini arttırmada yetersiz kaldığını söylemek zor değildir.

Çünkü, insanlığın içinde bulunduğu şok ve teşevvüş bunun apaçık kanıtıdır. Yüzyıllardan beri hayatımızı hep maddesel sistemler üzerine kurmaya çalıştık. Sadece öğretim ve kültüre önem verdik ama tanrısal ve kozmik kanunlardan, varlıksal ilkelerden uzak bir uygarlık kurmaya çalıştık. Tek yanlı bu gidiş nedeniyle işte sistemler çöküyor. İnsanlık bir harabe içinde yaşadığını anlayabilecek bir tekâmül düzeyine gelinceye kadar geçmesi gereken bir idraklenme ve vicdanında duyma süresine ihtiyaç vardır. Şimdi bu süre doldu dolacak... Çünkü dünyanın her yerinde idraklenmenin ve vicdan hürriyetinin çiçeklendiğini, hatta çiçek tarlalarının çoğaldığını görüyoruz. Söz konusu "idraklenme süre-

si"ni kısaltmak için, oldukça etkili birçok çok olayın birbirini izlemesi çok doğaldır.

Tüm bu söz konusu karamsar manzaraya rağmen, küresel açıdan bakıldığında her şey iyidir ve iyiye doğru gitmektedir. Kısa zamanda tüm renklerin birbirine uyum sağlayacak ve tüm insanlar birleşecektir. Esasen başka bir seçenek de yoktur.

Silver Birch, bir ruhsal tebliğinde, dünyanın durumunu bakın ne güzel anlatıyor: "**Parçalanmakta olan bir dünyada yaşıyorsunuz. Yeni bir nizamın başlangıcına sahip olmadasınız. Öyle bir çağ ki, Ruh-sal Hükümdarlık yeryüzüne inecektir. Ama buna çok ıstırap, çok acı, çok gözyaşı eşlik edecek. Fakat sonunda tanrısal ruh aranıza dönecektir. Bu yeni dünyanın gerçekleşmesine hepimiz yardımcı olabilirsiniz.**"

Bilgi Çağı'nın temel bilgileri esasen spiritüel bilgilerdir:

- İnsanî değerlerin ruhsal değerlerden kaynaklandığı,
- İnsanın esasen psişik bir varlık olduğu,
- Bedenin ruhtan dolayı var olduğu,
- Ruhsuz bir psikolojinin olamayacağı,
- Ne hür iradenin, ne de ahlâkın fiziğe indirgenemeyeceği,
- Psişik olayların belli bir fizik olaya karşılık gelmediği,
- Ruhsal olanın sadece bazı fizik olaylarda, psikofizik ölçümlerle anlaşılamayacağı,
- Ruh hakkında bedenle karar verilemeyeceği,
- Ruhsallığın, kendine özgü kanunlara sahip olduğu gibi hususlar zaten şimdiden anlaşılmiştir.

AHLÂKİ BOYUTLAR

Bilgi Çağı'nın insanî ve ahlâkî boyutlarına gelince;

- Hâkim olacak görüş ve anlayış, "küresellik"tir.

- Yunus'un "72 milleti Bir"lik gözüyle görme özlemi yaşanan bir realite hâlinde idrak edilecektir.

- Kendini bilip, kendini yetiştirmek için esnek, uyumlu ve açık zihniyetli olunacaktır.

- Hak ve sorumluluklarına müdrik, uyanık ve iyimser olacaktır.

- Ruh ve beden ahengi kurulacak ve bozulmamasına özen gösterilecektir.

- Olaylarla olay olmadan, eş koşmadan objektif olarak değerlendirmek, olayı yaşayarak zamanla bütünleşecektir.

- Yaratıcı, keşfedici, yenileştirici, riske girici, atak, ekip ruhuna sahip, paylaşmayı bilecektir.

- İlgüdü, duyular ve zekâyâ, duyular dışı algılamayı ve sezgiyi ekleyerek, anlama ve bilme kapasitesini arttıracaktır.

- Doğayla yeni bir birlik kurarak; dünyanın canlı bir bireyi olduğunu anlayacaktır.

- Şuur ve vicdan ile bilimi birleştirecek, gelenek ve dinleri teknolojik gelişmeler ile bağdaştırarak, yani yaratıcı düşüncüyle bir enerjiden ibaret olan maddeyi barıştıracaktır.

- Birey olarak, toplumun ulaşacağı tekâmül düzeyini hep göz önünde tutacak ve bu hedeften asla uzaklaşmayacaktır.

- Kendini tanıyacak, başkalarını tanıyacak, kendinden memnun olup başkalarını sevecektir.

- Kendi yolunu ve ahlâkını kendisi seçecek, tüm ideoloji ve dogmaları reddedecektir.

- Yaşamın tüm sorunları-

nı başarılarını, başarısızlıklarını öğrenilmesi gereken dersler olarak kabul edecektir.

- Her fırsatta bundan yararlanarak -isyan ederek değil- yeni bilgiler çıkartacaktır.

- Spiritüelliği ve sanatı, hayata hareket verici güçler olarak bilip, kendi duyarlılığını onlarla ifade etmeye çalışacaktır.

- Beyin kapasitemizin %10-12'sini kullandığımızı anlayarak, psikoteknik ve psikolojik vasıtalarla beynin potansiyel gücünden daha çok yararlanacaktır.

- Daima dengeli ve doğru olanı arayacak, orta yolu bulacak; hür, sevgi ve ahenk dolu bir dünyanın yapılmasına katılacaktır.

- Aslında 21. yy, dindar bir yüzyıl olacaktır. Gerçek ruhaniyet o zaman yaşanacaktır. ama mevcut dinlerin hiç birinin hüküm sürmeyeceği, hüküm sahibi olmadığı bir yüzyıl olarak... İnsanlar, aralarında başka bir şey olmadan, ilâhî olanla yüzyüze gelecektir.

Hiçbir organize dinin katkı çerçevesine girmeden spiritüel araştırma, kişisel ve doğrudan dinsel bir tecrübenin uygulanacağı aydınlık bir devir, bir din, bir öğretim ve tek dünya yönetimi korkusuz ve savaşımsız, iç benliğin gelişmesine yönelmiş çabalar nihaî hedef olacaktır. Kısacası; 21. yy, ruhun zaferinin yaşandığı, ruhsallık dolu bir çağın başıdır.

* *
*

Buraya kadar "bilgi" ile neyi kastettiğimizi, "Bilgi Çağı"nın nasıl bir dönem olacağını anlatmaya çalıştık. Şimdi biraz da, böyle eşsiz bir dönemde dünya insanının nasıl geçeceğinden söz edelim. Nasıl bir ge-

çişle Bilgi Çağı idrak edilecek-
tir?

Dünya insanları olarak, her yeni realiteye geçişte, içine düştüğümüz teşevvüze, hepimiz için gerçekten yepyeni olan bu dönemde de düşünceceğiz. Kaçınılmaz olan bu teşevvüşü kısaltmak ve üzerimizdeki şokunu azaltarak, yeni düzene daha az bir sarsıntıyla uyum sağlayabilmek için yapılacak en önemli şey; **sadeleşmektir**.

Bu yeni ve orijinal realitenin getireceği, alışıktır olmadığı etkilere olabildiğince **esneyerek** uyum sağlayabilmek için; bilgide, inançta, örf ve âdetlerde, düşüncede, yaşayışta ve duygularda **sadeleşmeye gitmek** şarttır. Bunun olabilmesi için de, duyguların kontrolü, tutkuların gözden geçirilerek en aza indirilmesi ve sahip olduğumuz her şeyin gerektiğinde ve hiç tereddüt etmeden yenileriyle değiştirilebilecek hâle getirilmesi, bu günlerde dünya insanlığı ve özellikle de Anadolu insanı olarak bizlerin tamamlamamız gereken en önemli hazırlıktır.

Bunun için, bugün dünyada enkarne olmuş olan varlık-

lar olarak zaten hiçbir zaman (eskiden beri) başıboş değildik. Dünyanın görünmeyen öğretmenleri yardımlarını hiçbir zaman esirgememişlerdir. Devre sonu olan bu günlerde uyanmamız ve yeni döneme mümkün olduğu kadar az kayıpla geçebilmemiz için âdeta gözlerimizin içine bakmaktadırlar. Şimdi, onların bizden hiçbir zaman esirgemedikleri ama bizlerin almakta beceriksizlik gösterdiğimiz o uyarıcı tesirlere her zamankinden daha çok muhtacız.

Çünkü dünyanın kendisi olduğu gibi bir "dejenerasyon alanı" olmuş; etrafımız öbek öbek yozlaşma alanlarıyla dolmuş. Bu yozlaşma alanlarından, dejenerasyon çukurlarından, deşerken dengede kalmamızın da pratiğini yapıyoruz ya da yapmalıyız. Çünkü yeni dönemde buna çok ihtiyacımız olacaktır. Çünkü, "Bilgi Çağı" dediğimiz "yeni dönem", herkesin kendi ayakları üzerinde durmasını gerektiren bir dönemdir. O dönemde herkesin kendi kendisinin mürşidi ve peygamberi olması gerekecektir. "Sürü evrim süreci" çöktan bitmiştir. Bu, ye-

ni dönemde daha da belirginleşerek, yeni doğan güneş gibi anlamımızda parlayacaktır.

Duygularını kontrol etmede acz içinde bulunan bir insan gerek fiziksel, gerekse ruhsal çevresindeki güvenilirliğini de yitirir. Aslı vazifelerimizdeki etkinliğimizi kaybederiz. Esnekliğimizi ve yeni döneme uyumunuza yitiririz. Bu da, devre sonunda enkarne olmuş olan bir ruh varlığı için kaçırılmaması gereken bir fırsattır. Sonuç olarak diyoruz ki; ilk ışıkları dünyamıza düşmüş olan Bilgi Çağı'nda ayakta kalabilmek için, onunla birlikte gelen içsel ve dışsal etkilere uymaya çalışalım. Plânlarımızın rahman ve rahim olan etkilerine karşı gereğini yerine getirelim. Her türlü benlik endişesinden uzak kalmaya gayret ederek **esnek ve sabırlı** olalım. Hepimizden beklenen böyle bir tutum içinde tertemiz bir zihin berraklığına ve şeffaflığına süratle ulaşmak yegâne amacımız olsun. Çünkü bu, Bilgi Çağı insanının en belirgin karakteri olacaktır.

Devamı Gelecek Sayıda

REALİTE, MİTOLOJİ Baştarafı S. 2'de

Tekâmül bakımından bir şeyler kazandırabileceğini sanmıyoruz. Ancak tekâmül edebilmesi için ona birtakım inançlar, olanaklar ve davranışlarla yardımcı olabilir. İnsanın kendi kendisini kavraması, kendi hakkında şuurlanması gerekir. Bu, dışarıdan verilemez. Kitap okumak suretiyle tekâmül edilmez.

Tarih bilimi aslında insan için çok önemli bir bilimdir. Çünkü tarih doğrudan doğruya insanın, yani canlı varlığın tecrübelerini içerir. Ne

yapmış, nereye gelmiş? Buradaki bilgi eksiklikleri ve hatalar nelerdir? Niçin savaşmış? Kuşkusuz tarih sadece savaşmak anlamına gelmez. Uygarlığı, dini, kültürü, vs. Genel olarak bunların hepsine tarih deniyor. Tarih bilimi açısından pek bir eksikliğimiz yok. Çünkü çok sayıda ansiklopedi ve kitap yayınlanmış durumdadır.

Ancak tüm bunlardan yararlanarak en azından kendimizin yolunu doğru yola getirebiliyor muyuz? Böyle bir

şey söz konusu değil. Bir şeyi bilmek başkadır, anlamak çok daha başkadır. Bilmek, hafızaya olan bir kayıttır. Ancak bir şeyi anlamış değiliz. Bu bakımdan gerek mitolojide, gerekse başka alanlarda kendimizi ya da toplumumuzu daha az hata yapan, vicdani daha az rahatsız olan insanlar hâline getirmek istiyorsak, bir şeyi bilmekten çok, anlamamız önemli olduğunun kavramamız gerekir.

E. ARIDAL
(Konferans Özeti)

ACIYI KONTROL YETENEĞİ

DEĞERLİ okurlarımız, son aylarda Ürdün'den ruhsal yeteneklerin sergilenmesiyle ilgili olarak ilginç haberler almaktayız. Haber kaynağı; Amman Paramann Programları Lâboratuar direktörü Prof. Cemal Hüseyin. Aşağıda okuyacağınız haberin aktarımına geçmeden önce kendisine teşekkürü borç biliyoruz. Bize şimdiye kadar iki ayrı rapor hâlinde, gördüğünüz fotoğraflarla birlikte özellikle ruhsal konularla yakından ilgili olaylar aktarmıştır.

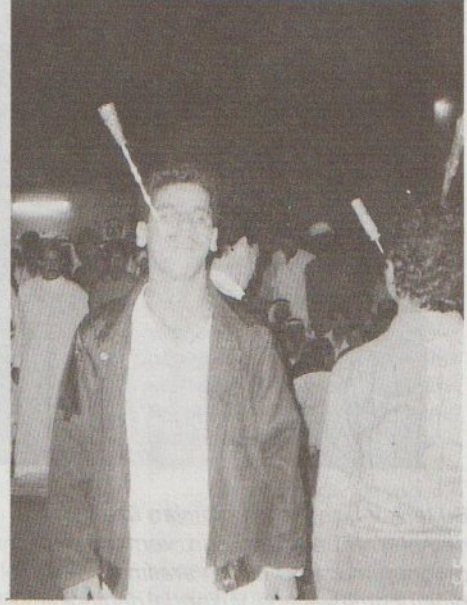
Prof. C. Hüseyin, resimlerini gördüğünüz gösterilerle ilgili raporunda özetle şunları yazıyordu:

Konuyla ilgili doktorlar ve tıp uzmanları bu programa 10 yıl önce başlamışlardı. Amaçları; bazı fakirlerin, guruların ve benzeri şahısların acıya, yaralanma ve enfeksiyona karşı alışılmışın dışında ve bilinenin ötesinde bedensel tepkileriydi.

Bunun için; hem özel yetenekleri olan şahıslarla, hem de sıradan insanlarla çalıştık. Bu yetenekliler arasında acıyı yenenler, yaralarını birkaç dakikada mikrop kaptırmadan iyileştirenler vardı. Birkaç yetenekli süjeyle başladığımız bu çalışmalar kısa zamanda büyüdü. Daha çok sayıda normalüstü yetenekleri olan insanlarla karşılaştık.

Bu şekilde ardı arkası kesilmeyen araştırmalarımız dört yıl sürmüştü. Daha sonra söz konusu yetenekleri olan başka insanlarla da karşılaştık. Casnazaniyyah tarikatını tanımadan önce, doğrusu deneylerimizi sürdürmek oldukça zordu. Onları tanıdıktan sonra süjelere ulaşma işimiz oldukça kolaylaştı. Çünkü etrafındakiler üzerinde deneme yapma şansımız artmış ve işimiz de o derece kolaylaşmıştı.

Casnazaniyyah tarikatı bir sufi doktrini üzerine kurulmuştu ki, geçmişi yedinci yüzyıla kadar gidiyordu. Tarikatın sırlarını asırlar boyu birbirinden alan bir üstatlar silsilesi vardı ki, işte onlardan en son başlarında olan Al-Casnazani'dir.

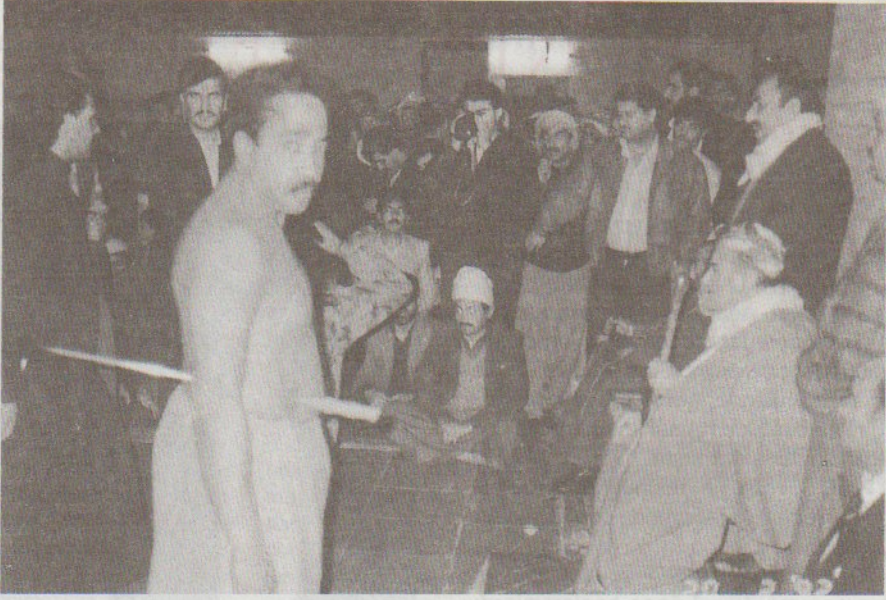

Şiş ağzından girmiş, çenesinden çıkmış, ama ne acı çekiyor ne de kan akıyor...

Zehirli yılanlardan etkilenmiyor...

Bu tarikat bize, kendi adamları üzerinde denemeler yapmamıza izin vermişti. Bizim programımızla bu tarikat arasındaki sıkı işbirliği çerçevesinde yukarıda değindiğimiz türden yetenekleri olan dervişlerle deneme yapma olanaklarına sahip olmuştuk.

Bunlar, acıya, yaralanmaya ve enfeksiyona karşı yetenekli kimselerdi. 1988'de Paramann Programları Lâboratuvarı'nda Kendiliğinden Aktarımlar adını verdiğimiz bir teknik geliştirmiştik. Bu teknik, ötekiler gibi, yüzlerce testten geçirildi. Bu, "schmerzdemstration" (acıyı kontrol yeteneği) denen konuyla ilgili bir husustur.

Konunun önde gelen araştırmacılarından Dr. Wolfgang'a sonradan Dr. Hiroshi MOTOYAMA da hak vermiştir.

"Switch" adını verdiğimiz başka bir teknik ise; lâboratuar çalışmalarımız sırasında kazayla ortaya çıkmıştır.

Bu lâboratuar çalışmalarımızın bilime katkıda bulunacağına inanıyoruz. Umarız, bu programımız sizin de ilginizi çekmiştir ve artan ilgi alanlarımızda işbirliği yapmamıza vesile oluşturur.

**Derin saygılarımızla,
Jemal Hüseyin, Ph. D.**

TEBLİĞ, VAZİFE Baştarafı S.31'de

aksattıkları hâlde bırakmak istemeyenler, kendi menfaatlerini üstün tutmaktadırlar ki, bunlar er geç bu hatalarının neticeleri ile karşılaşılır. Vazifelerini şeref ve saadet bilerek dört elle sarılanlar ise, kendi yollarını kendi uyanık idrakleri ile çizmeye başlayanlardır. Manevî âlemlerde insanların değeri, vazifeye verdikleri ehemmiyet derecesi ile ölçülür. Hele bir insan ki, diğerkâmca vazifelere hayatî ehemmiyeti vermektedir, o insanın değeri ve liyakati elbette üstündür. Böyle samimî ve diğerkâm ve vazifeli kimseler daima, etraflarının sevgi halesi ile çevrili olduğunu görürler. Bu sevgi halesi, kâh saadet veren bir ufuk genişliğinde, kâh kötü niyetlilerden insanı koruyan bir kalkan sağlamlığındadır.

Aradığınızı bulana kadar aramayı bırakmayın. Bulunca şaşırarak ve şaşkınlıkla kalarak hayran olacak ve her şey üstünüzde hüküm sürecek.

Yüzün önünde olanı bilin. Ve size gizli olanın üstü açılacaktır. Zira ortaya çıkmayacak saklı bir şey yoktur.

PERDENİN ARDINDAKİ İHTİYAÇLARIMIZ

İHTİYAÇLAR çok önemlidir. Ancak söz konusu ihtiyaçlar paraya, eve vb. şeylere olan ihtiyaçlarımız değildir. Yani fizik ihtiyaçlar değil. Bunlar fizik plânda yaşamakta olan varlığın manevî ve ruhsal ihtiyaçlarıdır.

Bizlerin niçin bir mesleği vardır? Belli işlerde çalışarak para kazanmak için mi? Hayır, para kazanarak, o paranın getirdiği güçten yararlanmak için çalışılmaz. Yapılan hiçbir iş, fizik plânda üretimle ilişkili değildir. Üretmek için çalışmıyoruz. O üretimler fizik hayatın bizi faal hâlde tutabilmek, ruhumuzun fizik plândaki eğitimiyle ve güçlenmesiyle alâkalı vesilelerden ibarettir. Hepsi birer araçtır aslında.

Fizik plândan baktığımız zaman bizler üretken insanlarızdır. Ama bu, eşyayı üretmek değildir. Ekmek yapmak, ayakkabı yapmak, atom bombası yapmak için çalışmıyoruz. Yaptığımız işlerin ardından sonuçlar böyle çıkıyor ortaya. Her şey çıkabilir. Çünkü o kadar büyük ahenk ve nizam var ki, yeryüzü, kendi koşullarıyla ilgili her türlü sorunu çözümlerken, aynı zamanda bizim ruhsal ihtiyaçlarımız da çözümleniyor.

Yeryüzündeki hayat plânımızın temel çizgileri ihtiyaçlarımız tarafından oluşturulur. Varlığa hiçbir şey empoze edilmez. "Sen aşağıya indiğin zaman, şunları şunları yapmakla yükümlüsün!" diye bir şey yoktur. İnsan için yükümlülük yoktur. İnsanın yükümlülüğü kendindedir. Yani ihtiyaçları neyse, o yönde birtakım yardımlara bağlanmıştır. Birtakım zorunluluklara bağlanmıştır. İhtiyacı olduğu oranda her türlü yardım kendisine gelir. İhtiyacımız olmadığı zaman, biz istediğimiz kadar isteyelim, yerine gelmez.

Yaptığımız işler temelde kendi öz varlığımızla ilgili ihtiyaçlarımızı karşılamaktadır. Tıpkı bir Karagöz-Hacivat oyunu gibi. Biz perdede gölgeyi görürüz. Gölge hareket eder ve ayrıca ses de işitiriz. Sanki o sesleri o gölgeler çıkarıyormuş gibidir. Perdenin arkasına geçtiğimizde ise, Karagöz'ün ve Hacivat'ın birer sopayla şuurlu bir varlığa bağlı olduğunu görürüz. Bu kişi, oynatıcıdır. Demek ki perdede gördüğümüz her şey, esasında daha geride bulunan şuurlu bir faaliyetin yansımasından ibarettir. İşte bizim dünya hayatımız da çok şuurlu bir varlıksal faaliyetin gölge oyunlarından ibarettir.

Biz, aşağıda hayat içerisinde her şey olabiliriz. Her şeyi yapabiliriz. Fakat hepsi bir gölge oyunudur. Yani hakikatin ta kendisi değildir. Birer realitedir. Bu oyunu oynamak, bu oyundan ihtiyaçlarımızı oluşturan bilgileri almak ihtiyacındayız.

O kadar bağlı ve yoğun, o kadar canlı ve iç içe oyun oynarız ki, çoğu zaman başka herhangi bir gerçekliğin bizimle beraber bulunduğunu asla kabul edemeyiz. Ondan sonra doğal olarak insanlara bu gerçekleri anlatmak için "alacakaranlık öyküleri" ortaya çıkar. Halbuki insanlar zaten o öykülerin içindedir. Ancak insanlar o derece boğulmuş ve detayların içine girmiştir ki her şeyden vazgeçmiş durumdadırlar.

İnsanlık bu durumu uzun süredir yaşıyor. Tabii bunun da çok güzel bir sebebi vardır. Büyük bir değişim öncesinde olan insanlık, fizik dünyayla ilgili her türlü bilgi ve görgü ihtiyacını bir an evvel karşılayıp daha üst bir düzeyde, daha az illüzyonu olan bir gerçekliğe ulaşmak durumundadır. Yansıması çok daha az, hakikate çok daha yakın bir gerçekliğe...

Ergün ARIKDAL
Salı Konferansından alıntı
Şubat 1993

EVRENSEL DÜŞÜNCE

HER şeyi kapsayan, varlığa benzeyen, Evrensel Düşünce dediğimiz bu enerji hem doğumsuzdur, hem de ölümsüz. Daima var olan bir enerjidir ve bütün düşünceler onun bir parçasıdır. Evrensel Düşünceyi tamamen kavramak, insanın kendi öz benliğine ait doğasını çok daha tatmin edici bir şekilde anlamak demektir.

İnsanoğlu dünya üzerinde var olduğu binlerce yıldan beri, bu Evrensel Düşünceyi anlamaya çalıştı. Bu enerjiyi kişilendirerek, ona Tanrı, Yahova, Allah, Yarıdan vb. isimler verdi. Hatta bunlara bir şekil de yakıştırdı. Bu kavramlar, maddeye yönelmiş dünya insanları için var olan bir sır durumundaydı. Ancak Evrensel Düşünce var olan ya da var olmayan şeyler kategorisine sokulacak bir kavram değildir. Ne eski, ne de yeni bir şey olarak ele alınabilir. Ölçülebilen bir özelliği de yoktur. Bir isimle, yöntemle, şekille, bir amaçla ya da entelektüel varsayımlarla sınırlı hâle getirilemez. Evrensel Düşünceyle ilgili sonuçlar çıkarmak ve akli hâle getirmek ciddi bir hatadır.

Evrensel Düşünce, Saf Düşünce, mükemmelliğinin

görkemiyle her şeyin üzerinde eşit olarak parlar. Ama birçok dünya varlığı bunun farkında değil; çünkü görmek, duymak, dokunmak, tatmak ve koklamak gibi fiziksel beş duyuya bağımlıdır. Gerçek anlayış, bu fiziksel duyuların altında gizlenmiş durumdadır. Öyle ki, bütün hayatların ilk kaynağının ruhsal parlaklığını algılamıyoruz...

Eğer daha yüksek özellikteki iki duyumuzu (doğru düşünce ve saf sezgi) geliştirmeye çalışırsak, bu saf enerjiyi, yani Evrensel Düşünceyi tatmanın mutluluğuna kavuşuruz. Bu iki duyuyu arttıkça, her şey hakkında algılamalarımız daha iyi olacaktır. Çok geçmeden, bu fiziksel duyuların tümüyle bize hizmet etmek üzere artırılacağına bile görebileceğiz. Ve yine onların da Evrensel Düşünceyi bir parçası olduğu anlaşılacaktır. Ama sadece doğru düşünce ve saf sezgi ile birlikte örüldüğünde.

Bütün bunları kavradığımız zaman yeni bir anlayış oluşacaktır bizlerde. O da şu: Analitik düşünceyle ışığa kavuşulmaz! Evrensel Düşünceyi tam olarak kavramak ve Mükemmel Işık durumuna erişebilmek için, sadece, birisine ya da bir şeye

bağlanmamaya çalışmamız yeterlidir. Herhangi bir şeye bağlanmamak, düşüncenin, yıkıma uğramaması demektir.

Ne geçmişe, ne şimdine ne de geleceğe bağlı kalın. Bizler Işığın Arayıcılarıyız. Bu nedenle düşünce sadece Işığa bağlı kalsın. Çünkü her şey onun içinde. Ama, "Peki, ya karanlık nedir?" diyebiliriz. Karanlık, ışığın yokluğudur ve sadece, hâlâ analitik düşünceye yapışmış insan düşüncesinin alanı içinde bulunmaktadır. Evrensel Düşünce, ışıklandırılmış düşüncedir. Işık düşüncedir. Evrenin gerçek yapısı budur. Önünüzde duran diğer her şey bir yanılgıdır ve doğum ile ölüm (fiziksel çöküş) arasında sınırlılığa sahip olan beş duyunun sonucudur.

Bizleri analitik düşünceye ait bütün bağımlılıklardan, ancak doğru düşünce ve saf sezgi kurtarabilir. Bunlar bizim altıncı ve yedinci duyularımızdır. Artık "araştırmaya" ihtiyacımız yok. Işıklandırılmış yol zaten bizim içimizde. Evrensel Işık Düşünceyle sessizce ve nazikçe kaynaşmış bu Saf Dünyaya olan akışımızı hissetmeye çalışalım.

(New Age Teaching,
Ocak-Şubat 1993)

Çev: Ayhan TOLAYBENK

DEJENERASYON ALANLARINDAKİ İNSAN

HER insan kendisinin efendisidir. Kendi iradesi ve isteğiyle, bir dejenerasyona sebep olacak güçte olan bir etki alanının içine girebilir ve girmektedir. Girmemek zaten mümkün değil. Hepimiz bu yozlaştırıcı, bozucu, akıl çelici, saptırıcı alanlara girebiliriz. Ancak girdiğimiz gibi çıkmasını da becermemiz gerekir. En azından girildiğinin farkına varılabilir. Ayrıca girdiğimize göre o etki alanından azamî derecede yararlanmalıyız. Onu tanımalıyız.

"İnsanı bu tarzda bir negatif alan da etki altına alabilir. Şu, şu hâller meydana gelebilir. İşte ben onları yaşadım." şeklinde çok güçlü notlar olarak o alandan bir an evvel sıyrılmak çabasını göstermeliyiz. Çok yönlü bir işlemdir bu. Hem geçmiş bilgisini tarayacaktır, hem o andaki kendi zayıflıklarını görecekler, hem de bir yaptırım gücüne karşı kendini tartacaktır. Direnmeyi öğrenecektir. Öğrendikten sonra da onun dışına çıkabilme gücünü elde edecektir.

İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ ALANIN BİLGİSİ

Bağımlılıklardan ve alışkanlıklardan kurtulmak

deriz. Ancak esas olan, o bağımlılıktan kurtulmak değildir. O şeyi anlamak, o hâletin bizden ne istediğini, bizim ne gibi bir ihtiyacımızı karşıladığını ya da karşılayacağını kavramaktır önemli olan.

Diyelim ki bir insan, başka birisi için kara sevda ya tutuldu. Ama bu sevadan da kurtulmayı istiyor. Fakat kurtulmayı istemenin tek başına bir anlamı yoktur. Bu ruh hâli niye meydana gelmiştir? Öncelikle bunu anlamak gerekir. Çünkü bu, o kişinin ihtiyaç duyduğu bir olaydır. İhtiyacı olduğu için o hâl içindedir. Acaba gerçekten ihtiyacı karşılanıyor mu? Neler elde ediyor, nelerini karşılıyor? Zihnen, bedenen ve ruhen ne hâllere giriyor?

Burada kendisini karşısına alıp görebiliyor mu? Her şeyden evvel bu mekânizmaları anlamak lâzım. Nedir bu ihtiyaç? Niye bu zamanda ve bu şartlarda? Aşırı sevgi yerine aşırı bir nefret de olabilir. Hiç fark etmez. İkisi de duygudur. İster pozitif yönde, ister negatif yönde büyümüş olsun, değişmez. Birbirine dönüşmesi gayet kolaydır. O da tamamen varlığın anlayışına kalan bir konudur. Bir taraftan baktığımız zaman ters gelir, öbür taraftan baktığımızda ise düz gelir. Siluetinden gü-

zel görünen bir insana önden baktığımızda çirkin görünebilir.

GERÇEK İHTİYACIMIZI BELİRLEMENE ÇALIŞMALIYIZ

Onun için tek bir ruh haliyle olaylara bakmak gerekir. Yanılma payını azaltmak istiyorsak, bir şeyin birçok yönünü değişik zamanlarda gözlemlemeliyiz. Birdenbire karar verirsek, yine duygusal bir şekilde hareket etmiş oluruz.

Bu bakımdan, duygulu yüklü bağımlılıklardan kurtulmaktan ziyade, bunların niçin bir ihtiyaç olarak belirmiş olduğunu tespit etmekte yarar vardır. İnsan bu şekilde çok daha kolay bir çıkış yolu bulabilir. Eksik olan bir tarafını tamamlamış olabilir. Daha sonra ise bu yoğun duygulanımın çemberinden kendisini yavaş yavaş kurtarmayı öğrenebilir. O etki alanından çıkabilir.

Burada da negatif bir alan yerine sevgi enerjisi yoğunluklu bir alana geçmiştir. Bu alanda da kendimizi savunmalıyız. Buradaki savunma bizim gerçek varlığımızın ortadan kalkmasını önlemek içindir. Kendi irademizle, makul olan bir atmosfer yaratmalıyız. O duygudan kurtulamayabiliriz an-

çak onu makul bir şekilde zaptedebiliriz. Her şeye karıştırmaz ve bulaştırmayız. Her türlü vazifemizi yerine getirirken engel oluşturmaz ve oluşturmamalıdır. Eğer böyle bir şey oluyorsa, o bize baskın çıkmıştır.

POZİTİF ALANIMIZLA KENDİMİZİ KORUYABİLİRİZ

Bazı durumlarda bir alanın içinde kalmakla birlikte, kendi pozitif alanımız onun içinde oluşturabiliriz. Biz etkilenmeyiz ama çevremiz çamurdan ibarettir. Bunu görebiliriz. O zaman bu işi vazife gereği yaparız. Bir amacımız vardır. Ayaklarımızı

zın ya da paçalarımızın kirlenmesi önemli değildir. Üst tarafımız temiz kalır.

Pozitif alanımızla girer, o negatif alan içinden çıkmaya çalışanlara da yardım ederiz. Gereken çabayı gösterip de kurtulamayanlar vardır. O mantaliteden dışarı çıkamıyordur. Onlara el uzatırız. Oradan kaçabiliriz de. Ama bu gelişmekte ve işin farkında olan bir varlığın işi değildir. Muhakkak ki Dayanışma ve Yardımlaşma Yasası'na göre hemcinsine yardım eder.

Bir örnek vermek gerekirse, çok büyük bir kumarhaneyi düşünelim. Her tarafta kumar oynanıyor. Ve siz de orada krupiyelik yapı-

yorsunuz, yani bir göreviniz var. O kadar ilginç ve çekici oyunlar var ki, sizin bile bazen içinizden şansınızı dememek geliyor. Ama bunu bile yapmıyorsunuz. Kendinizi pozitif bir kalıba almış durumdasınız.

Aynen bunun gibi. İnsan dünyada da yaşarken böyledir. Her insan kendi pozitif alanını yaratmak zorundadır. Zaten o vardır, onu beslemelidir. Ve negatif alanlar içinde kalmış olanlara seslendiği zaman, sesini duyabilenlere yardım elini uzatarak onları oradan çıkarmak zorundadır.

Ergün ARIKDAL
Salı Konferansından alıntı
Şubat 1993

VE ÖLÜM ÖTESİ Baştarafı S.33'de

Can, öte âlemdede kendi kendisini geliştirmeye devam eder. Fakat dünyadaki kadar çabuk ve kolay olmaz bu gelişim. Bununla birlikte yapacağı işi anlayamazsa, bunu sorup öğreneceği bir kimseyi muhakkak bulacaktır. Astral küreler içinde kendisiyle aynı bilgileri paylaşacak canları muhakkak bulacaktır. Ya da dikkatini gerisin geriye dünyaya döndürecek ve belki de bir zamanlar, içinde bulunmaktan memnun kaldığı yerlere gidecektir.

Maddesel düzeye kuvvetle bağlı olanlar ile, bir şeylerin bağımlıları astral âlemlerdeki hedeflerini nadiren bulabilirler. "Dünya bağımlısı canlar" olarak dünyaya geri dönerler. Bunlar dünyada kendileriyle aynı vibrasyon düzeyinde bulunan bedenlileri etkilemeye kalkarlar. Çünkü dünyadaki aynı vibrasyonda olan bu insanlar, bu tür canların arzu edip de yapamadıkları işleri yapmaktadırlar.

İşte bu şekilde, dünya bağımlısı milyonlarca ruh aramızda,

etrafımızda dolaşmaktadır. Her yerde bizi çevrelerler çünkü bizim yaşamımıza katılmak istiyorlar. Sadece maddesel bir yaşam içinde bulunan insanların etrafında âdeta küme küme toplanırlar. Çünkü onlar, bu tür canların etkileyebileceği ve hayat enerjilerini alabilecekleri tipte insanlardır.

Bu yazının, gelecek sayıda okuyacağınız devamında, konuyla ilgili sorulan en popüler sorulara verilen yanıtları bulacaksınız.

(Devam Edecek)

KONFERANSLARIMIZ

● DERNEK MERKEZİ

* SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)

6 NISAN Anlayış Nasıl Gelişir?

13 NISAN Vazifelerimiz ve Bilgi Çağı

20 NISAN Yaşanan Yoğun Görüşmelerin Amacı

27 NISAN Sevginin Çeşitli Görünümleri

Yer: Hasnun Galip Sk. Pembe Çıkmazı, Zarfı Apt. No:4 D:8 Beyoğlu / İST. Tel: 243 18 14

● KADIKÖY BELEDİYESİ KÜLTÜR VE SANAT MERKEZİ

22 NISAN Evrensel Bir Yasa: Yardımlaşma ve Dayanışma

Yer: Caddebostan, Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Kadıköy/İSTANBUL

Saat: 19.00-21.00

NOT: GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Sevgili Ruh ve Madde Okuyucuları, 33 yıldır yayınlanan aylık dergilerinden sonra, artık bir radyoya da kavuştular: **META FM-105.6.**

MTIAD, İDAD, İRAD, ARAD VE ADRAD'ın işbirliği halindeki ortak sesi artık **META FM**de...

Sayın **İstanbullular**, Ruhsal Bilgilerin evinizin içine akmasını istiyorsanız, radyolarınızı bundan böyle **FM Kanalı** üzerinden **105.6'ya** ayarlamamız yeterli olacaktır.

DUYURU

SADIKLAR PLÂNINDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 134

2.10.1970

İNSAN RUHUN GÖLGESİDİR

"Umumiyetle öğretildiği gibi, bir ruhun bir bedene bağlanması, bir insanın bir odaya kapatılmasıyla müsavi tutulmuştur. Odanın her tarafında dolaşan varlık, odanın dışına çıkamaz. Bütün hürriyeti odanın duvarlarıyla çevrilmiştir. Siz buna ruhun enkarnasyonu diyorsunuz. Halbuki bir ruhun bedene olan hâkimiyeti, dört duvar arasına kapatılmış bir varlığın durumuna benzemez. Maddî bedenle olan ilişkiler, muhtelif tesir sahalarından ibaret olan çeşitli kademelerin araya girmesiyle vuku bulur. Esasında beden, ruh için bir gölge olaydan ibaretir. Yani sizin şu anda kendiniz hakkında olan bilginiz, ruhunuzun kendisi hakkında olan bilgisi demek değildir. Ruhun, gerçek şuur sahibi varlığın, mahlûkun, bedenle olan irtibatı bir gölge olaydır, demiştik. Bu tıpkı duvarda kendi gölgesini seyreden, onun hareketlerini müşahede eden bir kimsenin vaziyetine kabaca benzer. Sizin gölgenizin mevcudiyetinin, hakikî varlığın mevcudiyetine bağlı olduğunu bilirsiniz. Dolayısıyla beden de hakikî varlık olan ruhun mevcudiyetine bağlıdır. Ve beden üzerinde meydana gelen her türlü değişiklik, her türlü tadilât, başkalaşma, onu kullanan varlığın kudretiyle mümkündür."

SÖZLÜK:

Müsavi: Eşit

Tadilât: Değişim

KİTAPLAR ARASINDA

TANRI ve İNSAN

Kitabın adı/Özgün Adı

TANRI ve İNSAN

EIN BREVIDRIUM AUS SEINEN SCHRIFTEN

Yazarı ve Çevireni

Meister ECKHART

Sedat UMRAN

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

64 SAYFA, 1990

Fiyatı:20 000

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI

P.K. 9 80072 Beyoğlu - İSTANBUL

1300'lü yılların başlarında Alman Mistik Filozof Meister Eckhart, çağının çok ötesinde bir Tanrı yaklaşımıyla tanınmıştır. Zamanın çok ötesinde olduğu için de mecburen kullanıldığı dilde sembolizm ve mistisizm ağır basar.

Eckhart, Tanrı'yı ruhla, ruhu Tanrı'yla bir anlamda ele alabilmiştir. Bu yüzden insanın, yani ruhsal varlığın iradesinin ve özgürlüğünün çok önemli olduğunu vurgulamıştır. Tanrı'nın bir yansıması olan insan O'nu dile getirmekten, O'nu maddeye yansıtılmaktan başka bir şey yapamaz. Bu nedenle her şey Tanrı'dır, Tanrı her şeydir.

Bütün yaratıklar eserlerinde Tanrı'yı dile getirmek isterler. Hepsi bunu yapabildikleri kadar konuşurlar ama ifade edemezler. Bütün yaratıklar Tanrı'nın dile getirilişidir. Eğer

insan kendi kendinin içine girerse, o, Tanrı'yı orada bulur. Çünkü eğer Tanrı, benim olmamı istemişse, bana özü vermiştir. O'nun niteliğine bürünmemi istemişse, bana kendini vermeye mecburdur.

Kim kendini ve bütün nesnelere kalbinden çıkarmışsa ve hiçbir şeyde kendi için bir şey aramazsa, her şeyi çıkarsız ve sevgiyle yaparsa, o kişi dünya için ölüdür, ama o Tanrı'nın içinde ve Tanrı onun içinde yaşar.

İnsanın iki yüzü vardır. Yukarı yüzü her zaman Tanrı'yı görür ama diğer yüzü aşağıya bakar, duyuları gelişir. Yukarı yüz ruhun içinde, en yüksek olandır ve ebedidir. Onun zamanla bir alışverişi yoktur, zaman ve cismanlilik diye bir şeyi bilmez.

Bize ait olan en gerçek şey kendi kendimizin olmadığını, kendi kendimize ait olmadığımızı anlamamızdır.